

MÁRCIUS 9., HÉTFŐ

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

(Az ülést 17.05-kor megnyitják.)

1. Az ülészak folytatása

Elnök. – Az Európai Parlament 2009. február 19-én, csütörtökön berekesztett ülését újból megnyitom.

2. Az elnökség nyilatkozata

Elnök. – Hölgyeim és uraim, úgy döntöttem, annak az országnak a nyelvén szólok most fel, ahol ez a szörnyű esemény történt.

Képviselőtársaim, feltehetőleg Önök is hallották a szomorú hírt az észak-írországi Massereene katonai bázison történt hétvégi támadásról, amelynek során két katona életét vesztette – Mark Quinsey utász Birminghamból és Cengiz Azimkar utász Londonból –, és további négy személy megsérült, köztük két civil, és egyikük – egy lengyel állampolgár – állapota válságos. Ez az észak-írországi biztonsági erők ellen intézett gyilkos támadás mélységesen megvetendő, ezért a lehető leghatározottabban elítélem.

(Taps)

Részvétünk a meggyilkolt katonák családjainak és szeretteinek, hiszen ezek a katonák életüket áldozták fel a közösség szolgálatában, és együttérzésünk a többi áldozatnak.

12 év leforgása alatt ez volt az első katonagyilkosság Észak-Írországban, amellyel egyben Észak-Írország demokratikus intézményeit és a nép szabad, demokratikus társadalmának alapjait érte támadás. A közelmúltban tett észak-írországi látogatásom során saját szememmel láttam a békefolyamat nagyszerű eredményeit, amelynek keretében a két közösség tagjai együtt dolgoznak azon, hogy a jövő generációk számára jobbra tegyék az életet, maguk mögött hagyva a múlt terheit.

A gyilkosok, akik ezt a támadást elkövették, ki akarják söpörni a demokráciát és a normális életet Észak-Írország utcáiról. Nem áll mögöttük támogató lakossági háttér, sőt, tetteiket az emberek túlnyomó többsége mélységesen elítéli. Teljes mértékben közösséget vállalunk az ottani lakossággal és a biztonsági erőkkel a gyilkosok bíróság elé állítására irányuló erőfeszítéseikben.

Mi itt, az Európai Parlamentben immár sokadszorra jelentjük ki, hogy minden körülmények között elutasítjuk az erőszakos terrorcselekményeket. Ezek a gyilkosok nem fognak sikerrel járni, bármennyire is szeretnék lerombolni a gondosan felépített észak-írországi békefolyamatot, azt a békefolyamatot, amelyhez az Európai Parlament mindig is szilárd erkölcsi és anyagi támogatást nyújtott. Észak-Írország lakossága másmilyen jövőt választott magának: a békén és minden ember méltóságának kölcsönös tiszteletén alapuló jövőt. Támogatjuk őket abban, hogy a békét, a demokráciát és a jogállamiságot választották, és most szolidaritást vállalunk velük.

Képviselőtársaim, kérem Önöket, hogy egyperces néma felállással velem együtt tisztelegjenek a meggyilkolt katonák emléke előtt.

(A Ház egyperces néma felállással emlékezik meg.)

James Nicholson (PPE-DE). - Elnök úr, szombat éjszaka Észak-Írországban mindnyájan mélyen megdöbbszünk – ahogy szerintem mindenki más is: két fiatal katonát brutálisan, hidegvérrel meggyilkoltak. Ez volt Észak-Írország legrosszabb rémálma.

Közel 20 éve vagyok e Parlament képviselője, és azt reméltem, hogy soha többé nem lesz szükség arra, hogy itt a Parlamentben néma felállással nyilvánítsunk részvétet az Észak-Írországban elhunytak családtagjainak. Nagyon elszomorít, hogy ma ismét ezt kellett tennem.

Ezek a fiatal férfiak azt tették, amit sok más fiatal is tenne: rendelték egy pizzát a helyi pizzériából, mivel három óra múlva fel kellett volna szállniuk a repülőre, hogy Afganisztánba menjenek. Erre már nem került

sor. Minden gondolatunk körülöttük forog ma, akiket életük virágjában ért a halál. A családoknak szóló részvéten kívül ezekben a pillanatokban semmi másnak nincs helye – a családtagoknak viszont most nagy szükségük van a támogatásunkra.

Akik ezt a tettet elkövették, bizonyára nem fogják hallani az elítélő szavaimat. Mégis ki kell mondanom: soha nem fog nekik sikerülni, soha nem nyerhetnek, mert Észak-Írországból a demokrácia felemelte a szavát, és győznie kell. Ha vannak is olykor hibái, másmilyen életet hozott észak-írországi választóimnak: jobb életre találtak, kipróbálhatták ezt a jobb életet, és én azt szeretném, ha tovább élhetnék ezt a jobb életet. Csatlakozom a családoknak szóló részvétnyilvánításhoz.

(Taps)

Liam Aylward (UEN). - Elnök úr, én is fenntartások nélkül elítélem a múlt szombaton Antrim városában, a Massereene laktanya előtt történt merényletet, amelyben két brit katona meghalt és négy másik megsérült. A Valódi IRA, egy észak-írországi szakadár republikánus csoport vállalta a felelősséget ezért a szörnyű támadásért, amely 12 éve az első halálos kimenetelű támadás volt az észak-írországi biztonsági erők ellen. A terroristacselekmények elkövetőit bíróság elé kell állítani és felelősségre kell vonni rémtetteikért. Támadásaik nem rendelkeznek politikai támogatottsággal az észak-írországi lakosság részéről.

Az 1998-as nagypénteki békemegállapodás világosan kijelöli a kereteket Észak-Írország politikai és gazdasági fejlődéséhez. A megállapodásban rögzített struktúrák jól támogatják a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat, a békét és a megbékélést. Nem hagyhatjuk, és nem is fogjuk hagyni, hogy ezek az egyének tönkretégyék a békét, amiért Észak-Írországból oly régóta, oly sokat dolgoztunk.

Jim Allister (NI). - Elnök úr, köszönöm részvevő szavait a szombat este elhunyt brit katonáink nevében. Észak-Írországból nagyra értékelik, hogy ebben a pillanatban Ön is gondolt a gyászolókra.

Akik a két katonát megölték, az erőszak ösvényén próbálkoznak a politikai előretöréssel. Bárcsak azt mondhatnám, hogy nem fog nekik sikerülni, de Észak-Írországból sajnos úgy tűnik, az erőszak kifizetődött – olyannyira, hogy mára már három elítélt IRA-terroristánk van miniszterként a kormányban, és közös első miniszterünk, McGuinness olyan személy, akiről Peter Robinson – amikor még ellenezte a terroristákat a kormányban – elmondta, hogy személyesen legalább 12 katonát ölt meg. Semmivel nem jobb vagy más, mint az antrimi terroristák, akik a haldokló katonák felett állva beléjük lőttek még egy sorozatot.

Most szégyenszemre ez a hitvány fegyveres bandita, McGuinness – akit Robinson úr egyszer a „bogside-i mészárosként” említett – részese hazám legmagasabb hivatalának. Ez történik, ha az ember leül tárgyalni a terroristákkal. Bízom benne, hogy soha többet nem fogunk tárgyalni az utcáinkra visszatért terroristákkal, levonjuk a múlt tanulságait és igyekszünk jót tenni a történeteket.

Elnök. – Hölgyeim és uraim, nem tudunk szót adni mindegyik ír képviselőnek. Mindnyájunk nevében beszéltem, és ennek elégnek kellene lennie. Egyetértene azzal, hogy méltóképpen megemlékeztünk az életüket vesztett katonákról? Köszönöm.

Röviden szólnom kell még a tegnapi Nemzetközi Nőnapról. Az esemény tiszteletére szeretném ma kitüntetett figyelemmel üdvözölni a Ház valamennyi képviselőnőjét, és nyomatékosan megköszönni elkötelezett munkájukat. Ezenkívül azt szeretném javasolni, hogy tegyünk meg minden tőlünk telhetőt annak érdekében, hogy a nemek egyenlőségének elve európai és nemzetközi szinten egyaránt megvalósuljon.

Száz évvel ezelőtt New Yorkban 15 000 nő demonstrált méltóságuk és jogaik elismeréséért. A mai napon az ő örökségük előtt tisztelgünk. Azóta kétségtelenül nagyon sok mindent elértünk a nők jogainak elismerése és védelme, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség előmozdítása terén, a társadalom minden területén. Nem hagyhatjuk félbe ezeket a törekvéseinket; még nagyon sokat kell tennünk ahhoz, hogy megvalósítsuk a nemek egyenlőségét az Európai Unióban, és növeljük a nők részvételét a munkában, a civil társadalomban és a politikában. Az Európai Parlament véleménye szerint tovább kell növelni a nők részvételét a döntéshozatalban, helyi, országos és európai uniós szinten egyaránt. Tagállamainknak módot kell találniuk arra, hogy ösztönözzék és támogassák a nők részvételét a döntéshozatali folyamatban és a politikában, úgy országos, mint nemzetközi szinten.

Csak néhány hónap választ el minket az európai választásoktól. Szeretném hangsúlyozni, hogy a nők részvétele ezeken a választásokon és a nemek kiegyensúlyozott képviselete az Európai Parlamentben különösen fontos, mind az Európai Unió, mind a társadalom egészének demokratikus fejlődéséhez. Végezetül arra szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy a világ különböző pontjain dúló háborúk a nőkre különösen nagy csapást mérnek, ezért arra törekszünk, hogy megakadályozzuk a nőket érő bántalmazás és nemi erőszak

mint háborús fegyver alkalmazását. Védelmeznünk kell a Föld minden lakójának méltóságát – ez irányú elkötelezettségünk soha nem szűnhet meg.

Köszönöm a figyelmet!

(Taps)

3. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

4. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

5. Kérelem a parlamenti mentelmi jog fenntartására: lásd a jegyzőkönyvet

6. Mentelmi jog fenntartására irányuló kérelemmel kapcsolatos további teendők: lásd a jegyzőkönyvet

7. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

8. Együttdöntéssel elfogadott jogi aktusok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

9. Sürgősségi eljárásra irányuló kérelem: lásd a jegyzőkönyvet

10. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

11. Szóbeli választ igénylő kérdések és írásbeli nyilatkozatok (benyújtás): lásd a jegyzőkönyvet

12. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet

13. Megállapodások szövegeinek a Tanács általi továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

14. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

15. Ügyrend

Elnök. – Kiosztottuk az erre az ülésre vonatkozó napirendtervezet végleges változatát, amelyet az Elnökök Értekezlete február 5-i, csütörtöki ülésén állított össze az eljárási szabályzat 130. és 131. cikke alapján.

Hétfő:

Először is, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja azt kérte, hogy Kósáné Kovács asszonynak a romák szociális helyzetéről szóló jelentéséről holnap tartsuk a szavazást, a tervezett csütörtök helyett.

Másodszor, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja szintén azt kérte, hogy Reul úrnak az olajellátással kapcsolatos kihívások lehetséges megoldásairól szóló jelentéséről holnap tartsuk a szavazást.

A közös állásfoglalásra irányuló indítványok határideje mindkét esetben ma este van, ami azt jelenti, hogy technikailag lehetetlen, hogy ezekről a szövegtervezetekről holnap szavazzunk. A szavazásokat azonban a holnapi nap helyett szerdán megtarthatjuk. Van ez ellen valakinek kifogása?

Hannes Swoboda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, sajnálom, hogy nem lehet holnap megtartani a szavazást, mivel a romák részéről számos képviselő tervezte a megjelenést, abban a tudatban, hogy a szavazás akkorra van beütemezve. Ha ez teljességgel lehetetlen, természetesen szerdán kell megtartani, de szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy tekintettel a roma képviselők látogatására, egyben a képviselőcsoportok beleegyezésével bizonyosan lenne mód arra, hogy kivételt tegyünk.

Elnök. – Tudomásul vettük ezt a politikai szándékot. Nekem azt mondták, hogy eljárási szabályzatunknak megfelelően a szavazás csak szerdán lehetséges. Ezt azonban tudathatjuk a roma képviselőkkel, hogy jelezzük politikai szándékunkat. Akkor szerdán mind a két kérelemről tudunk majd szavazni.

(A Parlament jóváhagyja a kérelmet.)

Kedd:

A Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja kérte, hogy vegyük fel a napirendbe a Bizottság nyilatkozatát a MON810 géntechnológiával módosított kukoricáról, és a vita egy állásfoglalásra irányuló indítvány benyújtásával záruljon. Ki kívánja indokolni ezt a kérelmet? Cohn-Bendit úr?

Daniel Cohn-Bendit, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mint tudják, a Környezetvédelmi Tanács utolsó ülésén egyértelmű minősített többség született a Bizottság kérelme ellen.

A Bizottság már 2006-ban és 2007-ben is előállt ilyen kérelmekkel, a Tanács pedig minden alkalommal ezek ellen volt. Most ez a kérelem a Környezetvédelmi Tanács következő ülésén valószínűleg ismételt elhangzik, és ezúttal Franciaország és Görögország ellen fog irányulni. A Parlamentnek egyszerűen csak határozottan állást kellene foglalnia, hogy egyszer és mindenkorra véget vessen ennek a vitának. A Bizottságnak nem az a dolga, hogy folyamatosan megpróbálja megvásárolni az országokat egy olyan kezdeményezés miatt, amelyet a különféle politikai táborok visszautasítottak. Ezért szeretnénk végre egy vitát a Tanáccsal és a Bizottsággal, és egy állásfoglalásra irányuló indítványt, hogy egyszer és mindenkorra véget vessünk az ügynek – még a választások előtt, hogy a szavazók tudják, ki mit képvisel. Nincs igazam, Ferber úr?

Elnök. – Köszönöm szépen. Ez volt az indoklás. Ki kíván szólni a kérelem ellen?

Martin Schulz, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, amint Swoboda úr az imént rámutatott, Cohn-Bendit úr kérelmének egy részét támogatom, a másik részét ellenzem. Véleményem szerint igaza van; a Bizottság viselkedése valóban figyelemre méltó, hogy finoman fogalmaznak. Másodszor, az is igaz, hogy a Tanácsban áttekinthetetlen a helyzet: egyes tagállamok osztják a Bizottság véleményét, mások ellene vannak.

Hasonló a helyzet itt a Házban is. Igaz, hogy le kell ülnünk tárgyalni a Bizottsággal – még akkor is, ha azelőtt már sokszor előhozakodott ezzel a Parlament ajánlásai, sőt, a Tanács néhány tagja ellenében – és emiatt támogatjuk a bizottsági nyilatkozatra való felhívást. A második rész az állásfoglalás. Nagyon figyelmesen elolvastam a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjának kérelmét, és úgy tapasztaltam, hogy Cohn-Bendit úr indoklása jobban kapcsolódott a választási kampányhoz, mint a géntechnológiával módosított kukoricához, ami nagyon érdekes. A Verts/ALE Képviselőcsoport szintén eljárást kér a Bizottság kiszavazására – bizalmatlansági szavazást a Bizottság ellen. Ez a lépés azonban olyan messzire vezet, hogy úgy véljük, először gondosan meg kell vizsgálnunk az ügyet, ezért támogatjuk a vitát – mégis! Ráadásul van egy szakbizottság, amelynek foglalkoznia kellene az állásfoglalással; ez a bizottság az elkövetkező plenáris ülések valamelyikén be fog mutatni nekünk egy állásfoglalásra irányuló indítványt, amely rendesen elő lesz készítve, nemcsak úgy gyorsan összelapátolva még a hét folyamán.

Elnök. – Köszönöm szépen. Most átadom a szót Fjellner úrnak, aki talán megint egy újabb álláspontot fog ismertetni.

Christofer Fjellner, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, Cohn-Bendit úr javaslatainak mindkét részét ellenzem, mivel kevesebb mint egy hónappal ezelőtt a Környezetvédelmi Bizottságban már megvitattuk ezt a témát, és szavaztunk róla, amint azt a korábbi javaslatok között hallhattuk. Ezért azt mondanám, hogy ez már megtörtént, és különösen most, a jogalkotási időszak végén, amikor alig van időnk a fontos jogalkotási tárgyalásokra, szerintem nem lenne helyes, ha ezt a konkrét témát előnyben részesítenénk.

Most nem adhatunk prioritást az olyan vitáknak, amelyekkel már foglalkoztunk, és végképp felelőtlenség lenne, ha ezt csak azért tennénk meg, mert a Zöldek úgy érzik, hogy a választási előkészületek során nem jutott rájuk elég figyelem.

Elnök. – Egyrészt érkezett egy kérelem, hogy az állásfoglalás témáját vegyük fel a napirendbe; másrészt Fjellner úr azt mondja, hogy sem a nyilatkozatot, sem az állásfoglalást nem kellene napirendre tűzni. Azt javaslom, hogy először szavazzunk az eljárásról, és utána megvitathatjuk, hogy legyen-e csak a nyilatkozat.

Emellett érkezett hozzám egy név szerinti szavazásra irányuló kérelem. Ez a név szerinti szavazás azt döntené el, hogy ki támogatja Cohn-Bendit úr és a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja kérelmét. A szavazást megnyitom.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Elnök úr, nem kellene ezt az ügyet még tovább bonyolítani. Biztos vagyok benne, hogy formailag igaza van; Ön elnökként olyan határozottan kézben tartja a dolgokat, hogy efelől semmi kétségem nem lehet. Mégis az a benyomásom támadt, hogy Frassoni asszony egyetért a javaslatunkkal.

Ezen a héten tartunk megbeszélést a Bizottsággal, és én azt szeretném kérni, hogy ez kerüljön be a napirendbe. Ugyanakkor azt kérem, hogy kérjük fel a felelős szakbizottságot egy állásfoglalás elkészítésére. Úgy vélem, ez egy előremutató kérdés lenne, amelyről tarthatnánk egy kiinduló szavazást.

Elnök. – Erről még egy félórát vitatkozhatnánk. A helyes eljárás az, ha szavazunk arról, hogy eleget tegyünk-e a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja kérelmének. Megpróbáltam segíteni azzal a javaslattal, hogy utána tartsunk egy külön vitát arról, hogy akarunk-e bizottsági nyilatkozatot, de a dolgokat nem lehet semmilyen más sorrendben lebonyolítani.

(A Parlament elutasítja a kérelmet)

Szerda:

Szeretném tájékoztatni Önöket, hogy Elisa Ferreira asszony európai gazdaságélénkítési tervről szóló jelentéséhez 113 módosítást nyújtottak be. Ez túllépi a 156. cikkben 50 módosításban megállapított határt, ezért ezeket a szövegeket az illetékes bizottság elé terjesztettem megfontolásra. A bizottság ma este ül össze, a jelentésről szóló vita pedig a szerdai napirendre marad.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja azt kérte, hogy a SIS II-re vonatkozóan a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésekkel 15 órákor foglalkozzunk, a délutáni ülés első napirendi pontjaként. Mivel valamennyi képviselőcsoport beleegyezését adta ehhez, a napirend ennek megfelelően módosul.

Most tájékoztattak, hogy a keddi nappal kapcsolatban valamit elnéztem: az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja azt kérte, hogy a délutáni viták legyenek egy félórával hosszabbak, és ezáltal a kérdések órája a Bizottsággal 18.30-tól 20 óráig fog tartani. Ez rendben van?

(A Parlament jóváhagyja a kérelmet.)

Csütörtök:

A Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja és a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport azt kérte, hogy a tibeti felkelés 50. évfordulójára vonatkozóan a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésről szóló vitát egy állásfoglalásra irányuló indítvány benyújtásával zárjuk le.

Monica Frassoni, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, úgy véljük, hogy e rendkívül jelentős alkalommal – a tibeti népfelkelés és a dalai láma menekülésének 50. évfordulóján – nagyon fontos, hogy Parlamentünk állásfoglalásban adjon hangot véleményének, ne csak egy vita formájában.

Ez nem az első alkalom: a Parlament mindig is kiállt a dalai láma és a tibeti nép szabadságának ügye mellett, és most sem hátrálhatunk meg, már csak azért sem, mert a helyzet egyáltalán nem javul. Folyamatosan romlik a helyzet, és a tibeti szabadság ügyében még az egészen közeli múltban is megfélemlítésnek voltunk kitéve a kínai kormány részéről. Kulcsfontosságúnak érzem ezért, hogy ne csak beszéljünk, hanem hozzunk döntéseket is.

Marco Cappato, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, egy évvel ezelőtt elfogadtunk egy állásfoglalást a dalai láma álláspontjának támogatásáról a Kínával folytatott tárgyalásokban, azaz az erőszakmentességről és az autonómiáról – nem a függetlenségről – Tibet számára.

Kína félbeszakította ezeket a tárgyalásokat, azzal vádolva a dalai lámát, hogy erőszakos, erőszakot szít és autonómia helyett függetlenségre törekszik. Ma tehát, a lhászai felkelés 50. évfordulóján, teljességgel felfoghatatlan lenne, ez a Parlament nem avatkozna be, nemcsak a dalai láma és az erőszakmentesség védelmében, de a Parlament álláspontjának és jó hírének védelmében is. Nem azt kérjük, hogy más pontok lekerüljenek a napirendről, pusztán azt kérjük a Parlamenttől, hogy legyen bátorsága a véleménynyilvánításhoz.

Ezért azt kérjük, hogy a vita mellett egy állásfoglalást is bocsássunk szavazásra.

Nirj Deva (PPE-DE). - Elnök úr, nem számítottam rá, hogy felszólalok, de tekintettel arra, hogy a Parlament nagyon fontos időszakában van, a globális hitelválság korát éljük, továbbá hogy tárgyaló feleinknek világszerte komolyan kellene vennie minket, nem igazán kellene ilyen kérdésekkel foglalkoznunk, amikor ebben a pillanatban arra van szükség, hogy hidakat és partnerségeket alakítsunk ki kereskedelmi és gazdasági tevékenységeink számára.

Elnök. – Értékelem, amit mond, de ez nem volt összhangban az eljárási szabályzatunkkal.

(A Parlament jóváhagyja a kérelmet.)

Az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteit illetően az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja azt kérte, hogy a Sierra Leonéről szóló alpont helyébe lépjen egy új alpont, „A segélyszervezetek kiűzése Darfurból” címmel.

Hannes Swoboda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, röviden fogok szólni. A darfuri helyzet rendkívül kritikus, amit még elkeserítőbbé tesz a különböző segélyszervezetek kiűzése. Ezért szeretnénk most ezt előtérbe helyezni. Ehhez kérném a támogatásukat. Köszönöm.

Elnök. – Darfur most már szerepel a napirenden.

(Az ügyszabályzatot elfogadják)

16. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Elnök. – A következő napirendi pont az egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, a globális pénzügyi válság hátrányos hatásai most már a nemzetközi kereskedelemben is láthatók. Elég, ha azt vesszük, hogy a globális kereskedelem növekedési rátája a 2006-os 8,5%-ról 2007-re 5,5%-ra esett vissza, 2008-ban pedig már csak 4% körül volt. A Kereskedelmi Világszervezet keretében egy speciális mechanizmust vezettek be, hogy figyeljék a szervezet tagállamai által eddig megtett, illetve eztán elfogadott intézkedéseket a gazdaság válságtól sújtott ágazatainak támogatására.

Tekintettel arra, hogy a külkereskedelem milyen fontos az Európai Unió gazdasága, növekedése és foglalkoztatása szempontjából, a Bizottságot a gazdaságélénkítési terv alkalmazása keretében arra hívjuk fel, hogy haladéktalanul vállaljon vezető szerepet egy többoldalú kezdeményezésben a kereskedelem támogatására. Arra is felhívjuk, hogy minden ilyen kezdeményezéssel kapcsolódjon a világbanki csoport és más többoldalú fejlesztési szervezetek munkájához.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Elnök úr, a jelenlegi válság folytán a nemzetközi, politikai, katonai, gazdasági és pénzügyi felépítményre nagy nyomás nehezedik. Az EU központi része ennek az építménynek. Európa számára ez tűnt az egyetlen olyan képletnek, amellyel megőrizhette szerepét a kétpólusú világban. Sikeresen kibővült, a hidegháború végére már az egész kontinenst újraegyesítette, most pedig arra szólítjuk fel, hogy őrizze meg az eddigi vívmányokat és folytassa az integrációt, amint újból eljönnek a jobb idők.

Nem könnyű feladat ez, különösen a jelenlegi elnökség számára, de a következőknek sem lesz könnyű, mivel meg kell küzdeniük a Lisszaboni Szerződés miatt az intézményrendszerben beállt holtponthoz és az új Parlamentre és Bizottságra való átállással, ugyanakkor fel kell lépniük a protekcionista tendenciákkal, a közös politikák újra tagállami szintre helyezésével és a szomszédságunkban felmerülő esetleges nemzetközi válságokkal szemben.

Az EU ezért döntő pillanathoz érkezett. Vagy nyertesként, vagy vesztesként kerül ki ebből a helyzetből. Sikereségünk azon múlik, hogy fel tudjuk-e teljes mértékben fogni, hogy ezekkel a nagy kihívásokkal csakis a szolidaritás segítségével tudunk szembenézni, és csak így folytathatjuk tovább vándorutunkat a világpolitika tengerén.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) A romániai parlamenti választások után az ellenzéket képviselő politikai csoportok ebben a pillanatban nehéz helyzetben vannak. A hatalmon lévő pártok valójában arra töreksenek, hogy elszigeteljék, sőt, kirekesszék őket a helyi politikai életből és a közigazgatásból.

A helyi igazgatásban dolgozó politikai döntéshozók politikai okból történő leváltása a jelenlegi gazdasági válság idején a kormány felelőtlenségére hívja fel a figyelmet. Ez azt a veszélyt vonja maga után, hogy a kifejezetten a helyi közösségeknek szóló projektek teljesítési üteme fog lelassulni.

A jelenlegi kormány demokratikus hitelességét megkérdőjelezheti Vasile Bran és Iulian Mara, a brassói helyhatósági tanács két tanácsosának ügye, akiket a helyi polgárok választottak meg, és akiknek a pozíciója a helyhatósági választások után nyolc hónappal még mindig nem nyert hivatalos formát. Vasile Bran megválasztását a helyi tanács döntésével indokolatlanul érvénytelenítették, Iulian Mara pedig nem tudta letenni a hivatali esküt, mivel a brassói megyei prefektusi intézmény közigazgatási jogi eljárás útján megtámadta az állását hitelesítő határozatot.

A hatalmon lévők képviselőinek elfogultsága következtében, akik a polgárok óhajának tiszteletben tartása nélkül bitorolják a helyi közigazgatási funkciókat, megszüntették a törvényt, és a két tanácsos helyére a többség döntése nyomán két másik személy került.

Úgy érzem, a jelenlegi kormánynak tudnia kell, hogy a többség elnyerése nem jelenti azt, hogy semmibe lehet venni a törvényt. Véget kell vetni az ilyen fajta visszaéléseknek, és érvényesíteni kell a törvényt. A polgárok szavazatát nem érvénytelenítheti a többség diktatúrája.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Elnök úr, a múlt héten az európai parlamenti képviselők nem hivatalos küldöttsége Palesztinába és Izraelbe látogatott. A Gázai övezetet is felkerestük. Az ott látottak nagyfokú felháborodást, a megszállt palesztin néppel szemben pedig erős együttérzést váltottak ki belőlem. Felháborodásomat az ENSZ említett régióban működő ügynökségei is osztják.

Elnök úr, én csak egy kiutat tudok elképzelni ebből a helyzetből: egy palesztin állam létrehozását, méghozzá nagyon gyorsan és feltételek nélkül. 1948-ban, amikor országukat megalapították, a zsidók nem kérték hozzá a palesztinok beleegyezését. Izraelnek ma nem szabadna tovább akadályoznia a palesztin nép akaratát. Ismételtem: ennek az elnyomott nemzetnek feltétel nélküli, sürgős segítséget kell nyújtanunk, ezáltal véget vetve ennek a régóta húzóódó konfliktusnak.

Úgy vélem, az ilyen intézkedések az egész világ békéjét megerősítenék, de mindenekelőtt pusztán azért is meg kellene tennünk, mert a palesztinok saját államot érdemelnek.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Elnök úr, az amerikai külügyminiszter izraeli látogatásán tett javaslatai között mintha szerepelt volna, hogy fejezzék be a ciszjordániai telepek építését és bővítését, szüntessék meg az úttorlaszokat, állítsák le a fal építését és a palesztinok kiűzését Kelet-Jeruzsálemből, Gáza esetében pedig tegyék lehetővé a cement és az újjáépítéshez szükséges építőanyagok behozatalát.

Jó javaslatok ezek, de úgy tűnik, süket fülekre találtak, mivel az izraeliek – miközben továbbra sem engedik be ezeket az anyagokat Gázába – egy percig sem haboztak, hogy Ciszjordániából illegális fejtéssel szerezzék meg az izraeli építőipar számára szükséges anyagok háromnegyedét, könyörtelenül tönkretéve a természetes környezetet, amiből a föld jogos tulajdonosainak semmilyen pénzügyi előnye nem származott.

Ideje, hogy az Egyesült Államok és az Európai Unió megszüntesse Izrael büntetlenségét, és túllépjen a szavakon és javaslatokon.

(Taps)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök úr, szeretném felhívni a figyelmet valamire, ami különösen rossz fényt vet erre a Házra: a nyugdíjalapra.

A közelmúltban a *Stern* magazinban megjelent beszámolók szerint ennek az alapnak a német európai parlamenti képviselők közül legalább 76 tagja volt. Ez azonban csak a szövetség listájára vonatkozik, nem az alapra. Ezúton felhívom Önt, Pöttering úr, mint a Parlament elnökét, hogy az alap tagságának teljes listáját küldje el a német parlament alsóházának, mivel hazám érvényes szabályozásai szerint a súlyos csalás gyanúja automatikusan felmerül, amennyiben kiderül, hogy kétszeres kifizetések történtek. Ezt megfelelő nyomozásoknak kell követnie, a német hatóságoknak pedig joguk van ahhoz, hogy ezt megtudják Öntől.

Ugyanígy, mindnyájunknak jogunkban áll megismerni az alapnál keletkezett hiányt. Valamit elhallgatnak ebben az ügyben, és fennáll a veszély, hogy a parlamenti ciklus végén a spekulánsokat – sokmillió nagyságrendben – már megint az adófizetők pénzén fogják kiváltani. Nem hagyhatjuk, hogy ez megtörténjen!

Elnök. – A Parlament Elnöksége jogilag helyes, politikailag megbízható módon fog foglalkozni ezzel az ügygel – efelől megnyugodhat.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök úr, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség legfrissebb jelentésének megállapítása szerint Irán elegendő alacsony dúsítású uránt állított elő ahhoz, hogy atombombát készítsen.

A legriasztóbb az iráni előrehaladás gyorsasága. Az Ügynökség becslései szerint Teherán kevesebb mint három év alatt 34-szeresére növelte az urándúsító centrifugák számát. A következő öt évben viszont Irán további 45 000 centrifugával tervezi bővíteni a meglévő 5600-at. Ez azt fogja jelenteni, hogy ipari nagyságrendben fog tudni atomfegyvert előállítani. Ez egyben szállítható atombombákat is jelent, figyelembe véve a rakétacapacitás fejlesztését és Irán első műholdjának elindítását.

Ez azt jelenti, hogy az Iránnal szembeni bátoratlan szankciók politikája és a diplomácia kudarcot vallott. Ez csak arra volt jó, hogy Teheránnak biztosítsa az atomprogramja befejezéséhez szükséges időt.

Legfőbb ideje ezért, hogy felhagyjunk a tényleges megalkuvás politikájával, és egy közös uniós válaszra koncentráljunk az Irán általi potenciális nukleáris zsarolás vagy ultimátum esetére. Ha akkor is csak a „szokásos” tárgyalás lesz az egyetlen választási lehetőségünk, akkor ez a politikai meghátrálást fogja jelenteni.

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök asszony, hamarosan foglalkozni fogunk – noha megvitatni sajnos nem fogjuk – Kósáné Kovács asszony romakérdésről szóló jelentésével. Szeretném megragadni ezt a lehetőséget, hogy felhívjam a figyelmet erre a kérdésre, tekintettel a jelenlegi, rendkívül bonyolult helyzetre. Magyarországon több incidens is történt, de a probléma nem korlátozódik erre az egy országra, ahol a gazdasági válság és a szociális problémák talán magyarázatot adhatnak a romákkal szembeni támadások számának újbóli megnövekedésére. Ez különösen elítélendő dolog. A romák közül sokan – köztük osztrák romák is – megkerestek engem, azzal a kéréssel, hogy hozzam fel ezt a témát, mivel a félelem ismét kezd eluralkodni az európai roma közösségen. Szeretném szorgalmazni, hogy a Bizottság is nagyon gondosan figyelje a helyzetet, és tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a romáknak – és más kisebbségeknek, de itt és most kifejezetten a romákról beszélünk – ne kelljen megint félelemben élniük Európában: ez ebben a korban egyszerűen megengedhetetlen.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Olaszországban a kommunikációs szabályozó hatóság, egy független testület immár a 43. állásfoglalását adta ki az állami televíziós hatóság ellen, az olasz polgárok ahhoz való jogának megsértéséért, hogy tájékoztatást kapjon a radikálisok kezdeményezéseiről – a 43. állásfoglalását.

Olaszországban a választások óta – azaz tíz hónapja – nem közvetítik a választási vitákat; ezeket törvénytelenül felfüggesztették. Az olasz parlament rádiós és televíziós felügyeleti bizottsága nem ül össze, ami szintén törvényellenes. Ez a probléma nemcsak Berlusconi úrról szól: a jobboldal, a közép és a baloldal egész rendszeréről, amely megsérti az olasz polgárok polgári és politikai jogait.

Pannella úrnak és nekem holnap itt kell hagynunk a munkánkat, mivel sietünk vissza Olaszországba, hogy megpróbáljunk valamilyen erőszakmentes ellenállást kialakítani a demokrácia megtagadásának ezen új formájával szemben. Valamennyi képviselőtársunknak üzenetet fogunk küldeni, hogy részletesen elmagyarázzuk ezeknek a jogsértéseknek a jellegét, és egyúttal a támogatásukat és segítségüket kérjük.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Elnök asszony, ebben a Házban ismét kénytelen vagyok szót emelni a litvániai nemzeti kisebbségek jogaiért, amelyeket a litván hatóságok és a bírósági rendszer könyörtelenül semmibe vesznek és megsértenek.

A Vilnius körüli régióban a lakosság több mint 70%-a lengyel. Az utca- és városnevek egészen mostanáig kétnyelvűek voltak, ahogy az Európai Unió számos más, nemzeti kisebbségekkel rendelkező országában. Nem sokkal ezelőtt a litvániai legfelsőbb közigazgatási bíróság törvénytelennek ítélte a lengyel utcanévtáblák elhelyezését a litván nevek mellett, és elrendelte ezek eltávolítását. A vilnusi önkormányzat végrehajtotta a határozatot – eltávolították a lengyel utcanéveket abban a régióban, ahol a legtöbb lakos a lengyel kisebbséghez tartozik.

Ez nem fogadható el egy olyan országban, amely immár öt éve tagja az Európai Uniónak. Ez a szélsőséges nacionalizmus tünete, azt mutatja, hogy nem tartják tiszteletben a nemzeti kisebbségek jogait és megsértik azokat az alapelveket, amelyekre az Európai Unió épül.

Felszólítom a litván hatóságokat, hogy állítsák vissza a lengyel utca- és városneveket azokban a régiókban, ahol a lakosság többsége a lengyel kisebbség tagja.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Elnök asszony, a munkavállalókkal szembeni, elnyomó állami mechanizmusokkal is támogatott terror mára bevett gyakorlattá vált a kényszermunkahelyeken. Munkavállalók ezreit építik le, a munkavállalók alapvető munka- és szociális jogait pedig úgy faragják le, ahogy az a zsarnoki rendszernek megfelel.

Ennek egyik tipikus példáját láthattuk az Egyesült Királyságban, ahol kiderült, hogy egy magáncég információt gyűjt a munkavállalók szakszervezeti, társadalmi és politikai tevékenységéről, és ezt más cégek felé értékesíti. Görögországban az elbocsátott munkavállalók visszavételéről szóló munkajogi vitákat törvénytelenek és helytelennek minősítették.

A munkavállalók nyilvánvalóan el vannak szánva jogaik megvédésére, és ehhez átvették a 22 éves munkás, Nikos Nikopoulos szavait, aki a görögországi legfelsőbb fellebbviteli bírósághoz írt nyílt levelében többek között így fogalmazott:

„Számomra vannak bizonyos dolgok ebben az életben, amiket nem lehet eladni vagy megvenni. Jobban szeretem, ha a munkabéremhez elidegeníthetetlen jogom van, hogy követeljem a gazdagoktól, amit megtermelek, és ami az enyém. Mivel hajthatatlannak bizonyultam, nem hagyom magam megvesztegetni vagy terrorizálni, másodszor is elbocsátottak. Közvetlen fenyegetéseket is kaptam, hogy az életemre és a családtagjaim életére törnek.”

Ez a nyilatkozat híven tükrözi a munkavállalók akaratát és az általuk választott utat.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Napjainkban talán a válság miatt is egyre érzékenyebben reagál az elmúlt öt évben csatlakozott országok közvéleménye minden olyan lépésre, amely az Unión belül tagságának teljesjogságát és azonos mércéjét kérdőjelezheti meg, vagy azt lejárhatja. Most választókerületemmel kapcsolatban hallhattunk a svéd televízióban, majd az interneten olyan vádat, amely szerint Harkakötöny településen állatkínzó módon tépik a libákat, holott itt és a megadott helyszínen libatenyésztés nem is folyik évek óta. Örülök, hogy ebben az ügyben rágalmazási feljelentés született. Hasonló rágalmak jelentek meg nemrég a libatöméssel kapcsolatban is hazám tenyésztői ellen, vásárlási bojkottra felhívva a feldolgozók ellen, ami már gazdasági károkozást is jelent. Érdekes módon a régi tagállamok ellen ilyen nem született. Ezek gazdasági érdekeltségű lépések, de a lejárata sajátos politikai formája a romlalakosság elleni magyarországi, etnikai alapú támadások kész tényként való kijelentése is, holott legtöbbször ezt sem lehetett eddig bizonyítani. Kérem a Bizottságot, hogy ezeket a hangulatkeltéseket szigorúan ellenőrizze, és főleg ne terjessze, mivel ezzel nagyon le lehet járni az Unió presztízsét hazámban a választások előtt.

Thierry Cornillet (ALDE). - (FR) Elnök asszony, a Parlament humanitárius fellépésekkel foglalkozó állandó előadójaként most tértem vissza a kongói Demokratikus Köztársaságban található Kivuból, ahonnan azt reméltem, jó híreket hozhatok Önöknek a helyzet rendezéséről és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek hazatéréséről.

Sajnálatos módon optimizmusomat hamar lehűtötte El Béchir elnök határozata a legnagyobb humanitárius válságról, a Darfurban zajlóról. Tény, El Béchir elnök, helyes, ha ezt elhalasztjuk, mivel valójában a büntetlenség elleni harcról szól, és az a helyes, ha biztosítjuk a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartását.

El Béchir elnök azonban csak tovább növelte az ellene szóló bizonyítékok számát egy olyan határozat meghozatalával, amely két okból is rosszul felfogott: egyrészt azért, mert tovább gyarapítja az ellene felhozott panaszokat, másrészt pedig azért, mert önmagában is a Nemzetközi Büntetőbíróság elé vihető, mivel következményei Darfurra nézve humanitárius szempontból rendkívül súlyosak.

A világ ez esetben nem fog felejteni, a pusztá szavak azonban nem elég hatásosak, elnök asszony. Észrevettem, hogy témát váltottunk, de a szavak szintjén túl kell lépniünk, tovább a tettek mezejére.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Elnök asszony, az a tény, hogy az uniós polgároknak gyakran más országba kell költözniük, hogy munkát találjanak, az a tény, hogy azért kell mobilisnak lenniük, mert ahol élnek, ott nincs munkalehetőség, valamint a munkanélküliséggel járó szegénység gyakran azt jelenti, hogy a gyermekek kevesebb gondoskodásban részesülnek, sőt, olykor kifejezetten elhanyagolják őket.

A kialakulóban lévő gazdasági válság a munkanélküliség mértékének súlyos megemelkedésével fenyeget. Ez az utcagyerekek problémájának felerősödéséhez vezethet. Ezek a gyerekek nem jutnak megfelelő táplálékhoz és egészségügyi ellátáshoz, és az is előfordul, hogy bűnöző elemekkel kerülnek kapcsolatba. A demográfiai összeomlás idején ez nemcsak az egyes gyerekek fejlődési lehetőségeit hagyja veszendőbe menni,

de a következő generáció számára is súlyos társadalmi veszélyt jelent. Ezzel a problémával feltétlenül foglalkoznunk kell.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Tegnap ünnepeltük a Nemzetközi Nőnapot. Erre egy olyan időszakban került sor, amikor a nők, különösen a dolgozó nők helyzete egyre rosszabb, mivel továbbra is az egyenlőtlenségtől és a hátrányos megkülönböztetéstől szenvednek.

Jelenleg nők és fiatal lányok millióinak kell szembenéznie az élet- és munkakörülményeik súlyos leromlásával, a százalmas nyugdíjakkal, a leépítésekkel, a munkanélküliséggel, a bizonytalan, rosszul fizetett állásokkal és a nagy méreteket öltő szegénységgel és társadalmi kirekesztéssel. Ezek a problémák különösen súlyosan érintik a női munkavállalókat és a nyugdíjasokat, valamint a fogyatékkal élő nőket, akiktől megtagadják a jogot, hogy jogosultak legyenek az ilyen, a méltó élethez kulcsfontosságú kérdésekhez.

Ennek eredményeképpen – az Európai Unióban és a világ más részein élő nők előtti tisztelgés mellett – sürgős intézkedésekre és új politikákra szeretnék felszólítani, hogy a nők a munkában, a családi életben, a társadalomban és a politikában egyaránt teljes jogú polgárként élhessenek jogaikkal.

Meg kell teremtenünk a feltételeket ahhoz, hogy a dolgozó nőknek jogaik legyenek, hogy büntetlenül lehessenek anyák és munkavállalók egyidejűleg, hogy tisztességes munkabért és nyugdíjat kapjanak, ezáltal lehetővé téve számukra a méltó életet.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Szlovákiában ismét problémánk van az etnikai kisebbségi jogok tiszteletben tartásával, mégpedig az oktatási miniszter, a szélsőségesen nacionalista kormányzó párt egyik tagjának hibájából.

A miniszter kiadott egy határozatot, amelynek értelmében azok az iskolák, ahol a tanítás etnikai kisebbségi nyelven folyik, ezután csak olyan történelemkönyveket használhatnak, amelyek a szlovák könyvek szó szerinti fordításai. Ebből következően a történelmet a kormányzó párt utasításai szerint fogják tanítani, nem pedig a tények alapján.

Ez ellentétes az eddigi gyakorlattal, akárcsak a nemzetközileg garantált kisebbségi jogokkal. Az EU-ban minden kisebbségi közösségnek joga van ahhoz, hogy a saját történelméről tanuljon. A magyar tanárok, sőt, az egész szlovákiai magyar közösség joggal van felháborodva. Elfogadhatatlan, hogy egy szélsőséges párt folyamatosan ilyen módszerekkel próbáljon nyomást gyakorolni a kisebbségekre. Egy globális gazdasági válság idején felelőtlenségre vall, ha valaki szükségét érzi annak, hogy provokálja az etnikai kisebbségeket. Ilyen fokú bizonytalanság idején olyan ez, mintha a tűzzel játszana.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Elnök asszony, hozzám hasonlóan sokakat aggaszt az európai antiszemitizmus növekvő mértéke. A hétvégén szülővárosomban, Malmöben egy Davis kupa teniszmeccset játszottak, Svédország és Izrael között. Nem szokványos meccs volt. Nézők nélkül játszották, mivel a politikai vezetés úgy érezte, hogy nem tudja garantálni a biztonságot, amely véleményt sokan bíráltunk. A meccsel összefüggésben tüntetések is voltak, és ezek közül az egyik nagyon erőszakosra sikerült. Annyi bizonyos, hogy Izrael állam politikáját joggal lehet bírálni, a bírálat azonban nem csaphat át a zsidókkal szembeni gyűlöletbe, más szóval antiszemitizmusba.

A holokauszt túlélőinek nem szabadna azt hallaniuk, hogy az európai lakosság a „gyilkosok, gyilkosok” szavakat skandálja olyan alkalmakkor, amikor valamilyen gyülekezésre kerül sor Izrael állam támogatásaként. A gázai háború utóhatásaként a zsidó ingatlanokat és zsidó érdekeltségeket több támadás érte, az én szülővárosomban is. Ebben a kérdésben minden demokratikus erőnek nagyon világosan állást kellene foglalnia. Európa szörnyű történelemre tekint vissza, és ennek nem szabad megismétlődnie.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Elnök asszony, olyan emberként, aki az Európai Unió alapjául szolgáló eszméket többnek érzi holmi szlogennél, örülök, hogy az Európai Parlament biztosítja majd a helyszínt a tibeti felkelés 50. évfordulójával kapcsolatos vitához.

Ugyanakkor meglep és elszomorít az a tény, hogy a vita időpontját március 12-re tűzték ki. Szeretném emlékeztetni azokat, akik esetleg elfelejtették volna, hogy a tibeti felkelés március 10-én kezdődött. Aznap azonban a Parlament olyan témákkal fog foglalkozni, mint a gépjárművek általános biztonságához szükséges típus-jóváhagyási követelmények és a nehéz tehergépjárművekre vonatkozó díjszabás.

Fontos témák ezek. Mindazonáltal a nehéz tehergépjárművek típus-jóváhagyási követelményeivel foglalkozó emberek és intézmények biztosan nem sértődnének meg, ha megcserélnék ezeknek a vitáknak az időpontját. De lehet, hogy március 10. is egy évforduló, egy olyan témában, amiről én még nem hallottam. Lehet, hogy

pont ez a „nehéz tehergépjárművek típusjóváhagyásának világnapja” vagy éppen a „típus-jóváhagyási felügyelők napja”.

Nagyon rossz fényt vetne a Parlamentre, ha kiderülne, hogy a vita időpontjának megválasztása háttérben az esemény jelentőségének csökkentésére való törekvés állt.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Elnök asszony, a megkülönböztetés megszüntetéséről szóló irányelvre vonatkozó bizottsági javaslat európai polgárok sokaságának ellenkezésével szemben született, ennek eredményeként ők most abba a nehéz helyzetbe kerültek, hogy kétségbe vonják egy olyan javaslat érvényességét, amely a döntéshozatalhoz való jogukat érinti, olyan kérdésekben, amelyek esetében az Európai Uniónak nincs hatásköre a saját államukon keresztül.

Az európai választások közeledtével szerintem nem szabadna ilyen kérdéseket felvetnünk. A jelképek eltörlése, az életről való döntés jogának eltörlése az egyes államokat illeti. Olyan időszakban, amikor az Európai Parlament megszünteti azokat a struktúrákat, amelyeken keresztül az európai parlamenti képviselők szabadon fejezhették ki magukat, például a pártközi csoportokat, nem beszélhetünk a megkülönböztetés eltörléséről.

Chris Davies (ALDE). - Elnök asszony, egy hónappal ezelőtt Önnel együtt a második idei látogatásunkat tettük Gázában. Mások is ott jártak a nyomdokainkban – ott volt Javier Solana, végre Tony Blair is eljutott odáig, és a Parlament elnöke is eljött, hogy saját szemével lássa, milyen körülmények között élnek ma a palesztinok.

A Parlament kérte a gazdasági blokád megszüntetését, ez azonban továbbra is nagymértékben fennáll. Az izraeliek hétről hétre fenntartják a palesztin nép kollektív büntetését. Hiába mondunk szép szavakat, ha Izrael nem hajlandó meghallgatni. Alelnök asszony, arra kérem, kérje fel az elnököt, hogy hívjon össze egy értekezletet a képviselőcsoport-vezetők és a kabinetje tagjai számára, hogy mérlegeljék, hogyan lehetne a szavainkat tettekre váltani. Választóim rendszeresen nekem szegeznek a kérdést: „Társulási megállapodásunk van Izraellel. Hogy van az, hogy az egyik oldalon mi fenntartjuk ezt a kapcsolatot, miközben a másik fél figyelmen kívül hagyja az érdekeinket, és ilyen nagyfokú megvetéssel kezeli a szavainkat?”

Elnök. – Köszönöm, Davies úr, továbbítom a kérését.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - (RO) Az európai értékek a romániai oktatási rendszer számára különösen fontosak. Képviselőtársaink, Tőkés László, Sógor Csaba és Iulius Winkler választási beszédei olykor hajlamosak elszakadni a valóságtól.

Románia az etnikai kisebbségek számára széles körű anyanyelvi oktatást kínál. Szeretném hangsúlyozni, hogy a kolozsvári állami Babeş-Bolyai Egyetem milyen fontos szerepet játszik a magyar nyelvű oktatás biztosításában. A Babeş-Bolyai Egyetem 1995-ös chartája révén létrehozott multikulturális szervezeti rendszer román, magyar és német nyelven teljes körű, független oktatást biztosít, valamint gondoskodik a zsidó tanulmányokról is, a tudományos képzések minden szintjén.

A Babeş-Bolyai Egyetemen számos tábla és felirat magyar és német nyelven is ki van rakva. Jelenleg tizenhét tanszék kínál román és magyar nyelvű tanulmányi programokat, 11 tanszék pedig román és német nyelvű kurzusokat. Van két olyan tanszék is, a református teológia és a római katolikus teológia, ahol a tanulmányi programok kizárólagos tanítási nyelve a magyar.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Üdvözlöm a horvát kormány mai határozatát, miszerint elvben pozitívan reagál az Európai Bizottság Szlovénia és Horvátország közötti közvetítési kezdeményezésére. Sajnálatos módon a pozitív válaszban szerepel még egy szükségtelen záradék is, egy olyan feltétel, amely nagymértékben csökkenti a közvetítés lehetőségét.

Fontos azonban, hogy együtt dolgozzunk azon, hogy megteremtjük a feltételeket a mediáció mielőbbi megkezdéséhez, mivel ez mindkét országban enyhíteni fogja a politikai légkört, és lehetővé teszi a barátságosabb politikai párbeszédet. Tovább kell támogatnunk az Európai Unió bővítési folyamatát, ezért van szükségünk a Lisszaboni Szerződésre. Az idő meghatározó szempont, ezért remélem, hogy hamarosan elkészül egy keretmegállapodás a közvetítésről.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Elnök asszony, a tejtermelő gazdák nagyon nehéz helyzetben vannak. A tej literenkénti ára 22–24 cent közé esett vissza, miközben a melamin-botrány következtében hirtelen lecsökkent a tejtermékek iránti kereslet – világszerte, de különösen Ázsiában és Kínában. Írországon mintegy húszezer tejtermelő gazda van, és az iparág ennek megfelelően további körülbelül harmincezer embert foglalkoztat közvetlenül. Emellett a termelés csak az Egyesült Államokban 3%-kal nőtt, és Brazíliában szintén emelkedett.

A másik probléma az euro és a font sterling közötti átváltási árfolyam. A termelőknek nyilvánvalóan rövid távú segílyt kell nyújtani, hogy át tudják vészelní ezt az időszakot. Azt kell tennünk, hogy bevezetünk egy intervenciós rendszert, mivel ez a múltban is nagyon sikeresnek bizonyult.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Köszönöm, elnök asszony. A Nemzetközi Nőnap alkalmat ad arra, hogy számba vegyük a nemek egyenlőségéről szóló politikánkat. Sokan azt gondolják, hogy ennek a politikának kizárólag az a célja, hogy a nőknek a férfiakéval egyenlő esélyeik legyenek a foglalkoztatás, a munkabér és a szabadidő terén.

E célkitűzések a gazdasági válság idején éppúgy érvényesek, de az esélyegyenlőségi politikának a férfiakra is figyelnie kell. A válság kihat a munkaerőpiacra. Egyes számítások szerint a férfiak közül sokan el fogják veszíteni az állásukat, a magasabb fizetésük és a pénzügyi ágazat munkaerő-igényesebb tevékenységei terén várható leépítések miatt. Egyre valószínűbb, hogy a férfiak jobban be fognak kapcsolódni a családi életbe, és a hagyományos társadalmi szerepek terén is áttörésre kerül sor. Még nem tudni, milyen mértékben vannak erre felkészülve, illetve hogy a szociális kiigazítások megkönnyíthetik-e ezt az átalakulást.

A lehetséges megoldások tagállamonként, régióként és közösségenként különböznek. Ezért a nemzeti esélyegyenlőségi tervek aktualizálására és olyan rugalmas szabályokra szólítok fel, amelyek a férfiak és a nők igényeinek egyformán megfelelnek.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) A statisztikák szerint az Európai Unióban élő gyermekek egynegyede mozgásszegény életet él és egészségtelenül táplálkozik. Ennek eredményeként nemcsak a magas vérnyomás és a cukorbetegség kockázata nő meg, de más betegségek is.

Az Európai Parlament 2007-ben fogadta el a sport oktatásban betöltött szerepéről szóló jelentést. Ez valójában a tanulmányi program keretében heti legalább három óra sport bevezetését tette kötelezővé. Tudjuk, hogy a testnevelés az egészségesebb életmódra készíti fel a gyermekeket, olyan fontos társadalmi értékek átadásával, mint az önfegyelem, a szolidaritás, a csapatszellem és a fair play.

Pontosan ezért szólítom fel az Európai Bizottságot arra, hogy gondosabban kísérje figyelemmel a legalább heti három óra iskolai testnevelés kötelező követelményének átültetését a nemzeti jogszabályokba és ennek betartását, valamint a tornatermek számának növelését és alapvető felszereltségük javítását.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Albert Camus könyvében a pestist hiába jelenti be egy patkány, amely ott hal meg a lábunk előtt. Nem akarunk haszontalan patkányok lenni, akik azért érkeznek, hogy bejelentsék az antidemokratikus, erőszakos, Európa-ellenes pestist, amely most Rómában, Brüsszelben, Jeruzsálemben és Párizsban okoz új katasztrófákat.

Cappato úr már elmondta, hogy holnap az itteni munkánkat félretéve sietünk haza, hogy hazánkban részt vegyünk az európai, demokratikus ellenállás aktivistáinak küzdelmében. Az Európai Parlament most ünnepli a 30. születésnapját. Ha visszagondolunk 30 évvel ezelőtre, számos okunk lehet az aggodalomra. Mi azonban küzdünk, nem aggódunk.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Beszédemben szeretném felhívni az Európai Parlament figyelmét március 15-re, mivel ezt a napot a Consumers International szervezet kezdeményezésére a Nemzetközi Fogyasztói Jogok Napjává nyilvánították. Ez a nap kiváló lehetőséget ad arra, hogy a fogyasztóvédelemhez kapcsolódó politikák révén közelebb vigyük az EU-t a polgárokhoz.

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tagjaként keményen dolgoztam ezen az ügyön. Örülök, hogy hatalmas érdeklődés mutatkozik a fiatalok részéről, akik kezdenek aktív szerepet vállalni a különféle fogyasztói tevékenységekben. A Szlovák Fogyasztói Szövetség által a fiatal fogyasztóknak szervezett „Fogyasztás az életért” című nemzetközi versenyben például évről évre egyre több fiatal vesz részt, és érdekes történetekkel szolgálnak a fogyasztói választásaikkal és döntéseikkel kapcsolatos első tapasztalataikról.

Az EU-tagállamok kormányait szeretném arra bátorítani, hogy erősítsék meg és támogassák a fogyasztói szervezeteket. Csak az erős, reprezentatív, hatékony nem kormányzati szervezetek lehetnek sikeresek a fogyasztók jogaira vonatkozó ismereteinek javításában.

Marian Harkin (ALDE). – Elnök asszony, hozzászólásommal én is azokhoz szeretnék csatlakozni, akik elítélték a brit hadsereg észak-írországi laktanyája ellen intézett gyáva, elvetemült, gyilkos támadást, egyúttal szeretném kinyilvánítani szívből jövő együttérzésemet a sérültek és elhunytak családtagjai felé.

Ma este konkrétan azt a kérdést szeretném felvetni, hogy a Bizottság szerda este nyilatkozatot fog kiadni az európai egészségügyi dolgozókról szóló zöld könyvről. A zöld könyv szerint a megfelelő dolgozói létszám fenntartásának kulcsa a fiatal orvosok oktatása, toborzása és megtartása.

Írországban mégis éppen ellenkezőleg alakul a helyzet, az ápolói szakirány egyetemi hallgatói helyeinek 16,5%-os lefaragásával. Saját régiómban a St Angela's College-ban 25%-kal csökkent a helyek száma az általános ápolás szakirányon, és 40%-kal a szellemi fogyatékosok ápolása szakirányon.

A Bizottságnak nyomást kell gyakorolnia a tagállamokra annak érdekében, hogy minden ország vállalja a felelősséget saját egészségügyi dolgozóinak képzéséért, és ez etikai kötelességünk is, mivel nem törekedhetünk arra, hogy a fejlődő országokból toborozzunk egészségügyi dolgozókat, ezzel tönkretéve amúgy is nehéz helyzetben lévő egészségügyi ellátórendszerüket.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) A hagyományos nemzeti kisebbségek érdekében többször is felszólaltam. Voltak kollegáim, akik nacionalizmussal vádoltak. Fura, hogy a többség sokszor azzal próbálja palástolni félelmét, kisebbségellenességét, hogy a kisebbségeket illeti a nacionalizmus, a gyűlöletbeszéd vádjával. Remélem nem fogja zavarni kollegáimat, hogy most egy vallási kisebbség érdekében szólok meg. A romániai görög-katolikus egyházat a kommunizmus ideje alatt betiltották. '90 után újrászerveződött, mai napig próbálja visszaszerezni elkobzott ingatlanjait, hasonlóan a többi történelmi egyházhoz. Egy törvény van készülben Romániában, amelyet ha megszavaznak, gyakorlatilag elveszi ettől az egyháztól a visszaszolgáltatás folyamatában lévő ingatlanjait. A mikrofontól szeretném felhívni a figyelmet a helyzet fontosságára, a jogtiprásra, a burkolt államosítás kísérletére. Megengedhetetlen, hogy az állam beleavatkozzon az egyház életébe az egyház kárára.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Köszönöm, elnök asszony. Egy olyan kérdést szeretnék felvetni, amely komoly elkeseredés forrása. Az elmúlt két hétben olyan jelentéseket hallottunk a Macedóniai Köztársaságból, miszerint bizonyos egyházi hatóságok azon kívánságuknak adtak hangot, hogy exhumálják a 20. század folyamán az ország területén zajlott háborúban elhunyt bolgár katonák holttestét. A bolgár közvélemény, akárcsak az európai közvélemény – efelől biztos vagyok – teljességgel elfogadhatatlannak tartja az ilyen felhívásokat. Senkinek nincs joga megcsúfolni a háborúban elesettek emlékét. Meg kell adnunk nekik a kellő tiszteletet, figyelemmel az elhunytak tiszteletben tartásának alapvető európai elvére, és ragaszkodnunk kell a tolerancia legjobb hagyományaihoz.

Felhívom az Európai Parlamentet, hogy tudassa a Macedóniai Köztársaság hatóságaival, hogy az ilyen felhívások nem maradhatnak megválaszolatlanul a kormány részéről. Világos, kategorikus biztosítékot kell kapnunk arra, hogy Macedóniában senki nem fogja végrehajtani az ilyen fenyegetéseket. Ez az alapvető kulturális és nemzeti szokások megsértését jelentené minden civilizált ország számára.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Elnök asszony, csak most értesültünk a két német ügyvédre, Horst Mahlerre és Sylvia Stolzra kiszabott elképesztő ítéletről, miszerint hat év szabadságvesztésre ítélték őket.

Ezt a szörnyű ítéletet az a tény indokolja, hogy ők ketten olyan nézeteket fogalmaztak meg, amelyek eltérnek a második világháborúban működött koncentrációs táborok történelmi valóságának és mértékének hivatalos változatától.

Bármit is gondolunk a nézeteikről, rendkívül súlyos, hogy az Európai Unióban ma a polgárookra, ráadásul ügyvédekre, ilyen súlyos ítéletet kell kiszabni egy történelmi tény vitatásáért.

Úgy tűnhet, hogy a mai, úgynevezett demokratikus Németországban még mindig olyan bírák működnek, akik ugyanazzal a céllal akarják elnémítani a szólásszabadságot, mint hajdan a nemzetiszocialista Németországban vagy a kommunista Németországban.

Sajnos, az Unió más országaiban sincs ez másképp, köztük Franciaországban. Ez a helyzet tűrhetetlen és nagyon súlyos.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Elnök asszony, ma nem politikai kérdést kívánok felvetni. A közelmúltban a választóim egyike – a szabványosítás lelkes támogatója – a mobiltelefon-töltők dugóinak szabványosítása ügyében fordult hozzám.

Ez a kérdés csak látszólag triviális. Meggyőződésem, hogy ha ezen a téren szabályozásokat vezetnénk be, ezeket valamennyi mobiltelefon-tulajdonos örömmel fogadná. Műszaki szempontból nézve nagyon egyszerű a kérdés. Az ilyen megoldások sikeresen megvalósultak például a CD-kre vonatkozó szabványok esetében

– ezeket minden számítógépben le lehet játszani. Talán érdemes lenne megvizsgálnunk az ilyen kisebb jelentőségű ügyeket, hogy segítsünk polgárainknak. Ezt el is várják tőlünk.

Elnök. – A vitát lezárom.

17. 2010. évi költségvetés – III. szakasz - Bizottság: „2010-es költségvetési iránymutatások” - Iránymutatások a 2010. évi költségvetési eljárásra vonatkozóan – egyéb szakaszok (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következő jelentések közös vitája:

- A6-0111/2009. sz. jelentés Surján úr részéről, a Költségvetési Bizottság nevében, a 2010. évi költségvetésre vonatkozó iránymutatásokról – III. szakasz – Bizottság (2009/2005(BUD));

- A6-0057/2009. sz. jelentés Maňka úr részéről, a Költségvetési Bizottság nevében, a 2010-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról – I., II., IV., V., VI., VII., VIII. és IX. szakasz (2009/2004(BUD)).

László Surján, előadó. – (HU) Az Európai Parlament elvárja, hogy a 2010-es évi költségvetési javaslat segítse a tagállamokat és a polgárokat a jelenlegi válság leküzdésében. Ez most a legnagyobb gondunk. Más szavakkal: csökkentse az európai polgárok aggodalmait és adja vissza hitüket abban, hogy lesz munkájuk és megélhetésük, békében és biztonságban élhetnek. Azokról az európai polgárokról van szó, akiknek a pénzét költjük, akiknek felelősek vagyunk.

Az európaiak a pénzügyi válság miatt nem biztosak abban, hogy a pénzük jó helyen van a bankokban, nem tudják, hogy lesz-e holnap munkahelyük. De vannak más jellegű gondjaik és bajaik is: meddig megy a fűtés a lakásukban, vagy van-e az élelmiszerekben ártalmas vegyület, kórokozó, és sorolhatnám még a problémákat. Ezért olyan költségvetést szeretnénk, amely visszaadja a polgárok bizalmát, és nemcsak a pénzügyi intézetekben, hanem egymásban, egy európai méretű összefogásban. Tudjuk, hogy minden bajt nem lehet a GNI 1%-ából orvosolni, de nem mindegy, hogy kapnak-e biztatást és támogatást a kis- és középvállalkozások? Formálódik-e az összehangolt, közös energiapolitika? Megteszünk-e minden megtehetőt a klímaváltozás ellen és a megújuló energiaforrásokért? Hatékonyabb lesz-e a közös határaink ellenőrzése? Eredményesebb lesz-e a kohéziós politika, gyorsabb a felzárkózás, biztonságosabb az élelmiszer?

A Parlament látja, hogy a pénz kevés a célokhoz képest, de azt is tapasztalja, hogy a tagállamok nem használják ki a jelenleg meglévő költségvetési kereteket sem. Ezért elvárjuk, hogy az Európai Bizottság legyen határozott a bürokratikus akadályok megszüntetésében, koncentrálja a kiadásokat azokra a területekre, amelyeken a felhasználás eredményes és vonja el a támogatást onnan, ahol rendszeresen maradvány képződik. A Parlament kész együttműködni annak ellenőrzésében is, hogy a megindult programok valóban eredményesek-e, elérik-e a célt, amelyért létrejöttek? Nem elégedhetünk meg azzal, hogy a kiadások jogszerűek. Garanciákat kérünk, hogy célszerűek is. Értéket, eredményt kérünk az európai polgárok pénzéért cserébe, elvárjuk, hogy a tagállamok valósítsák meg a programokat, legyenek eredményesebbek és gyorsabbak. Kérjük az Európai Bizottságot, hogy kéréseinket vegye komolyan. Az Európai Parlament az egyetlen intézménye az Uniónak, amelyet a polgárok közvetlenül befolyásolnak. Mi vagyunk a legközelebb hozzájuk, és most a beterjesztett jelentésben az ő véleményüket foglaltuk össze. Most még több mint egy hónap van hátra az előzetes költségvetés beterjesztéséig. Van idő tehát, hogy a Parlament véleményét megfontolják és beépítsék a tervekbe.

Ezenkívül azt is nagyon szeretném, ha a szokásainktól eltérve a Tanács és a Parlament nem egymást lerontóan módosítaná a Bizottság előterjesztését, hanem a három intézmény közösen tenne a válság leküzdéséért.

Kedves képviselőtársaim! Felszólalásom végén megköszönöm mindenkinek a munkáját, akik ehhez a jelentéshez hozzájárultak, a Költségvetési Bizottság titkárságáét, a Bizottság tagjait, a frakció szakértőit, a módosítások benyújtóit. Kérem, hogy az elképzeléseket vitassák meg, majd szavazatikkal támogassák! Adjunk reményt, adjunk biztosságot Európa polgárainak!

Vladimír Maňka, előadó. – (SK) Köszönöm, elnök asszony. Biztos asszony, hölgyeim és uraim, az Európai Parlament költségvetésének összeállításakor a legfontosabb feladatunkra kell koncentrálnunk, és a forrásokat optimálisan kell felhasználnunk a Parlament jogalkotási munkájának javítása érdekében. A költségvetésből a lehető legnagyobb mértékben ki kell zárunk a feladatunkhoz nem kapcsolódó ügyeket.

Ha azt akarjuk, hogy az európai parlamenti képviselők hatékonyan dolgozzanak, választási lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy feladataikat anyanyelvükön is elláthassák, ha úgy kívánják. Sok esetben elejét

tudnánk venni a nehézségeknek és megelőzhetnénk a felesleges kiadásokat, ha gyorsan nyelvet tudnánk váltani, a vitákon való tényleges – azaz nem a tervezett – részvételnek megfelelően.

Önök közül sokan bizonyára tudják, hogy némelyik bizottságban a dokumentumok még az alapnyelveken sem álltak időben rendelkezésre ahhoz, hogy jóvá lehessen hagyni őket. Ha emiatt rendkívüli bizottsági ülést kellett volna tartani, vagy más jellegű, felesleges késedelem történik, azzal időt és pénzt veszítünk.

A fordításhoz hasonlóan a tolmácsolási szolgálataink esetében is növelnünk kell a rugalmasságot. Az Európai Parlament különféle főtítkárságainak képviselőivel folytatott megbeszéléseim során összegyűjtöttem néhány nagyon hasznos javaslatot és információt. Az igazgatóságok képviselői maguk is a tartalékok némelyikének megszüntetését javasolják. Néhány esetben azonban szükségük lesz a közreműködésünkre.

Számos példa van erre. Hölgyeim és uraim, Önök közül bizonyára senki sem gondolná úgy, hogy rontana a Parlament biztonságosságán, ha a plenáris üléseken kívüli időszakokban nem tartanánk nyitva a strasbourgi parlamenti épület mindkét bejáratát. Ugyanígy az öök fizikai jelenlétére sincs szükségünk egyes helyeken, különösen Strasbourgban és Luxembourgban.

Ugyanakkor a jelenlegi biztonsági rendszernek is megvannak a maga hibái. Ezt mi is láthattuk az ING Banknak az Európai Parlament brüsszeli épületében lévő fiókja ellen a közelmúltban elkövetett támadás esetében, illetve Mumbaiban, a két európai parlamenti képviselő élete elleni fenyegetés esetében.

Úgy vélem, hogy az igazgatóságok által összeállított javaslatok javulást fognak hozni, a források jobb kihasználásával és meglepő pénzügyi megtakarításokkal fognak járni. További, akár milliós nagyságrendű megtakarításokat érhetnénk el azzal, ha javítanánk az intézmények közötti együttműködést. A kihasználatlan kapacitásokat minden intézménynél hozzáférhetővé kell tenni a többi intézmény számára.

A tervezés hiánya a fordítási források elérhetőségére vonatkozó elégtelen vagy nem létező kommunikációval párosulva megakadályozza az ilyen erőforrások hatékony kihasználását. Az a szerv, amelyiknek a fordításokról kellene gondoskodnia, gyakran automatikusan külső fordítóknak ad megrendelést, anélkül hogy akár csak ellenőrizné a belső források elérhetőségét. Csak a fordítások területén évi 10 millió eurónál is többet meg tudnánk takarítani az intézmények keretein belül. És ezért, hölgyeim és uraim, úgy vélem, Önök is támogatni fogják azt a javaslatot, hogy a lehető legnagyobb mértékben használjuk ki a forrásfelhasználásra és a munkaszervezésre vonatkozó független tanulmányokat.

Az európai parlamenti képviselőknek átfogó tájékoztatást kell kapniuk a rendelkezésükre álló forrásokról és eszközökről, hogy munkájukat felelősségteljesen és hatékonyan végezhessék. Ezért megkértük az adminisztrációt, hogy hozzon létre egy egységes dokumentum- és információs gyűjteményt, hogy valamennyi dokumentummal hatékonyan tudjunk dolgozni. Ezen a téren az elkövetkező hetekben lesznek meg az első konkrét javaslataink.

Ugyancsak prioritást élvez, hogy a polgároknak jobb tájékoztatást adjunk az európai parlamenti képviselők munkájáról és arról, hogy a Parlament munkája hogyan szolgálja az uniós polgárok javát. Ezen a téren be kell fejeznünk, meg kell erősítenünk és hatékonyan ki kell használnunk az európai parlamenti televíziót, a látogatóközpontot és az új audiovizuális központot.

Az uniós intézmények igazgatási kiadások tételében az épületek megvásárlására és bérletére fordított költségek is szerepelnek. Korábban különböző esetekben előfordult, hogy az intézmények a piaci árfolyamnál magasabb árakon vásároltak vagy béreltek ingatlant. A Számvevőszék megállapításai szerint az intézmények még csak nem is közösen végezték az ingatlanpolitika értékelését, hanem inkább egyéni alapon. Ezért közös ingatlanpolitikát kell kidolgoznunk, hogy ezen a területen jobb együttműködést érhessünk el. Számítunk arra, hogy minél hamarabb elkészül az ingatlanpolitikáról szóló közép- és hosszú távú stratégiai dokumentum annak érdekében, hogy a megfelelő döntéseket első olvasatban meghozhassuk. Köszönöm.

Dalia Grybauskaitė, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, nagyon szépen köszönöm, hogy lehetővé tette, hogy az évnek e szokatlanul korai szakában eszmét cserélhessek a Parlamenttel. Nagyon hálás vagyok ezért a Költségvetési Bizottság kezdeményezésének. A Bizottság már nagyon komolyan megvizsgálta a Parlament 2010-es költségvetésre vonatkozó iránymutatásait, és a legtöbb ponttal egyetért. A Bizottság ugyancsak nagyra értékeli a Parlamentnek a 2010-es éves politikai stratégiára vonatkozó vizsgálatát – amit már az állásfoglalásuk is tükrözött –, és sok esetben egyetért az Önök által megjelölt politikai prioritásokkal.

Foglalkozni kell majd a nem várt problémákkal, például a pénzügyi, gazdasági és társadalmi fellendüléssel. Más kérdésekre azonban, mint például az éghajlatváltozás kezelésére és a fenntartható Európa megvalósítására,

szintén hosszú távra szóló megoldásokat kell találnunk. A Bizottság április 29-én ennek alapján fogja elfogadni a 2010-re szóló előzetes költségvetési tervezetét.

A Bizottság már jelezte, hogy 2010-ben pénzügyi erőfeszítésekre lesz szükség, különösen a gazdaságélénkítési terv érdekében. A Bizottság azt is tudomásul vette, hogy a Parlament támogatja az igazgatási kiadások hatékonyságának javítását, és a továbbiakban is tenni fog ebben az irányban. Ami a kísérleti projekteket és az előkészítő intézkedéseket illeti, biztos vagyok benne, hogy építhetünk az intézmények között tavaly kialakult kitűnő együttműködésre.

Az előzetes költségvetési tervezet a közös prioritásaink eléréséhez szükséges igényekre vonatkozó, megalapozott becsléseken fog alapulni, elfogadva az előttünk álló kihívásokat. Bízom benne, hogy az összes intézmény közötti, és különösen a Parlamenttel folytatott jó együttműködés révén ezúttal is megnyugtató megállapodást tudunk elérni a 2010-es költségvetésről.

Margaritis Schinas, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök asszony, az Európai Parlament következő évi költségvetésének három új eleme lesz. Olyan év következik, amikor ennek a Háznak lesz egy új főtitkársága, egy olyan év, amikor feltehetőleg a Lisszaboni Szerződéssel fog foglalkozni, továbbá egy olyan év, amikor két új statútummal fog foglalkozni – az európai parlamenti képviselőkével és a parlamenti asszisztensekével.

Képviselőcsoportom számos módosítás révén próbált reflektálni ezekre az új fejleményekre a Mañka-jelentésben, és örömmel láttuk, hogy a Bizottság négy alapvető prioritásban tudta tükrözni ezeket az új mozgatórugókat.

Képviselőcsoportom számára a négy alapvető prioritást a következők jelentik:

Az első a jogalkotásra helyezett hangsúly. A Parlament különösen olyankor működik hatékonyan, ha a jogalkotási tevékenységeit gyakorolja, ezért az adminisztrációnak be kell bizonyítania nekünk, hogy a Parlament erőforrásait át tudja csoportosítani oda, ahol hatást tudunk elérni.

A második prioritás – és ebben egyetértünk az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjával – a soknyelvűség és a képviselők anyanyelvükről és anyanyelvükre való fordítási és tolmácsolási szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek teljes mértékű védelmezése.

A harmadik prioritás az, hogy képesnek kell lennünk a már jóváhagyott nagyszabású tervek végrehajtásában történt előrehaladás értékelésére, amilyen például az Európai TV vagy a látogatóközpont, amelyekkel szerettünk volna elkészülni az európai választásokig, de sajnos nem készültünk el, valamint az Európai Történelem Háza. Azt akarjuk, hogy ezek a többéves tervek zökkenőmentesen haladjanak és megfelelőképpen értékelve legyenek.

Végezetül úgy vélem, hogy nekünk itt az Európai Parlamentben fokoznunk kell minden olyan erőfeszítésünket, amellyel a válság idején azt mutathatjuk az európai adófizetőknek, hogy a Ház ésszerűen költ a szükségleteire, hogy jobban elláthassa feladatait.

Costas Botopoulos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök asszony, biztos asszony, a Surján-jelentésről szóló vita – amely jelentésben van szerencsém árnyékolóadóként közreműködni – számos kritikus pontot tartalmazó, politikai vita, különösen az idén. Fontossága azzal kezdődik, hogy ez lesz az egyetlen világos politikai vita a politikai prioritásokról, mivel – mint tudják – a választási években nincs lehetőségünk még egy másik vitára; utána pedig egyenesen továbblépünk az eljárás új szakaszába, a kritikus technikai különbségtételek és viták fázisába.

Ez a vita ugyanakkor egy olyan évben zajlik, amikor – mint azt már sokan elmondták, és ahogy mindnyájan, politikusok és polgárok egyaránt tudjuk – Európa igen mély válságba került, és sajnos minden jel arra mutat, hogy a 2010. év, amelyről a jelentés és a vita szól, ugyancsak a válság éve lesz.

Első észrevételem ezért az lenne, hogy jelen pillanatban az is elegendő, ha egyszerű többséggel fogadjuk el ezt a jelentést, amelyet most vitatunk, és amelyről hamarosan szavazni fogunk, ennek azonban olyan jelentésnek kell lennie, hogy az egész Európai Parlament véleményét tükrözze, ne csak valamelyik politikai pártét. Olyan jelentésnek kell lennie, amely kifejezi a polgárok és a politikusok aggodalmát, ugyanakkor – és ezen a ponton nem értünk egyet az előadóval és a képviselőcsoportjával – a hangsúlyt nemcsak a félelemre és az aggodalomra helyezi, hanem a jövőbeni kilátásokra is.

Úgy kell használnunk a költségvetést, hogy megmutassuk a polgároknak, hogy a költségvetés politikai eszköz, amellyel nemcsak a félelmekre reagálunk, de együtt a jövőre szóló politikai kilátásokról is

gondoskodunk. Ez szerintem rendkívül fontos, ezért képviselőcsoportom a bizottsági megbeszélés szakaszában és a plenáris vita mostani szakaszában egyaránt arra törekedett, hogy egyensúlyba hozza ezt a szöveget az általa kifejezett politikai dinamizmussal, hogy ne az Apokalipszis képeit fessük fel – csupa félelmet és rettegést –, inkább nyissunk új távlatokat az Európai Unió számára.

Megismétlem: ma megelégszünk egy egyszerű többséggel, és ezt lehet, hogy egy képviselőcsoport is el tudja érni, tekintettel azonban arra a vitára, amelyet megerősített többséggel fogunk zárni, rendkívül fontos, hogy a végső elemzésben meghallgassuk a Parlament véleményét – más szóval a polgárok véleményét.

A válság időszakában mi, szocialisták úgy véljük, hogy Európának költségvetésén keresztül kell reagálnia, mégpedig nagyon sajátos vonásokkal. A költségvetés és a politikai Európa által adandó válasznak először is összehangoltnak kell lennie: nem szabad azt a benyomást keltenünk, hogy magukra hagyjuk az egyes tagállamokat e nehéz helyzet megoldásában. Másodszor, előtérbe kell helyezni a polgárok szociális védelmét; ezt a szociális mutatót, amely az Európai Unió sajátossága, ápolnunk kell, bármi áron. Ezért szeretnénk, ha bizonyos dolgok másképp szerepelnének a jelentésben. Végezetül, a válságra adott válasznak olyannak kell lennie, hogy a polgárok megértsék, azaz tükröznie kell a környezetvédelem és az energiaügy prioritásait, és igent kell mondania az energia szempontjából független Európai Unióra, de nyitva kell hagynia minden utat, nyitva kell hagynia a lehetőségeket, hogy pontosan azt érhessük el, amit akarunk.

Sok ponton egyetértünk a jelentés általános érzésével, a sürgősség érzésével, a politikai szükség érzésével. Hangsúlyoznánk azonban, hogy annak a válasznak, amelyet mi a költségvetésén keresztül adni akarunk, rendelkeznie kell ezekkel a sajátosságokkal.

Tehát a szeptemberi viszontlátásra, remélve, hogy a Bizottság komolyan figyelembe veszi a Parlament nézeteit.

Anne E. Jensen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök asszony, Surján úr a „biztonság” szót választotta a 2010-es költségvetés címének, a szó legtagabb értelmében: a pénzügyi és gazdasági válság enyhítése, fontossága a munkahelyek és a gazdasági biztonság szempontjából, az energiaellátás biztonsága, a biztonságos közlekedés, a polgárok biztonsága a bevándorlás által okozott problémákkal és a demográfiai változásokból eredő problémákkal összefüggésben, ami által egyre kevesebb fiatalnak kell gondoskodnia egyre több idősről, a jobb környezetvédelem iránti igény, a terrorizmus elleni küzdelem és a biztonság előmozdításának szükségessége az EU világban betöltött szerepe révén. A „biztonság” cím jelzi azon területek sokaságát, amelyek számára fontos az uniós költségvetés, és hogy mennyire létfontosságú, hogy a költségvetés tükrözze saját szükségleteinket.

2010 sok szempontból nagyon izgalmas év lesz az EU költségvetése számára. A strukturális alapok esetében 2010 lesz az első olyan év, amikor az „n+3 szabály” érvényesül. Azok az előirányzatok, amelyeket az elmúlt három évben nem kötöttek le a programnak megfelelően, el fognak évülni. Most megláthatjuk, hogy a tagállamok tudták-e időben hasznosítani az előirányzatokat. Én mindenesetre azt remélem, hogy a „naplemente záradék”, az „n+3” szabály nem fog működéskébe lépni, de ha ez mégis megtörténne, bizonyára indokolt lenne megvizsgálni, hogy a strukturális alapokra vonatkozó szabályok kellőképpen rugalmasak és a bürokráciától mentesek-e.

A külpolitika 2010-ben a korábbi évekhez hasonlóan trükkös kérdés lesz. Szorgalmaznám, hogy a Bizottság találja meg a megfelelő előirányzatokat, noha az erre a kiadási kategóriára vonatkozó plafon nagyon alacsony. A Költségvetési Bizottságban számos alkalommal beszéltünk arról, hogy milyen álláspontot képviseljünk a Nabucco gázvezeték uniós támogatásának ügyében. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez egy olyan pont, amelynek mi a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoportban nagyon nagy jelentőséget tulajdonítunk. Az energiabiztonságról több különböző kezdeményezés segítségével kell gondoskodni, de mi különösen szívesen látnánk a Nabucco támogatását, mivel ez a projekt végre független a Gazpromtól.

A költségvetési eljárás az idén meglehetősen bonyolult lesz. Az idei év természetesen választási év. Mañka úr és Surján úr jelentése lesz az egyetlen lehetőség arra, hogy a Parlament véleményt nyilvánítson a költségvetésről. A költségvetés tekintetében a tényleges tárgyalásokat már az újonnan megválasztott Parlamentnek kell lebonyolítania. Nem könnyű feladat fenntartani azt az eljárást, amelyet tavaly vezettünk be Haug asszony előadói közreműködésével és a szaktanárságok jelentős mértékű bevonásával. Természetesen meg kell tennünk minden tőlünk telhetőt annak érdekében, hogy az eljárás a lehető legnagyobb mértékben nyitott és strukturált maradjon, és örömmel hallottam, biztos asszony, hogy Ön is ezt fogja tenni. Úgy vélem, hogy ehhez Surján úr és Mañka úr egyaránt jó javaslatot nyújtott be.

Wiesław Stefan Kuc, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a 2010-re vonatkozó költségvetés elkészítéséhez nagy bátorság kell. Még mindig nem ismerjük a tavaly év végén kibontakozott gazdasági válság teljes terjedelmét. Bár az egyes országok komoly erőfeszítésekkel próbáltak úrrá lenni a válságon, sajnos mégis egyre terjed – munkahelyek szűnnek meg, emelkedik a munkanélküliség és egész családok, sőt, egész társadalmi rétegek, városok és falvak szegényednek el.

A 2007–2013-ra szóló többéves pénzügyi keretben elfogadott feladatok végrehajtása egyre több nehézségbe ütközik. Tavaly, a 2009-re vonatkozó költségvetés összeállításakor nagy nehézségek árán sikerült elérni a becsült finanszírozási szintet. 2010-ben vajon fenn tudjuk tartani ezt a szintet? Remélem, igen. Számunkra ez lesz a jövő év legnagyobb kihívása.

Nem szabad megfélekednünk arról, hogy nehéz időkben a szolidaritás a legfontosabb. Nem szabad feladnunk a lisszaboni stratégiában elfogadott nemes célkitűzéseket. Szem előtt kell tartanunk az EU-tagállamok gazdasági sokszínűségét – nem mindegyik tudja majd leküzdeni a válságot, de a közös fellépés nagyon sokat segíthet. A felidős felülvizsgálati szakaszban még mindig megvan az esélyünk arra, hogy változtassunk a politikánkon, és a válság negatív hatásainak leküzdésére helyezzük a hangsúlyt, ezt tekintve az elsőszámú prioritásnak.

Végezetül szeretnék őszinte köszönetet mondani a Költségvetési Bizottságban dolgozó képviselőtársainknak, Surján Lászlónak és Vladimír Maňkának, e nehéz időkben tanúsított helytállásukért.

Pedro Guerreiro, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Az Európai Unióban elharapódzó, egyre romló válság és az ennek kezelésére szolgáló objektív, hatékony, közösségi szintű intézkedések hiánya láttán az Európai Parlament – miután tavaly decemberben olyan költségvetést fogadott el 2009-re, amely körülbelül 8 milliárd euróval alacsonyabb a 2007–2013-ra szóló többéves pénzügyi keretben (MFF) meghatározottnál – most a 2010-re vonatkozó végleges költségvetést közelíteni akarja ezekhez a felső határokhoz. Véleményünk szerint azonban az a legkisebb összeg, amit az Európai Parlament kérhetett volna, tényleg túl kevés.

A közösségi költségvetést az EU bruttó nemzeti jövedelmének 1%-ára korlátozó jelenlegi MFF-ben kiszabott költségvetési keretek nyilvánvalóan nem alkalmasak a gazdasági és társadalmi kohézió meghirdetett politikájának megvalósítására. Mi több, ezeket az alkalmatlan határokat nem is alkalmazzák teljesen erre a célra, sőt, nem is tartják be, és bizonyosan nem hajtják végre teljes mértékben. A végrehajtáshoz képest kétféle lemaradásban lévő strukturális és kohéziós alapok költségvetésének állandó alábecsülése és nem kielégítő végrehajtása intézkedések egész sorának elfogadását teszi szükségessé ezen alapok végrehajtásának biztosítása érdekében, különösen amikor az Európai Unió és az általa folytatott neoliberális politika is a jelenlegi gazdasági válság eredendő okai közé tartozik.

A munkanélküliség, a társadalmi egyenlőtlenségek és a szegénység növekedése láttán újból megerősíthetjük, hogy más intézkedések mellett sürgősen fel kell lendítenünk a strukturális és kohéziós alapok pénzügyi erőforrásait, felgyorsítani és biztosítani ezek teljes körű végrehajtását, növelni a közösségi társfinanszírozás arányát és eltörölni az n+2 és az n+3 szabály alkalmazását ezekben az alapokban. Ezeket az alapokat arra is kell használnunk, hogy védjük a jogokkal társuló foglalkoztatást és növeljük a munkavállalók vásárlóerejét, hatékonyan támogassuk a kis- és családi gazdaságokat és halgazdaságokat, védjük és fejlesszük az egyes tagállamok termelőágazatait, különösen a kohéziós országokét, továbbá hatékonyan támogassuk a mikro-, kis- és közép vállalkozásokat és a szövetkezeti ágazatot.

Nils Lundgren, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, az EU egy olyan költségvetéssel néz szembe a globális pénzügyi válsággal, amelyet fél évszázaddal ezelőtt alakítottak ki. Az előadó szerint az EU-nak a modern, globalizált világban egy olyan költségvetés segítségével kellene helytállnia, amelyben szinte minden pénz egy eszelős agrárpolitikára és egy hatástalan regionális politikára van szánva. Olyan ez, mintha könnyűlovasságot küldenénk egy modern, távvezérelt rakétákkal felszerelt, gépesített hadsereg ellen.

A különbség nagysága egészen abszurd. A pénzügyi válság rendezésének költségeit egyelőre felbecsülni sem lehet, de egy előterjesztett számítás szerint 50 000 milliárd USD körüli összegre kell számítani. Az EU teljes költségvetése ennek az összegnek csak néhány százaléka, és az is le van már kötve a mezőgazdaságra és a regionális politikára. Az EU minden tagállamtól megkövetelte egy ösztönző csomag végrehajtását, a saját GNP-je alig több, mint 1%-ának megfelelő összegben. Ez már több, mint az egész uniós költségvetés, amely természetesen csak 1% körüli összeget jelent.

Az is szánnalmas, ahogy a két jelentés az éghajlattal foglalkozó politikára és az energiapolitikára szóló finanszírozás esetében fogalmaz. Az EU költségvetése ezeken a területeken szintén elhanyagolható. Az

EU-nak az a feladata, hogy együttműködést és kötelezettségvállalásokat érjen el, amelyek költségét a tagállamoknak kell viselniük, miután ott ezeket beépítették egy demokratikus folyamatba.

Ugyanez vonatkozik az energiapolitikára. A gázvezetéseket a szárazföldön olcsóbb kiépíteni, mint a tengerfenéken. Most, amikor Oroszország és Németország ennek ellenére a tengerfenéken épít a két országot közvetlenül összekötő gázvezeték, ezt azért teszik, hogy elszigeteljék magukat. Ez egy új Rapallo, az EU pedig egy szót sem szól. „Fölszárnyal a szó, eszme lennmarad” – mondja a király a Hamletben.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Az Európai Parlament költségvetési struktúrájának hátterében álló alapvető logika – ahogyan a Költségvetési Bizottság előadója, Vladimír Maňka előterjesztette – megállja a helyét. Többek között rendelkezik azokról a pontokról, amelyek gyengébbnek bizonyultak, illetve a korábbi években nem lettek teljesen átgondolva vagy kellőképpen végrehajtva.

Idetartozik mindenekelőtt az Európai Parlamentben használt fordítási és tolmácsolási erőforrások rendszerezése. A várakozások ellenére ezen a téren nem sikerült maradéktalanul teljesíteniünk az Európai Unió egyik axiómáját, azaz az egyenlő hozzáférést és a nyelvi megkülönböztetéstől való mentességet.

Itt most nemcsak az európai parlamenti képviselők tevékenységeivel kapcsolatos egyenlő hozzáférésre és megkülönböztetésmentességre gondolok, hanem konkrétan arra, hogy az uniós polgároknak – anyanyelvüktől függetlenül – mennyiben van lehetőségük tájékozódni arról, milyen tevékenységek folynak és a viták milyen eredménnyel zárulnak abban az intézményben, ahová a polgárok közvetlen választásokkal küldik a képviselőiket.

Bár időközben lezajlott az Európai Unió nagyarányú kibővítése, egy öt éves késés tényleg abszurd időhúzásnak tűnik. Ez aláássa az európai intézményekbe vetett hitet, különösen a kisebb országokban, és jó táptalajt kínál a nacionalista politikai csoportok számára.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Elnök asszony, biztos asszony, ez lesz az utolsó költségvetés ebben a parlamenti ciklusban, sőt, ha szerencsénk van, egyben ez lesz az utolsó költségvetés a Lisszaboni Szerződés – és az új költségvetési rendelkezések – végrehajtása előtt.

A mai vita, amellyel most foglalkozunk, a költségvetési iránymutatásokról szól; mivel ezek valójában iránymutatások, és teljesen egyértelmű, hogy kellő időben el kell fogadnunk itt ezeket a költségvetési iránymutatásokat, hogy hatással lehessenek a biztos asszony által készített előzetes költségvetési tervezet összeállítására, amint az előbb ezt el is mondta. Ezek annyiban iránymutatások, hogy szerepelnek bennük a Parlament politikai prioritásai, amelyekhez költségvetési tartalmat és juttatásokat kell rendelni.

Az Európai Unió költségvetése a csekély forrásokért folytatott küzdelem, különösen most, a pénzügyi és gazdasági válság idején. Ezért rendkívül fontos a döntés, amelyet most fogunk meghozni azzal kapcsolatban, hogy mit tekintsen az Európai Parlament politikai prioritásnak, mivel ez a költségvetés egyfajta hidat fog képezni az Európai Parlament két ciklusa között, csakúgy mint az Európai Bizottság két mandátuma között.

Akik ezt az eljárást most elindítják, nem ugyanazok, mint akik decemberben be fogják fejezni, sőt, az sem kizárt, hogy mostantól decemberig összesen három biztos is felelőse lesz a költségvetési ügyeknek – és szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy gratuláljak a biztos asszonynak a kinevezéséhez. Ezért rendkívül fontos, hogy itt a Házon belül egyetértésre jussunk a prioritásainkat illetően.

Egyértelmű, hogy a tavalyi évhez hasonlóan most is a polgáraink legnagyobb fokú biztonságát tartjuk szem előtt a költségvetésben. Ez a biztonság különálló fejezetek nagy számát jelenti, amilyen például a társadalmi kohézió, az álláskeresés és a kohézió, és emellett – amint az sajnos már az ülés elején említést nyert – a biztonságot és a terrorizmus elleni küzdelmet is fokoznunk kell. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a terrorizmus elleni harc sajnos még mindig az Európai Unió prioritásai közé tartozik.

Természetesen az is a prioritások közé fog tartozni, hogy úrrá legyünk a gazdasági válságon. A gazdasági fellendülési terv megmutatta az éves költségvetés, a többéves pénzügyi keret, sőt, az intézményközi együttműködés korlátait és hiányosságait. Leginkább a valódi párbeszéd hiányzik, hogy megvizsgáljuk például az Európai Beruházási Bank szerepét és a kiadási kategóriák feleslegeinek felhasználását az Európai Bizottság terveinek finanszírozására. A konszenzus hiányzik, és persze a párbeszéd.

Ezek az iránymutatások politikai döntésekkel fognak járni, amelyek megjelennek majd a júliusi egyeztetésben, és ezután bekerülnek az első olvasatba.

Szeretném, ha az előadó, Surján úr elegendő támogatást kapna ahhoz, hogy ezeket az iránymutatásokat sikeresen megvalósíthassa, mivel erre megvannak a képességei, és remélem, hogy decemberre nagyon pozitív eredményeket tudhat maga mögött.

Ralf Walter (PSE). - (DE) Köszönöm szépen, elnök asszony, hálásan köszönöm, biztos asszony. Mint Surján úr elmondta, a rendelkezésre álló költségvetés szoros – a bruttó nemzeti termék 1%-a. Így annál is inkább óvatosan kell bánnunk az alapokkal, különös tekintettel az embereket nyomasztó válságra. Arra is törekednünk kell, hogy a döntéseket együtt hozzuk meg.

Van egy része a jelentésnek, amelyről nem lehetséges a közös döntés. Ez az energiaellátásra és az energiabiztonságra vonatkozik. Azt kérdezem magamtól, hogy olyan időszakban, amikor minden egyes euróval el kell számolnunk, tényleg olyan területekbe kell-e befektetnünk a pénzt, ahol egyes piaci szereplők haszna milliárdokra rúg. Támogatást javasolunk olyan projektekhez, mint az olasz Eni csoport Déli Áramlat projektje, amelynek a nyeresége 10 milliárd EUR volt. Az Északi Áramlat az E.ON projektje, ezé az 5 milliárd eurós nyereséggel működő német csoporté, a Nabucco projekt pedig egy német, egy osztrák és egy török vállalatot fog össze, 6 milliárd eurót meghaladó összesített nyereséggel. Az adófizetők pénzét tényleg olyan területekre kell fordítanunk, ahol ilyen nyereség keletkezik? Nem kellene ezeknek az üzleti csoportosulásoknak inkább maguknak megtenni a szükséges beruházásokat, nekünk meg csak azokkal a területekkel foglalkozni, ahol az adófizetőktől származó támogatás tényleg szükséges? Nem lenne szabad még több pénzt szórunk azok elé, akik amúgy is eleget keresnek, márpedig most ez a helyzet. A kérdés tehát: tényleg ezt akarjuk?

A második kérdésem a következő: ha mégis támogatjuk a vállalatokat, miért éppen a Nabuccót? Miért akarjuk felborítani az egyensúlyt ezen a téren? Miért akarunk például egy magyar cégnek kedvezni egy olasszal szemben? Mi indokolja ezt? A versenysemlegesség kötelező, ezt azonban sérti az elfogadni remélt intézkedés.

A harmadik állításom, hogy a pénzt Európában kell elkölteni. Mi hasznunk van egy azerbajdzsáni beruházásból? Az európai polgárok a válság láttán megoldási mechanizmusokat várnak tőlünk. Azt várják, hogy segítsünk.

Jelenlegi formájában nem támogathatjuk a Surján-jelentést, mivel ez azt jelentené, hogy versenytorzító intézkedéseket ösztönzünk, és még több pénzt adunk az amúgy is nagy nyereséggel működő intézményeknek és iparágaknak. Az Európai Unió a maga csekély erőforrásaival ezt egyáltalán nem engedheti meg magának.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Elnök asszony, nagy kihívás lesz összeállítani a jövő év költségvetését. A jövő tavaszi európai parlamenti választások hosszú szünetet fognak eredményezni a tervezési folyamatban, és a Lisszaboni Szerződés esetleges hatálybalépése azt jelenti, hogy a költségvetést olyan szabályok szerint kell megtervezni, amelyek különböznek a későbbi végrehajtásra vonatkozóktól. Ezért szeretnék sok sikert kívánni a költségvetés általános előadóinak, Surján úrnak és Maňka úrnak ehhez a gigászi feladathoz.

Az EU strukturális politikája a bürokrácia ördögi körébe került. Az ok az adminisztráció és a monitoring reménytelenül bonyolult rendszere, amely csak arra van felkészülve, hogy a Szociális Alap programjainak 20%-áról és a Regionális Fejlesztési Alap programjainak 7%-áról gondoskodjon. A nagyobb projekteknek mindössze 2%-ához van meg a finanszírozás. Ráadásul az új programozási időszakból már több mint két év eltelt. Tavaly például a kötelezettségvállalások közül több mint 2,8 milliárd EUR-t kellett visszavonni vagy halasztani, és több mint 4 milliárd EUR-t vontak vissza kifizetési előirányzatok formájában.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Elnök asszony, az egyes években elfogadott költségvetések összesen lényegesen kevesebbet tesznek ki, mint a többéves pénzügyi keretekben elfogadott összegek. Ráadásul a költségvetések végrehajtása még alacsonyabb szintű, aminek folytán jelentős összegű fennálló költségvetési kötelezettségvállalás keletkezik (REL). Ez a jelenség konkrétan az Európai Bizottság által előírt bonyolult szabály- és követelményrendszerből, valamint a tagállamok által a kedvezményezettekre vonatkozóan bevezetett részletes szabályozásokból ered.

A költségvetés végrehajtásának javításához alapvető fontosságú, hogy mind a Bizottság, mind az egyes tagállamok jelentős mértékben enyhítsenek a bürokratikus terheken. Másodszor, tekintettel az egyre mélyülő gazdasági válságra az EU-ban, létfontosságú, hogy még szélesebb körben használjuk az uniós költségvetési forrásokat és finanszírozást, az európai intézményektől származó kölcsönök és hitelek formájában, hogy támogassuk a fejlődést a tagállamokban, és különösen a kis- és középvállalkozások ágazatát. Harmadszor, egyben befejezésül, az is létfontosságú, hogy még jobban kihasználjuk az uniós költségvetési forrásokat és a bankok által biztosított finanszírozást is, hogy biztosítsuk a valódi diverzifikálást az energiaellátásunk terén, különös tekintettel a Nabucco-projektre. Ha nem diverzifikáljuk az energiatermeléshez szükséges nyersanyagellátásunkat, különösen a földgáz terén, a januárhoz hasonló válság meg fog ismétlődni.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök asszony, jól tesszük, hogy a pénzügyi válságról beszélünk, az az állítás azonban nem állja meg a helyét, miszerint az Európai Uniónak nincs pénze a költségvetésében ahhoz, hogy finanszírozza a válság leküzdéséhez szükséges intézkedéseket.

144 milliárd EUR van az éves költségvetésünkben, amelyből 5 milliárd EUR valahogy ki lett vonva. Konkrétan a következőt javaslom: csináljunk ebből az 5 milliárd euróból 50 milliárd eurót, anélkül hogy megnövelnénk a költségvetést. Hogy ez hogyan lehetséges? Ami az adminisztratív részét illeti, ha összeadjuk az operatív programokban elrejtett összes uniós adminisztratív kiadást, azzal máris megvan 15 milliárd EUR.

Azt mondom, hogy 5 milliárd euróból is ki tudnánk jönni, és akkor maradna 10 milliárd EUR a pénzügyi válság leküzdésére. Ezután megtennénk azt, amit mindenki mástól megkövetelünk, nevezetesen független vizsgálatnak vetnénk alá a programjainkat és tevékenységeinket. Meggyőződésem, hogy amennyiben a jelenlegi Európai Unió konkrét politikáit végre megvizsgáltatnánk, könnyedén találhatnánk további 30 milliárd eurónyi megtakarítási lehetőséget évente, anélkül hogy a céljainkat szem elől tévesztenénk.

Akad néhány kisebb ügy is itt a Házban. A költségvetésünk 1,5 milliárd EUR. Ha az üléseket időben kezdenénk, hatékonyabb lenne a munkánk – ami 700 millió eurót érne –, a maradék 300-at pedig meg lehetne spórolni a Tanácson, amely éppolyan pazarlóan működik, mint ez a Parlament.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, ezekkel a 2010-es költségvetésre vonatkozó iránymutatásokkal a Parlament plenáris ülése nemcsak a költségvetési politikára vonatkozó iránymutatásokat fogja meghatározni, hanem – a képviselőcsoportok e tárgyról szóló, állásfoglalásra irányuló indítványának hiányában – egyúttal válaszol a Bizottság éves politikai stratégiájára.

A költségvetés amiatt olyan bonyolult tárgy, mert alapvetően két szakaszból áll. A júliusi egyeztetésért még ez a Ház és a Költségvetési Bizottság lesz felelős, és egyelőre nem láthatjuk előre, milyen új kihívások és kiegészítő intézkedések fognak következni például a Lisszaboni Szerződés esetleges hatálybalépéséből vagy a nemzetközi és európai ciklikus tendenciákból eredő új követelményekből. Ugyanakkor a 2010-es költségvetés ezt követően egyfajta hidat fog képezni a költségvetési felülvizsgálat és a többéves programok félidős értékelése felé, mivel mindkettőre 2010-ben kerül majd sor. Nagy örömmel látom, hogy az előadó, Surján úr, az európai költségvetési politika aspektusainak megvitatásakor hangsúlyozza, hogy Európa jelenthet lehetőségeket és védelmet; azaz képes garantálni a belső és külső biztonságot, védelmet nyújthat az európai polgároknak és segíthet az aktuális problémák kezelésében azáltal, hogy új lendületet ad a növekedésnek, az innovációnak és a munkahelyteremtésnek. Most nemcsak új pénzekről beszélünk; konkrétan a meglévő intézkedések egyszerűsítéséről és felgyorsításáról is beszélünk, hogy ne kelljen évről évre, pótköltségvetések révén folyton visszatérítenünk a szolidaritási programjaink költségvetésének már részét képező, elfogadott kifizetéseket.

Ugyancsak üdvözlöm azokat a prioritásokat, amelyeket Maňka úr ebben a jelentésben a Parlament elé terjesztett. A nyelvi szabályozás javításának szükségessége mellett a Parlament belső struktúrájának javításával kapcsolatban a már megkezdett átvilágítást is folytatnunk kellene, ahelyett hogy mindig csak újabb álláshelyeket kérünk. Ha több törvényt fogunk elfogadni, többször kell másfelé koncentrálnunk; nem tehetjük meg, hogy mindig újabb pozíciókat és beosztásokat kérünk, amikor csak kedvünk tartja. Ezen a téren még nagyon sok a tennivalónk.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Elnök Asszony! Biztos Asszony! Üdvözlöm, hogy a jelentés egyértelműen állást foglal a Nabucco-projekt közösségi támogatása mellett. Az orosz-ukrán gázválság rámutatott Európa kiszolgáltatottságára a gázellátás terén. A Nabucco-projekt az egyetlen reális, megvalósítható terv, amely képes enyhíteni Európa egyoldalú függőségét az orosz gázszállításoktól. Önök talán már unják, hogy minden évben a költségvetési vitában fölhívom a figyelmet a külügyi fejezet elégtelen finanszírozására. Az Unió csak akkor tud időben reagálni az új kihívásokra, ha érdemben rugalmasságot mutat a költségvetése, és lehetővé teszi a fejezeteken belüli és a fejezetek közötti átcsoportosításokat, különben továbbra is költségvetési trükkökkel, átláthatatlan költségvetési manipulációkkal tudjuk a legfontosabb célkitűzéseket támogatni. Felhívom a Bizottságot arra, hogy valódi, félidei felülvizsgálat keretében nyújtson megoldást a kapcsolati fejezet súlyos finanszírozási problémáira, és biztosítson nagyobb rugalmasságot a költségvetés számára.

James Elles (PPE-DE). – Elnök asszony, a 2010-es költségvetés első szakaszához érkezve szeretnék gratulálni mindkét előadónak. Egyértelmű – és ezt más felszólalók is megemlítették –, hogy az idén ősszel egy másfajta vitában lesz részünk, mivel az európai választások időszaka ezúttal az elmúlt hatvan év legrosszabb gazdasági körülményei között ér bennünket.

Úgy sejtem ezért, Surján úr, hogy amikor az ősszel majd megvizsgáljuk ezt a költségvetést – márpedig Ön ebben a dokumentumban a hagyományos kihívásokat vette sorra –, ezek nagyban meg fognak változni a most következő vitáknak köszönhetően, és az kerül a középpontba, hogy hová tartunk, a jövőre szóló munkahelyteremtés, semmint a múltba tekintés. A hangsúly az Ön dokumentumában szereplő dolgokon lesz, például a zöld technológiákon, a nulla széndioxid-kibocsátású technológiákon és mindenekelőtt azon, hogy az IKT hogyan segítheti elő az innovációt, és hogyan tudja biztosítani azt az újfajta növekedést, amelyre az európai gazdaságnak szüksége lesz.

Maňka úr, az Európai Parlamentre vonatkozó költségvetésben, amikor az előbb említett átvilágítási folyamatról van szó, ne feledkezzen meg a technológiák szerepéről és arról, hogy mindent el lehet végezni sokkal egyszerűbben is. Nincs szükségünk a hagyományos módszerekre: új módokat kell kitalálnunk arra, hogy kommunikálni tudjunk a polgárainkkal. Sejtésem szerint a következő Parlament időszakának végére minden parlamenti széksorban lesz egy vagy két ember, aki blogot vezet. A világon ma több mint 100 millió blog létezik; 2004-ben, amikor ez a parlamenti ciklus elkezdődött, blogok még egyáltalán nem voltak. Rá kell hangolódnunk a jövőre, nem maradhatunk mindig a járt utakon, amelyekhez már oly sok szempontból hozzá vagyunk szokva.

Végezetül nagyon határozottan támogatom Surján úr javaslatát, mivel mindkét költségvetésben utal arra, amit én úgy hívok, hogy „érték a pénzért”, mások úgy hívják, hogy a pénz elköltésében elért „minőségi javulás”. A gazdasági recesszió nagyon keményen le fog sújtani ránk, ezért meg kell tudnunk indokolni az elköltött pénzeket. Szeretném megköszönni a biztos asszonynak mindazt, amit hivatali ideje alatt a kiadások nyomán követésére való képesség terén tett. Ha az újonnan hivatalba lépő Parlamentben készülné egy elemzés arról, hogy mely költségvetési tételek erősek, és melyek gyengék, az igazán öröndetes fejlemény lenne.

ELNÖKÖL: SIWIEC ÚR

alelnök

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani képviselőtársam, Surján úr erőfeszítéseirért. Mivel a 2010-es költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokat vitatjuk, ami gyakorlatilag egy politikai vita, pár dologra szeretném felhívni a figyelmet.

Véleményem szerint, csakúgy mint Románia véleménye szerint, van egy létfontosságú elem, amely szükséges az Európai Unió hatékony működéséhez, és ezt okvetlenül be kell építeni a 2010-es költségvetési sorokba: ez pedig a Nabucco-projekt. Mindnyájan tudjuk, hogy az Európai Uniónak meglehetősen kellemetlen élményben volt része az elmúlt télen, amikor egyszerre mindenfajta gázellátást nélkülöznie kellett. Ez ráadásul nem kizárólag a gázra vonatkozik, hanem az Európai Unió által használt energiaforrások mindegyikére.

Az EU nemcsak az ár, az ellátás tekintetében is függ a beszállítóitól. Ezért abszolút létfontosságú, hogy diverzifikáljuk az energiabeszállítóinkat és energiaforrásainkat, illetve a források szállításának módját, hogy garantálhassuk polgárainknak a folyamatos ellátást, és meg tudjuk védeni őket az ellátás szüneteltetésétől, különösen a téli hidegben.

Másrésről viszont úgy érzem, hogy beruházással és ösztönzéssel kell segítenünk az új technológiákkal foglalkozó kutatásokat és fejlesztéseket, amelyek lehetővé fogják tenni, hogy iparaink a lehető legkisebb energiafogyasztással működjenek. Erősíteniünk kell az energiatakarékossági kampányokat, az európai polgárokkal együttműködve. A források diverzifikálása és a takarékoság egyaránt arra szolgál megoldásként, hogy felkészüljünk és reagálni tudjunk az Európai Uniót fenyegető energiaválságokra.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Elnök úr, kihívásokban gazdag év áll előttünk: egyrészt választások lesznek, de mindennek a tetejébe ott van a gazdasági válság is. Ez azt jelenti, hogy nagyon nagy a felelősségünk, de szerencsére Surján úr és Maňka úr foglalkozik ezzel. Tudom, hogy mindketten nagyon komolyan veszik a felelősséget, és nagyon alkalmasak a feladataik ellátására. Ez értelemszerűen azt jelenti, hogy nekünk konkrétan a Parlament saját projektjeit kell átgondolnunk, és példát kell mutatnunk a nyilvánosságnak, hogy ennek eredményeképpen elnyerhessük a bizalmát. Tényleg elő kell vennünk a nagyítót, és gondosan meg kell vizsgálnunk, milyen projekteket tudunk végrehajtani ebben az időszakban. Ezek semmi esetre sem lehetnek megszabásúak.

Beszédemben egyetlen dologra akartam hangsúlyt helyezni. Arról van szó, hogy az idei költségvetésbe bekerült egy új fejezet, a „Balti-tengeri stratégia”, és remélem, hogy az idén a Bizottság és Parlament együtt fog rátalálni a megfelelő projektekre, és együtt fogja megkeresni a megfelelő pénzt a megfelelő fajta

intézkedésekhez. A Balti-tengeri régióban élő emberek arra várnak, hogy a balti-tengeri stratégia ügyében érdemi lépések történjenek, és ha átgondoljuk a dolgot, ezt jó eséllyel sikerre is vihetjük.

László Surján, előadó. – (HU) Én nagy örömmel fogadtam a hozzászólásokat, és úgy érzem, hogy a legtöbb kritika, ami elhangzott, meg a benyújtott módosító indítványok is jószerivel közös tőről fakadnak. Már úgy értem, hogy inkább csak szóhasználati kérdésekről van szó, mint valós ellentétekről. Egy komoly vitapont van, a Nabucco-kérdés támogatása. Én szeretném világossá tenni, hogy nem cégeket akarunk támogatni, és szó sincs milliárdos projektekről, de lépéseket várunk az Európai Bizottságtól Európa energiafüggetlensége érdekében, és ennek szimbóluma – többek között – a Nabucco-projekt.

Tisztelt Elnök úr, engedje meg, hogy egy gondolatra még fölhívjam a figyelmet. Ez a költségvetés túlmutat önmagán. Európa polgárai ma már nem érzik az Uniónak azt a nagyszerűségét, amit az alapító atyák éreztek, nevezetesen, hogy békét teremtsen, hogy ne legyen lehetőség háborút indítani. Itt ma már másról van szó. Háborúra nem kell számítanunk, de lám, jönnek ilyen támadások, mint ez a krízis. Ha meg tudjuk oldani, ha meg tudjuk mutatni magunknak és Európa polgárainak, hogy az Unió együtt, közösen kezelni tudja ezeket a gondokat, akkor az Unió világos üzenetet ad a polgárai számára, hogy van értelme áldozni, van értelme együttműködni. Szükség van az Unióra. Az euroszepticismus hanyatlását várom egy sikeres 2010-es költségvetéstől, és erre kérem a támogatást majd most és később az ősz folyamán. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Vladimír Maňka, előadó. – (SK) Szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki részt vett ebben a gondolatébresztő vitában, egyúttal szeretném megköszönni az árnyékelőadóknak az építő szellemű együttműködést. Módosító javaslatuknak köszönhetően az egész tervezet magasabb színvonalú lett.

Ugyancsak szeretnék köszönetet mondani Rømer főtitkárnak az együttműködéséért, és máris várakozással tekintek a következő főtitkárral való közös munka elé.

Szeretnék köszönetet mondani az összes képviselőnek az Európai Parlament főtitkárságairól, akikkel volt alkalmam találkozni és eszmét cserélni. A többi főtitkárság képviselőinek azt szeretném mondani, hogy velük is szívesen találkoznék, hogy az együttműködés révén olyan hatékony megoldásokat kereshessünk, amelyek segítségével jobb hatásokkal tudjuk hasznosítani az európai polgárok pénzügyi erőforrásait.

A Költségvetési Bizottság konstruktív együttműködést folytatott a többi intézménnyel is, úgy a múltban, mint az előző költségvetési folyamat során. Úgy vélem, hogy az intézmények által jelenleg benyújtott költségvetési követelmények realisztikusak.

Szeretném jelezni, hogy nagyra értékelem azt, ahogyan a költségvetéseket összeállítják ezeknél az intézményeknél, mivel a költségvetés létrehozásához nemcsak az inflációs együtthatót kell automatikusan számításba venni, de a tényleges szükségleteken is kell alapulnia, ami a mostani időszakban tényleg nagyon nehéz feladat. Az elkövetkező napokban az intézmények képviselőivel találkozom, hogy meghallgassam a véleményüket, mielőtt a Költségvetési Bizottságban megvitátnánk ezeket a becsléseket. Szeretném még egyszer köszönetet mondani valamennyi kollégámnak. Számítok a további együttműködésre.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2009. március 10-én, kedden kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A pénzügyi és gazdasági válság idején a kis- és középvállalkozások egyre nagyobb nehézségekkel néznek szembe, amikor megpróbálnak támogatást szerezni a tudományos kutatás, a technológiai fejlesztés és az innováció számára; az általános versenyképességi és innovációs program szerint hatékony támogatást lehetne nyújtani a kkv-k innovációval összefüggő tevékenységeihez, ami tehát nyomatékosítja a versenyképességi és innovációs program finanszírozásához szükséges, megfelelő nagyságrendű összegek kiosztásának fontosságát.

Az információs és kommunikációs technológiák nagyszerű lehetőséget kínálnak a növekedés és az innováció ösztönzésére, ezáltal segítve a lisszaboni stratégia céljainak megvalósítását és a jelenlegi gazdasági válság leküzdését; minden eddigienél erősebben érvényesül, hogy az európai kutatási térség az európai információs társadalom alapja, és elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy megszüntessük a következetlenségeket az európai tudományos kutatási tevékenységek, programok és politikák terén; a megfelelő finanszírozás azért fontos, hogy biztosítani lehessen a magas szinten képzett tudósok szabad mozgását, és ezáltal támogassuk

a globális tudományos kutatási infrastruktúrát, amely Európa-szerte minden kutatói csapat számára hozzáférhető.

A biztonság védelme az Európai Unió energiaellátásában és az energiaszolidaritás elve a legfontosabb prioritások közé tartozik az EU napirendjén, és ezt az uniós költségvetésben megfelelőképpen figyelembe kell venni.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), írásban. – (BG) A 2010-es költségvetés előkészítése során az EP-re nagyobb felelősség nehezedik, mint a korábbi költségvetések idején. Ennek oka a pénzügyi és gazdasági válság, amely a bizonytalan energiahelyzettel együtt súlyosan érintette az EU tagállamait. A költségvetési folyamatban a lehető legnagyobb pontosságra, ugyanakkor rugalmas választási lehetőségekre van szükség, mivel a válság dinamikája dinamikus kezelést is szükségessé tesz.

A regionális és társadalmi kohéziós politika végrehajtásában sikeresebbnek kell lennünk, az EU egész területén. Ezt minden prioritásnak tükröznie kell, ami a gazdasági válság idején még nagyobb kihívás, hogy ne hagyjuk, hogy a tagállamok között eluralkodjon a megosztottság, és segítsük az új tagállamok felzárkózását.

Úgy vélem, a költségvetési eszközök alkalmazásával 2010-ben jobban elszámoltathatóak leszünk az energia és közlekedési hálózatok terén, és az EU belső energia hálózatai elég jól meg lesznek tervezve, hogy alternatívát biztosítsanak az energiahiány által leginkább sújtott országok számára. Különösen fontos szempont még a rugalmasság és a hatékonyság a szállítási folyosók finanszírozása terén, a szállítás megkönnyítése és az országok közötti kommunikációs kapcsolatok kibővítése érdekében. Külön figyelmet kell fordítanunk az észak–déli hálózatokra.

A kutatás-fejlesztési projektek kibővítésében sokkal nagyobb intenzitásra van szükség. Az innovációs politikának az olyan ágazatokat kell megcéloznia, amelyek az érintett országok számára alkalmasak, hogy a támogatások felhasználásával a lehető legnagyobb hatékonyságot lehessen elérni.

Péter Olajos (PPE-DE), írásban. (HU) Mint a 2010-es EU költségvetés véleményadója a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság részéről, szeretném kifejezni elégedettségemet az előttünk fekvő anyaggal kapcsolatban.

Különösen üdvözlöm a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy hozzájárul a gazdasági és társadalmi újjáépítéshez, az energiahatékonyság megerősítéséhez és az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez

Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy az Uniónak több olyan nagyratörő pénzügyi és költségvetési döntést kell hoznia, amely lehetővé teszi az Unió szerepvállalását elsősorban a gazdasági növekedés és munkahelyteremtés területén. A környezetvédelem, a zöld New Deal, azaz a zöld technológiákba való beruházások növelésével a jelenlegi gazdasági válság megoldása erre nagyszerű lehetőség.

Az év eleji gázellátás körüli problémák ismét rámutattak az alternatív energiaforrások, energiaszállítási útvonalak, az energiatároló kapacitás, valamint a tagállamok közötti energiaszállítási összeköttetések hiányára. Ezért fontos hogy az energiaellátás és -szállítás biztonságának fokozása az EU költségvetésében is megfelelően tükröződjön, hogy jelentős összegeket investáljunk ezekre a területekre.

Mint arra a jelentés nagyon jól rámutat, az éghajlatváltozás és a környezetvédelem, valamint az energiabiztonság kérdése szorosan kapcsolódik egymáshoz. Ugyanakkor sajnálatos módon az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos intézkedések még mindig nem szerepelnek megfelelően az EU költségvetésében. A Parlament feladatát ezért most leginkább abban látom, hogy ezen a területen gyakoroljon nyomást a Bizottságra és érje el ezen források növelését.

18. Az európai zártkörű társaság statútuma - Vállalkozások székhelyének külföldre telepítése - Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag - A munkavállalók részvétele az európai statútummal rendelkező társaságokban (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a következő jelentések közös vitája:

– Lehne úr jelentése (A6-0044/2009) a Jogi Bizottság nevében az európai zártkörű társaság statútumáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0396 - C6-0283/2008 - 2008/0130(CNS)).

– Lehne úr jelentése (A6-0040/2009) a Jogi Bizottság nevében egy társaság bejelentett székhelyének határokon átnyúló áthelyezéséről a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal ((2008/2196(INI)).

– Herczog asszony jelentése (A6-0074/2009) az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében a „Small Business Act” kisvállalkozói intézkedéscsomagról (2008/2237(INI)).

– a Bizottság nyilatkozata a munkavállalók részvételéről az európai statútummal rendelkező társaságokban.

Klaus-Heiner Lehne, előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, két jelentés ügyében kell most szót emelnem; mindkettő a Parlament Jogi Bizottságától származik.

Azzal szeretném kezdeni, amelyik ebben a pillanatban fontosabb, mivel egy konkrét, a Bizottság által kezdeményezett jogalkotási eljárásra vonatkozik: az európai zártkörű társaságra. Voltaképpen ez a kisvállalkozói intézkedéscsomag jogalkotási magja, ha szabad így fogalmaznunk.

Szeretnék néhány szót szólni a háttérrel. Az európai zártkörű társaság gondolata már Bolkestein biztos társasági jogról szóló cselekvési tervében is felmerült. Az európai zártkörű társaság gondolatát akkor – számomra érthetetlen okokból – törölték, hogy úgy mondjam, a cselekvési tervből az évek folyamán, a jelenlegi Bizottság hivatali ideje alatt, és a Bizottság nem vitte tovább ezt az elgondolást.

Az Európai Parlament azonban nem értett egyet ezzel, és ez volt a hátere az eljárási szabályzat 39. cikke és a Szerződés 192. cikke szerinti saját kezdeményezéssé jogalkotási jelentésének, amelyet a Ház nem sokkal ezelőtt túlnyomó többséggel fogadott el. A jelen körülmények között a Bizottság úgy érezte, hogy kénytelen újra átgondolni az európai zártkörű társaság gondolatát, ezért most a *Small Business Act* keretében javasolta is – amit nagyon nagyra értékelünk.

A felajánlott különálló társasági forma kifejezetten az európai kis- és középvállalkozásoknak szól. Eddig csak a nagyvállalatoknak volt saját társasági formájuk, nevezetesen az európai részvénytársaság. Úgy vélem, egy ilyen javaslatnak már régen itt volt az ideje. Mivel ez a kkv-knak szól, és az induló vállalkozásokról – azaz olyan vállalkozásokról, amelyek a vállalkozásalapítás gondolatából indulnak ki, nem meglévő vagy más vállalkozások átalakulása, szétválása vagy egyesülése folytán jönnek létre – szintén rendelkezni kell, azt is üdvözljük, hogy az Európai Bizottság eltekint a határokon átnyúló jellegre vonatkozóan szabott követelményektől. Úgy hiszem, ezt a Parlament is jelezte ebben a jelentésben.

Azt is helyénvalónak tartjuk, hogy jogalkotási szempontból minden kérdést, konkrétan a tőkével és a felelősséggel kapcsolatos kérdéseket, európai szinten kell tisztázni, mivel ezek külön problémát jelentenek a kkv-k számára. Mivel jelenleg nagyon különböző nemzeti jogi formákban kell működniük, ez azt jelenti, hogy nagy szükségük van a tanácsadásra, aminek ezzel az új jogi formával elejét lehet venni.

Úgy gondoljuk továbbá, hogy összhangban vagyunk az Európai Bíróság joggyakorlatával abban a kérdésben, hogy egy vállalkozás székhelyének meg kell-e egyeznie a létesítő okirat szerinti székhelyével vagy az ügyvezetési székhelyével; azaz hogy a vállalkozás számára csak egy székhelyet lehessen kijelölni. Tudom, hogy erről a kérdésről van egy kisebbségi vélemény itt a Házban, de a Parlament Jogi Bizottságának többségi véleménye – amelyet feltételezésem szerint a holnapi plenáris ülés követni fog – az, hogy mindenképpen lehetőséget kell hagyni a különválasztásra, és az európai társasági forma nem lehet kedvezőtlenebb a nemzeti társasági formáknál, amelyeknek az Európai Bíróság joggyakorlata értelmében megvan ez a lehetőségük.

Nagy problémát jelentett, ezáltal hosszas tárgyalásokat kívánt a munkavállalók részvételének kérdése. Korábban ezzel már komoly nehézségeink voltak, amikor más, a társasági jog alá tartozó jogi aktusokkal foglalkoztunk. Elég csak az európai részvénytársaságot és a határokon átnyúló egyesülésről szóló irányelvet említeni. Úgy hiszem, hogy a Ház három legnagyobb képviselőcsoportja által aláírt kompromisszumos módosításoknak köszönhetően sikerült valódi megoldást találnunk erre a problémára; olyan megoldást, amely az Európai Unióban elfogadott korábbi jogi aktusok sikeres elemeire épül, a tagállamok eltérő jogi helyzetéhez képest kompromisszumot képvisel, egyúttal hozzájárul a munkavállalók jogainak védelméhez.

Az utolsó megjegyzésem a 14. irányelvre vonatkozik, amelynek szintén az előadója vagyok. Hasonló a történet, mint az európai társaságnál. Célunk, hogy ezzel az állásfoglalásra irányuló jogalkotási indítvánnyal egy kézzelfogható javaslat megtételére kényszerítsük a Bizottságot, ahogyan az európai zártkörű társaság esetében is tettük, és számítunk rá, hogy a Bizottság ezt meg is teszi, hogy rendezze a társasági jog egyik utolsó hiányosságát, és garantálja a vállalkozásalapítás szabadságát. Hálásan köszönöm a figyelmet.

Edit Herczog, előadó. – (HU) Elnök Úr! Biztos Úr! Tisztelt kollégáim! Egy hosszú folyamat végéhez közeledünk, egy hosszú és sikeres folyamat az, amivel a kis- és középvállalkozásokat sikerült a periferiáról a központba emelni. Egy hosszú folyamat, amíg eljutottunk odáig, hogy a belső piac ugyan egységes, de nem homogén. Egy hosszú út, amelynek a végére eljutottunk oda, hogy a 23 millió kis- és középvállalkozás a 41 ezer nagy

európai céggel azonos adminisztratív terhekkel és szabályokkal működik, miközben a piacokra messze nem tudnak azonos feltételekkel kilépni.

Úgy látjuk, hogy a Verhaugen biztos úr vezette Bizottság nagyon nagy utat tett meg az elmúlt öt év alatt, emiatt üdvözljük azt a filozófiaváltást, ami végbement az Európai Unióban, amelynek célja, hogy a tagállami és az európai uniós szinten is eltávolítsuk a fekvőrendőrköt a kis- és közepes vállalkozások elől. Egy lehetőség, hogy a kis- és középvállalkozások árbevételét növeljük, hogy eljussunk oda, hogy minél többen lépjenek ki közülük az európai belső piacra, hiszen jelenleg csak a vállalkozások 8%-a teszi ezt, és az árbevételüknek csak a 15%-át biztosítják itt. Az árbevételük növekedését teheti lehetővé, hogyha sokkal jobban részt tudnak venni a kutatás-fejlesztés innovációs programokban, projektekben. A kisvállalkozások piaci működését fogja segíteni, hogyha a pénzforrásokat és a finanszírozásukhoz való hozzáférést a mostanihoz képest jelentősen megkönnyítjük. Az árbevételüket növelheti az, hogyha létrehozzuk végre a közösségi szabadalmat, megakadályozva, hogy olcsó hamisítványok szorítsák ki a kisvállalkozások által létrehozott szellemi termékeket.

Mindenképpen azt hiszem, hogy a legérzékenyebb kihívás az egész Lisszaboni Stratégia sikere szempontjából, hogy a kis- és közepes vállalkozásokat hogyan tudjuk saját tagállamukról az EU belső piacára kiléptetni. A mai gazdasági helyzetben azonban az eddig elhangzottakon felül arra is rá kell mutatni, hogy baj van a kis- és középvállalkozások fő finanszírozási forrásával. Ezt továbbra is a hitelek jelentik. A pénzintézetek kockázatérzékenységének növekedése azonban egyre több vállalat számára nehezíti az ezekhez való hozzáférést. A bankok a gazdasági helyzet bizonytalanságára hivatkozva visszatartják a hitelkihelyezést ebben a körben. A kis- és középvállalkozások vezetői arra panaszkodnak, hogy vállalkozások ezrei és munkahelyek tízezrei kerülhetnek veszélybe. Nekünk alapvető érdekünk, hogy a rendszerlikviditást elősegítő pénznek a gazdaságba kell kerülni, nem pedig a bankszférikben megállnia. Az egyik legfontosabb lépés, hogy a bankok mielőbb megkezdjék a gazdaság és a kis- és középvállalkozások élénkítését.

A másik kihívás az európai szolidaritás megteremtése. Csak ez lehet képes a nemzetállamnál hatékonyabb védelmet nyújtani a válság miatt nehéz helyzetbe került kis- és közepes vállalkozásoknak. Ezzel azt is kívánom mondani, hogy a kisvállalkozások helyzete és annak kezelése az európai szolidaritás próbálja is. Megmutatja, hogy Európa képes kockázatközösséget vállalni az eurózónán kívüli tagállamokkal is. A döntően az euróövezet stabilitását célzó lépések könnyen pénzügyi vákuumot idézhetnek elő – és már idéztek is elő – a nem-eurózónában. A jelen helyzetben tehát arra kell kérnem az európai döntéshozókat és a bankszektor képviselőit, hogy ne hagyják, hogy létrejöjjön a kétsebességes Európa, mert a térség leszakadása, ahol egyébként a kis- és középvállalkozások meghatározóak – a vállalkozásoknak több mint 90%-át teszik ki – katasztrofális gazdasági következményekkel járna. Kérem ehhez a Bizottság és képviselőtársaim támogatást. Köszönöm jelentéstétvé társamnak, Nicole Fontainenek és a többi árnyékjelentéstétvéőnek a munkáját, és még egyszer gratulálok Verhaugen biztos úrnak az eddig megtett úthoz.

Ján Figel, a Bizottság tagja. – Elnök úr, mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani a két előadónak. Hölgyeké az elsőbbség, és nemcsak most a napokban, tehát először is köszönöm Herczog asszonynak a kisvállalkozói intézkedéscsomagról (Small Business Act – SBA) szóló színvonalas jelentést és azt az erős támogatást, amit ez a Bizottság az irányú kezdeményezéséhez ad, hogy a kis- és középvállalkozásokról átfogó politikát dolgozzon ki. Ugyancsak szeretném elismerésem kifejezni Lehne úrnak, nemcsak azért, amiért hatékonyan végigvezette a zártkörű társaság státútumát a konzultációs folyamaton, hanem a jelentésben bemutatott érdekes, kreatív megoldásokért is.

Most tényleg kritikus szakaszban járunk. Minden nap meghallgatjuk az üzeneteket, például hogy fel kell lendíteni a globális gazdaság működését és meg kell újítani az ebbe vetett bizalmat. A pénzügyi és gazdasági válság nagyon keményen lesújtott az európai vállalkozásokra, és úgy vélem, hogy most minden eddiginél fontosabb, hogy teljes mértékben kihasználjuk a kis- és középvállalkozásokban rejlő potenciált. Az európai gazdaság számára ez jelenti a mentőövet.

A Bizottság által 2008. júniusban elfogadott kisvállalkozói intézkedéscsomag átfogó, a kkv-k növekedésére és versenyképességére irányuló rövid, közép- és hosszú távú intézkedésekből álló keretet biztosít a lisszaboni stratégián belül. 10 politikai elvet és számos konkrét kezdeményezést javasol annak érdekében, hogy a kkv-k ügye központi helyet kapjon a döntéshozatalban – ahogyan Herczog asszony mondta, hogy a kkv-k a figyelem és a stratégiák középpontjába kerüljenek.

A kisvállalkozói intézkedéscsomag egy sor jogalkotási kezdeményezést tartalmaz, köztük az európai zártkörű társaság státútumára vonatkozó javaslatot. A kisvállalkozói intézkedéscsomag azt hivatott biztosítani, hogy a „Gondolkozz először kicsiben!” megközelítés és a kisvállalkozások előnyben részesítése tartósan és visszafordíthatatlanul beépüljön a politikai döntéshozatalba az Unió egész területén. A kisvállalkozói

intézkedéscsomag ezenkívül a vállalkozás és a vállalkozók nagyobb mértékű elismerésére is felszólít. Az ilyen időkben minden eddignél nagyobb szükségünk van azokra az emberekre, akik készek kezdeményezni, projekteket kidolgozni és kockázatot vállalni. Ezért abban is hiszünk, hogy a csődbe ment becsületes vállalkozók megérdemelnék egy második esélyt.

A jelenlegi gazdasági válság idején prioritásokat kell kijelölnünk, és arra kell koncentrálnunk, hogy gyorsan megvalósítsuk azokat az intézkedéseket, amelyek a legnagyobb valószínűséggel járulnak hozzá a fellendüléshez. A kisvállalkozói intézkedéscsomag cselekvési terve és az európai gazdasági fellendülési terv három fő területen javasol nagyra törő intézkedéseket: az első a sokak számára szükséges hitelek kínálatának fellazítása; a második az adminisztratív terhek enyhítése; a harmadik pedig a kkv-k külföldi üzleti tevékenységének segítése.

A kisvállalkozói intézkedéscsomag sikeres megvalósítása az összes érintett fél olajozott együttműködésén múlik. Hálásak vagyunk az Önök támogatásáért. A Parlament december elején elfogadott állásfoglalása időszerű, öröndetes kezdeményezés volt. Mint tudják, a későbbi, decemberi csúcstalálkozón a francia elnökség alatt az állam- és kormányfők egyhangúlag jóváhagyták a kisvállalkozói intézkedéscsomagot.

Fontos ezért, hogy a Ház ma teljes mértékben támogassa Herczog asszony jelentését, hogy szilárd, legitim alapot teremtsünk a további intézkedésekhez. Arra szeretném kérni Önöket, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomagot népszerűsítsék saját hazájukban és választókerületükben, hogy ezzel is közreműködjenek abban, hogy ez a nagyra törő politikai program valóra váljon és érdemi segítséget tudjon nyújtani a kkv-k napi szintű működéséhez.

Most hadd térjek át Lehne úr két jelentésére. A Parlament mindig határozottan támogatta az európai zártkörű társaság statútumát. Ön a 2006-os saját kezdeményezésű jelentésével és a Bizottság javaslatának gyors kezelésével jelentősen hozzájárult az új európai társaság statútumának sikeréhez.

A zártkörű társaság statútuma a kisvállalkozói intézkedéscsomag egyik kulcsfontosságú eleme. Kifejezetten a kkv-knak tervezték. A Bizottság ezért azt javasolta, hogy európai zártkörű társaságot ugyanúgy létre lehessen hozni, mint bármilyen belföldi társaságot, azaz ne legyen követelmény a különböző tagállamokban folytatott üzleti tevékenység vagy az egynél több országból származó részvényesek – csakúgy, mint belföldön. Vannak, akik szerint egy ilyen határokon átnyúló követelmény alapvető lenne egy európai társasági fórum esetében. A Parlament állásfoglalása rugalmas, lehetővé teszi, hogy a társaságok különféle, határokon átnyúló elemek közül válasszanak. Az európai zártkörű társaságok elegendő tehetnek ennek a követelménynek például egy külföldi leányvállalat létrehozásával, vagy pusztán azon szándékuk jelzésével, miszerint határokon átnyúló üzleti tevékenységet kívánnak folytatni.

Önök a minimális tőkekövetelmény esetében is rugalmas megoldást javasoltak. Mint tudják, a Bizottság javaslata mindössze 1 euro minimális tőkét írt elő, és ezen túlmenően a részvényesekre bízta annak eldöntését, mennyi tőkére van szükség az európai zártkörű társaságukhoz. Ezt a rendelkezést megkérdőjelezték azok, akik szerint a tőkekövetelményeknek szerepük van a kisvállalkozások hitelezőinek védelmében.

Az Európai Parlament jelentése alternatív megoldásokat javasolt a hitelezők védelmének javítása érdekében. Ez azt jelenti, hogy a társaságok választhatnának a fizetőképességen alapuló vagy a tőkemegtartáson alapuló hitelezővédelmi rendszer közül.

A Bizottság egyetért a jelentés azon elemeivel, amelyek a statútum egységességének erősítésére irányulnak, és ezáltal alkalmazásának jogbiztonságát támogatják. Ezek közé tartozik a társaság tevékenységi körének bejegyeztetése a cégnyilvántartásba, annak tisztázása, hogy a részvények nyilvános forgalomba hozatalának tilalma nem zárja ki, hogy a társaság alkalmazottainak részvényeket kínáljanak, illetve az igazgató kötelességeire és felelősségeire vonatkozó szabályok javítása. Ezek mind hasznos dolgok, és meg fogják könnyíteni a statútum alkalmazását.

Ugyancsak üdvözlöm a választottbírószági záradékra vonatkozó hasznos javaslatukat, amely a részvényeseket az alternatív vitarendezési módok igénybevételére bátorítja.

Végezetül szeretném megemlíteni azt a kérdést, amelyről a legtöbb vita folyt itt a Parlamentben és máshol is, mégpedig a munkavállalók részvételét az európai zártkörű társaságok igazgatásában. Mint már említettem, a Bizottság a kisebb vállalkozásokra vonatkozó statútumot tervezett. A kkv-kban való munkavállalói részvétel csak néhány tagállamban fordul elő, ezért a leginkább helyénvaló és ésszerű módszernek a nemzeti jogokon alapuló megoldás látszott, amely lehetővé tenné a különböző modellek egyidejű létezését.

A Parlament módosításai olyan további, összetett rendelkezéseket vezetnek be, amelyek a legtöbb tagállamban nem alkalmazandók a nemzeti jog szerint alapított kkv-kra. Az európai zártkörű társaság statútuma ezáltal valószínűleg nem lesz vonzó az említett tagállamokban, és a kkv-k számára sokkal kevésbé fog életképes lehetőséget jelenteni.

Összegezve azt mondhatjuk, hogy az Ön jelentésében számos hasznos megoldás helyet kapott. Ezek némelyike nagyon jól kikövezhetné az utat a tagállamok közötti gyorsabb kompromisszum előtt. A Bizottság ezért üdvözlöi e jelentés elfogadását.

Végezetül, ami a társaságok székhelyének határokon átnyúló áthelyezését illeti: a Bizottság korábban már több alkalommal tájékoztatta a Parlamentet arról, hogy miért nem javasolja a 14. társasági jogi irányelvet. Ezek az okok még mindig érvényesek. Egyetértünk az előadóval abban, hogy a társaságokat megilleti a letelepedés szabadsága az egységes piacon belül, és képesnek kell lenniük arra, hogy székhelyüket az egyik országból másikba helyezték át. Arról azonban nem vagyunk meggyőződve, hogy egy új jogszabály előterjesztése a legjobb megoldás e cél elérésére. A Bíróság joggyakorlata egyértelműen megengedi a társaságok mobilitását. Ráadásul a meglévő jogszabály – a határokon átnyúló egyesülésekről szóló irányelv – biztosítja a keretet az áthelyezéshez, a harmadik felek számára szükséges biztosítékokat is beleértve. A határokon átnyúló egyesülésekről szóló irányelv konkrétan azt is lehetővé teszi, hogy egy társaság új leányvállalatot hozzon létre egy másik országban, majd pedig a meglévő társaságot egyesítse ezzel a leányvállalattal. A Jogi Bizottság által javasolt áthelyezési eljárás és a biztosítékok nagyon hasonlóak az irányelvben előirányzottakhoz.

Gazdasági elemzésünk azt mutatja, hogy a határokon átnyúló áthelyezési eljárás hasonló mértékben lenne bonyolult, mint a határokon átnyúló egyesülési eljárás. A határokon átnyúló egyesülésekről szóló irányelvet a tagállamoknak 2007. decemberig kellett átültetniük. Teljes alkalmazását még korai lenne felmérni. Mielőtt bármilyen új jogszabályba fognánk, a Bizottság először szeretné értékelni, hogy ez a meglévő új szabályozási keret hogyan működik a gyakorlatban. Arról sem vagyunk meggyőződve, hogy az irányelv javítaná a nemzeti jog és az Európai Bíróság joggyakorlata értelmében ezen a téren fennálló helyzetet.

Végezetül a fentiek fényében, a jelenlegi jogalkotási szakasz végéhez közeledve helyénvalóbb lenne, ha a következő Bizottság döntene arról, hogyan haladjunk tovább a társaságok bejelentett székhelyének áthelyezése kérdésében. Addigra az is világosabb lesz, hogy a székhelyáthelyezés kérdése az SPE-statútumban hogyan oldódik meg.

Gunnar Hökmark, a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményének előadója. – (SV) Elnök úr, a kisvállalkozások mai körülményei meghatározó jelentőségűek a holnap munkahelyeinek növekedése szempontjából. Létfontosságúak ahhoz, hogy ki tudjunk emelkedni a válságból, és átlépjünk egy jobb, magasabban képzett, versenyképes gazdaságba. A kisvállalkozások viszik előre az innovációt, ugyanakkor jelenleg a kisvállalkozások szembesülnek a legtöbb hitelproblémával a különböző tagállamokban és általában az Unióban.

Amit itt most el szeretnénk érni az európai zártkörű társaság statútumával – és ezúton is szeretném megköszönni a Bizottságnak a javaslatot és az előadónak a munkáját –, az a belső piac ugyanolyan mértékű megnyitása a kisvállalkozások előtt, mint a nagyvállalkozások előtt. Ebben a tekintetben járatlan utakon kell járnunk. Mint a Gazdasági és Monetáris Bizottságban tárgyaltuk, arról van szó, hogy alaposan le kell egyszerűsíteni a szabályokat, amelyek majd megnyitják az utat a kisvállalkozások számára.

Gondoskodnunk kell arról, hogy a kisvállalkozások ugyanolyan mértékben részt vehessenek a közbeszerzésben, mint a nagyvállalkozások, annak eredményeként, ahogyan a közbeszerzés zajlik. Arról van szó, hogy a kisvállalkozások számára egyszerűbbé tegyük a határokon átnyúló működést, beleértve olyan kérdéseket, mint a hía-fizetés, és leküzdjük a bürokráciát, amely egyelőre gátat szab az ilyen tevékenységnek. Arról is szól ez, hogy az európai pénzügyi piacok jobb feltételeket kapjanak a terjeszkedéshez és a növekedéshez, azáltal, hogy az Európai Beruházási Bank és mások erőfeszítései révén jobb hitelpiacot biztosítanak a kisvállalkozásoknak. Befejezésül azt szeretném mondani, hogy

A kicsi, az gyönyörű. A kicsiből holnapra nagyobb lesz, és ez új munkahelyeket és nagyobb növekedést jelent.

Harald Ettl, a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményének előadója. – (DE) Köszönöm a szót, elnök úr. Egy társaság székhelyének áthelyezése jelenleg adminisztratív akadályokkal, költségekkel és szociális következményekkel jár, és sem a részvényesek, sem a hitelezők vagy a munkavállalók számára nem nyújtja a szükséges jogbiztonságot. Az egyik, még 2004-ben rendezett nyilvános konzultáció során világosan kiderült, milyen nagy szükség volt egy 14. irányelv elfogadására.

Emiatt felhívnám a Bizottságot egy jogalkotási javaslat mielőbbi benyújtására erről a témáról, mégpedig kettős céllal, egyrészt hogy egyszerűsítse a társaságok mobilitását, másrészt annak érdekében, hogy a részvétel kérdése a társaság székhelyének áthelyezésével összefüggésben ne maradjon az Európai Bíróságra.

A jövőbeni 14. irányelvnek nem szabad menekülő utat biztosítania az erős részvételi rendszerekből. A meglévő jogok semmi esetre sem csorbulhatnak. A munkavállalói részvételi eljárások koherenciájának és érdemi jellegének garantálása érdekében hivatkozni kell az üzemi tanácsokról szóló európai irányelvre, a 10. irányelvre és a munkavállalókkal való konzultációról és a tájékoztatásukról szóló irányelvre. Egy társaság székhelyének áthelyezése előtt létfontosságú, hogy a tájékoztatás kellő időben történjen, és áthelyezési tervet is kiadjanak.

Donata Gottardi, a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményének előadója. – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, az európai zártkörű társaságról szóló rendelet, amelyet elfogadni készülünk, kiteljesíti az európai szinten szabályozandó társaságtípusok keretét. A végleges szöveg bizonyos részein a Gazdasági és Monetáris Bizottság által elfogadott szövegtervezet is nyomot hagyott.

Sajnálom, hogy nem éltünk a lehetőséggel, és nem kértük a Bizottságot, hogy legyen merészebb, és tegyen további intézkedéseket egy külön adórendszer, egy alkalmas számviteli rendszer, valamint a felszámolás, fizetési képtelenség, átalakulás, egyesülés, szétválás, feloszlás és semmisség esetére vonatkozó homogén szabályok meghatározása érdekében.

Még mindig túl sok terület marad a nemzeti társasági jog hatálya alatt, ami egymással átfedésben lévő szinteket és többszörös költségeket eredményez. Ha egyetértünk a közös európai rendszer létrehozásának fontossága kérdésében, és ha el akarjuk kerülni az opportunista áthelyezéseket, akkor most, hogy az európai társaság és az európai szövetkezet elkészültével teljes a keret, jó ötlet lenne tervbe venni, hogy a kérdést újból megnyitva továbblépjünk a következő szintre.

Harald Ettl, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, a Bizottság által a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében, az európai zártkörű társaságra vonatkozóan benyújtott javaslatnak voltak komoly gyengeségei. A hitelezők, a munkavállalók, a fogyasztók és a kis beszállítók érdekeit alig vette figyelembe. Hogy csak néhányat említsünk a rendelkezések közül, minimális tőkének 1 eurót irányozott elő, ráadásul alkalmatlan cégbejegyzési eljárásokat helyezett kilátásba, nem követelte meg a határokon átnyúló tevékenységet, és tervbe vette az alapszabály, a székhely és a tényleges üzleti tevékenység helyének szétválasztását.

Ez utóbbi a munkavállalói részvétel megkerüléséhez vezetett volna. Minden új európai társasági jogi irányelvnek elő kellene segítenie azt, hogy megvalósulhasson a munkavállalói jogok harmonizálásának célja és az európai részvételi normák gondolata, az új uniós reformszerződés alapján, az alapjogi chartát is beleértve. A munkavállalói jogok alapvető jogok a szociális Európa számára.

Anja Weisgerber, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, a kis- és középvállalkozások adják a társadalom gerincét és a magánszektorba tartozó európai munkahelyek 67%-át.

Ezért lelkesen üdvözlöm a „Gondolkozz előbb kicsiben!” kezdeményezést, és elkötelezetten törekszem arra, hogy ezt az elvet minden politikai és igazgatási szinten figyelembe vegyék a politikai döntéshozatalban. Különösen most, a pénzügyi válság idején fontos, hogy valódi, kézzelfogható hozzáadott értéket adjunk a kkv-knak, hogy megerősítsük ezeket a vállalkozásokat mint egyfajta stabilizáló tényezőt a válságban.

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadójaként részt vettem azoknak a gondolatoknak a megfogalmazásában, amelyekről most szavaznunk kell. A javaslataim közül több is beépült a szövegbe, köztük a rugalmas biztonság elvének fontossága. E koncepció segítségével olyan rugalmas munkaerőpiacok jöhetnének létre, amelyek egyidejűleg a foglalkoztatás biztonságának magas szintjével is összhangban vannak.

Az a felhívásom is beépült a szövegbe, hogy a munkajog biztosítson megbízható alapot a kkv-k számára. A kkv-k gyakran nem engedhetik meg maguknak saját jogi vagy humán erőforrás osztály fenntartását, ezért egyszerű, világos szabályozásra szorulnak.

Az egyik legfontosabb követeléselem – a jogalkotási kezdeményezések „kkv-tesztje” – szintén elnyerte az illetékes bizottság támogatását. A bürokráciát csírájában kell elfojtani. Az új jogszabályok esetében módszeres hatásvizsgálatokat kell végrehajtani. Az elfogadás előtt valamennyi uniós rendelkezést meg kell vizsgálni a kkv-kra gyakorolt hatásuk szempontjából. Fontosnak tartom, hogy ennek a kkv-tesztnek az eredményeit egy független szerv független értékelésének vessük alá, és ez a gondolat is bekerült a szövegbe.

A kkv-k a globális pénzügyi válsággal összefüggésben sajátos kihívásokkal néznek szembe, ezért különösen örülök a jelentés arra vonatkozó felhívásának, miszerint Stoiber úr független érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoportjának javaslatait minél gyorsabban végre kell hajtani. Gyorsan kell cselekednünk, hogy kihasználjuk ezt a lehetőséget.

Othmar Karas, a Jogi Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, mindnyájan tudjuk, hogy az Európai Unió prosperitása szempontjából döntő jelentőségű, hogy mennyire tudunk építeni a kis- és középvállalkozások növekedési és innovációs potenciáljára. A kkv-k a válság leküzdésében is meghatározó szerepet játszanak. Ezért enyhítenünk kell a rájuk nehezedő terhet, és támogatnunk kell őket, abból a gondolatból kiindulva, hogy a kevesebb szabály sokkal több lehetőséget jelenthet a kkv-knak.

A kkv-kkal foglalkozó frakcióközi munkacsoport elnökeként szeretném azonban világossá tenni, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag csak egy szándéknyilatkozat az állam- vagy kormányfők részéről. A szándéknyilatkozatok önmagukban semmit nem használnak a kkv-knak, ezért teszünk kristálytisztá felhívást annak érdekében, hogy a nemzeti és európai jogalkotást a „Gondolkozz előbb kicsiben!” elv vezérelje, és négy követelést fogalmazunk meg.

Az első az, hogy a tagállamoknak be kell jelenteniük, hogyan és milyen határidőn belül fogják beépíteni nemzeti jogalkotásukba a „Gondolkozz előbb kicsiben!” elvet. Másodszor, a tagállamoknak kötelezően be kellene mutatniuk a „Gondolkozz előbb kicsiben!” elv végrehajtásában elért előrehaladást a lisszaboni folyamat nemzeti reformprogramjairól szóló éves jelentésükben. Harmadszor, standard kritériumokra van szükségünk a „Gondolkozz előbb kicsiben!” elv végrehajtásában történt előrehaladás mérésére. Negyedszer pedig, a „Gondolkozz előbb kicsiben!” elvet kötelező elemmé kell tennünk a jövőbeni európai szintű jogalkotásban is. Mindemellett a jelenlegi eseményekre reagálva azt mondanám, hogy az összes meglévő szabályozást meg kellene vizsgálni a kkv-kra gyakorolt prociklikus hatásuk szempontjából. Ez ügyben gyorsan kell cselekednünk.

Elnök. – Sajnos nem áll módunkban meghallgatni a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményét, mivel Podimata asszony pillanatnyilag nem elérhető.

Nicole Fontaine, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is szeretném hangsúlyozni ennek a kkv-król szóló közös vitának a jelentőségét, és őszintén remélem, hogy a kkv-k meg fogják hallani azt a határozott jelzést, amelyet a Parlamentünk küldeni kíván nekik.

Képviselőcsoportunk lelkesen üdvözölte a Bizottság által tavaly júniusban benyújtott kisvállalkozói intézkedéscsomagot. Tény, hogy 2000 óta a kezdeményezések többet foglalkoznak a kkv-kkal. Ezek a kezdeményezések öröndetesek, ámde nem megfelelőek. Hogy miért mondom, hogy nem megfelelőek? Azért, mert az érintettek szerint ezekből túl gyakran csak a jó szándék marad. Ma tehát tovább kell lépünk. A kisvállalkozói intézkedéscsomag megadja nekünk ezt az esélyt, mivel egy valóban proaktív, globális megközelítés része.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az Európai Parlament már sikert könyvelhetett el, mivel a decemberben feltett, szóbeli választ igénylő kérdéseink után történt, hogy a Versenyképességi Tanács egyhangúlag elfogadta a cselekvési tervet, amelyet Figel' biztos épp az imént említett.

Ez nyilvánvalóan megmutatta a kormányok erős politikai akaratát, ma pedig szeretném üdvözölni Herczog asszony kitűnő jelentését, amely ezt a lendületet viszi tovább, nagyon is időszerű módon. Ugyancsak szeretném kifejezni köszönetemet a kapott együttműködés minőségéért, és azért a kiváló munkáért, amelyet – meg kell mondanom – az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságban sikerült elérnünk. Ma csak két módosítást terjesztettünk elő a plenáris ülésen. Ez mutatja, milyen jól végeztük a munkánkat.

Ami a képviselőcsoportunkat illeti, az előterjesztett módosításokkal, amelyeket az előadónk örömmel elfogadott, arra törekedtünk, hogy módot találjunk a tagállamok és a Közösség nagyobb fokú bevonására, hogy garantáljuk, hogy a tervezett intézkedések tényleg hozzáadott értéket nyújtsanak a kkv-k számára.

Arra szólítottunk fel, hogy a „Gondolkozz előbb kicsiben!” elv legyen kötelező, szerves része valamennyi jövőbeni jogszabálynak. Ragaszkodtunk a közösségi szabadalomhoz, és természetesen a pénzügyi erőforrásokhoz is, hogy ezekhez az erőforrásokhoz hatékonyan, gyorsan hozzá lehessen férni.

Ieke van den Burg, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, talán megengedi, hogy először mondjak valamit a Bizottság nyilatkozatára válaszul.

Először is, sajnálom, hogy a biztos úr kollégája, McCreedy úr nincs itt – gondolom, talán ismét megkezdődhetett a lóversenyszezon! Igazán sajnálom, mert a társasági jog témája tényleg fontos a számunkra, és ez áll a portfóliójának a középpontjában. Másodszor, biztos úr, igazán sajnálom a Parlament javaslatai ellen felhozott érveit a munkavállalók együttdöntésre vonatkozóan. Világosan kijelentettük, hogy ez nem a kisvállalkozásoknak szól, viszont az SPE-statútum valamennyi társaság számára elérhető. Nem mérethez kötött. Nem akarjuk, hogy ez az SPE-statútum a meglévő – különösen a nemzeti hagyományokban gyökerező – jogszabályok megsértésének vagy megkerülésének eszköze legyen, ami nagyon fontos szempont az együttdöntésben. Nem akarjuk, hogy „nézelődés” legyen, és egy új Delaware jöjjön létre az Európai Unióban, ahol a társaságok megkerülhetik ezt a jogszabálytípust.

Harmadszor, ami a tizennegyedik irányelvet illeti – amelyről tudjuk, hogy McCreedy úr nem kifejezetten kedveli –, Ön ugyanazokat az érveket mondta el, mint amiket ő előterjesztett. McCreedy úrnak komolyan kellene vennie azt a tényt, hogy a Parlament valóban szeretné, ha bemutatná a javaslatát.

Negyedszer, benyújtottunk együtt egy állásfoglalást, miszerint a Bizottságot arra kérjük, konzultáljon a szociális partnerekkel a 138. cikk alapján. Ez azelőtt lett volna helyénvaló, mielőtt határoztunk az SPE-re vonatkozó rendeletről, mivel az együttdöntés olyan kérdés, amellyel az EK-Szerződés 138. cikke szerint kell foglalkozni, és először a szociális partnerekkel folytatott konzultációt igényel. Ez nem történt meg. Most azt kérjük, hogy haladéktalanul kerüljön rá sor így utólag. Ha azonban ezt a típusú reakciót hallom a Bizottságtól, komolyan meg fogom gondolni, és a képviselőcsoportomnak is azt javaslom, hogy gondoljuk át még egyszer, hogy tudjuk-e támogatni az SPE-terméket. Talán nem ártana, ha ma este lebonyolítana néhány telefonhívást McCreedy úrral és Špidla úrral, hátha holnap jobb javaslatot tudna bemutatni erről, még a szavazás előtt.

Röviden – mivel már kezdem elhasználni a beszédidőmet – a PSE álláspontja nem azon lehetőség ellen irányul, hogy a kis- és középvállalkozások megkapják ezt az új statútumot – ezt ugyanis támogatjuk –, hanem az ilyen fajta visszaélés ellen. Az előadóval nagyon jó kompromisszumot találtunk. Ez egyben nagyon korszerű is, és egyáltalán nem elavult, hanem nagyon jellemző a jelenlegi korra, figyelembe véve a részvényesek és a pénzügyi piacok katasztrofális működését, hogy egy jobb irányítási formát találjunk ki a társaságok számára, amelyben a munkavállalók is szerepet kapnak. Biztos úr, tényleg át kellene ezt gondolnia a kollégájával és a többi felelős biztossal közösen, hogy tudnak-e pozitívabb nyilatkozatot tenni a Parlament felé.

Jean Marie Beaupuy, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, biztos úr, természetesen én is szeretnék csatlakozni mindazokhoz, akik méltatták Herczog asszony kiváló, 90 pontos jelentését a kisvállalkozói intézkedéscsomagról.

Az Európai Parlament munkája azonban, biztos úr, csak akkor lesz igazán hatékony, ha ezt valamennyi államban gyorsan, hatékonyan végre is hajtják.

A nyitó megjegyzéseiben azt mondta, biztos úr, hogy e jelentés alapján globális stratégiát fognak kialakítani, nem megfélemlítve arról, hogy jelenleg olyan pénzügyi válság, gazdasági válság és éghajlati válság zajlik, amelyek a részünkről gyors választ tesznek szükségessé.

Két példát fogok mondani. Az első példa: a társaságok 30 napon belüli kifizetésére szólítok fel. Ez a 87. pontban szerepel a Kohéziós Alappal kapcsolatban. Felhívom a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket annak érdekében, hogy a közbeszerzési szerződéseket 30 napon belül rendezzék a társaságokkal.

Amikor ráadásul tudjuk, hogy a csődkérvények 20%-át az állami hatóságok késedelmes kifizetése miatt nyújtják be, beláthatjuk, hogy egy ilyen intézkedés a kormányok és a Bizottság részéről milyen mértékben csökkenthetné a napról napra növekvő munkanélküliséget.

A második példa az adminisztratív terhek kérdése. A 72. pontban az adminisztratív terhek legalább 25%-os csökkentésére szólítunk fel. Megmondhatom, hogy én vállalatigazgatóként már évek óta egy ilyen konkrét intézkedésre várok. A vállalatigazgatóknak nem az a dolga, hogy naphosszat nyomtatványokat töltsenek ki. Az a feladatuk, hogy termékeket és szolgáltatásokat biztosítsanak a többi polgár részére.

Ha hallgat erre a felhívásra, biztos úr, nemcsak a létrehozni kívánt globális stratégián felül, de a kormányok és a Bizottság gyakorlati válaszáinak szempontjából is, akkor a jelenlegi gazdaságélénkítési tervek keretében olyan rendelkezések is lesznek, amelyek azonnali megoldásokat kínálnak polgártársainknak.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, amikor ebben a vitában felszólalok, négy kérdésre szeretném felhívni a figyelmet. Először is, szeretném kifejezni azon reményemet,

hogyan Lehne úr jelentése erős motivációt fog adni az Európai Bizottságnak, hogy alkalmas jogi intézkedéseket készítsen elő, amelyek a Szerződésben garantált letelepedési szabadsággal összhangban lehetővé fogják tenni a társaságoknak, hogy bejegyzett székhelyüket az Európai Unión belül áthelyezzék, túlzott adminisztratív terhek nélkül.

Másodszor, az ilyen fajta áthelyezéseknek viszont hozzá kellene járulniuk a részvényesek és hitelezők meglévő jogainak, és különösen a munkavállalók jogainak védelméhez. Azt is szeretném jelezni, hogy remélem, az előadó által javasolt megoldások, beleértve egy áthelyezési javaslat, és különösen egy olyan jelentés összeállítását, amely megmagyarázza és indokolja a társaság javasolt székhelyáthelyezésének jogi és mindenekelőtt gazdasági vonatkozásait és kihatásait a részvényesekre és a munkavállalókra, nem fog további akadályt okozni a társaságok áthelyezésében.

Negyedszer és befejezésül, úgy tűnik, hogy a javasolt megoldások háttérben a verseny – az adózás és a munkabérek szempontjából – jelentette a konkrét motiváló erőt, mivel kiderült, hogy ez pozitívan hat a gazdasági növekedésre az egyes tagállamokban, és ezáltal az Európai Unió egész területén is.

Francis Wurtz, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, biztos úr, az európai zártkörű társaság státútumát a Bizottság az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag egyik elemeként nyújtotta be.

Ennek keretében, és az Egyesült Államok modelljét alapul véve, kezdetben az volt a kérdés, hogy töröljük el a kisvállalkozások meghatározott részesedését a közbeszerzési szerződésekből. Az ilyen nemes szándékot csak üdvözölni lehet.

Sajnos, már egészen másról van szó most, hogy a csomag megérkezett, az európai zártkörű társasággal együtt. Először is, vegyük a célvállalkozások méretét. A kisvállalkozás helyett beszivárgott a kis- és középvállalkozások amúgy is homályosabb fogalma. Ez vezetett végül – és itt most a Bizottság által elfogadott rendelettervezet indoklását idézem – egy olyan „statútumhoz, amely a nagyobb társaságok és csoportok számára is kedvező lehet”. Ez teljesen megváltoztatja a politika filozófiáját, és akkor most mi történik ezekkel a pseudo-kkv-kkal? Valójában a multinacionális cégek leányvállalatai lesznek, amelyek, mint tudjuk, régóta követeltek egy egységes, annál kevesebb kötöttséggel járó státútumot, mint amely jelenleg érvényes a különféle európai országokban a felügyeletük alatt működő társaságokra.

Most nézzük meg, milyen jellegű előnyöket kínál a társaságoknak az európai zártkörű társaság státútuma. Már nincs szó arról, hogy könnyebben hozzáférjenek a közbeszerzési szerződésekhöz. Ehelyett, és itt megint a Bizottság szövegtervezetének indoklásából fogok felolvasni, célja most az, hogy „javítsa a vállalkozásokra vonatkozó keretfeltételeket az egységes piacon”. Ennek érdekében az európai zártkörű társaságoknak meg van engedve, hogy bejegyzett székhelyük az egyik országban legyen, miközben tényleges tevékenységeiket egy másikban folytatják. A bejegyzett székhelyet át is helyezhetik egy általuk kiválasztott másik tagállamba.

Hogyan lehet az, hogy ezekben a rendelkezésekben nem látjuk, hogy valójában megengedik a szóban forgó társaságoknak, hogy egyfajta, korlátozásoktól mentes postafiókcégeket hozzanak létre, az üzleti világ lehető legengedékenyebb feltételei mellett? A Bizottság nem rögzítette még azt is, hogy „az SPE-re annak a tagállamnak a korlátozott felelősségű zártkörű társaságokra alkalmazandó joga az irányadó, amelyben az SPE létesítő okirat szerinti székhelye található”?

Ahogy az Európai Szakszervezeti Szövetség helyesen megjegyezte: „nagy a veszélye annak, hogy a társaságok az SPE-státútumot arra fogják használni, hogy kijátsszák a munkavállalókat védő jogszabályok többségét”.

Most már értjük, hogy a Bizottság miért nem konzultált a szakszervezetekkel a javaslata elfogadása előtt, és miért elégedett meg az online konzultáció pusztá formalitásával.

Összefoglalva, ezt a rendelettervezetet olvasva úgy tűnik, hogy a „kisvállalkozásokra” helyezett hangsúly mindenekelőtt a politikai kirakat kedvéért van, azzal a céllal, hogy elfogadhatóvá tegye a sajnálatos módon elhíresült „származási ország” elvének újrafeldolgozását. Ez megfelel egy átalakított Bolkesteinnek.

Képviselőcsoportom ezért azt javasolja, hogy a Parlament adjon egyértelmű jelzést a Bizottságnak és a Tanácsnak azzal, hogy elutasítja ezt az európai zártkörű társaság státútumáról szóló javaslatot.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, úgy vélem, a kis- és középvállalkozásoknak ezt a válságát valódi európai módon kellene megoldanunk. Egyfajta pestisnek vagyunk szemtanúi, amely a hitelhez való hozzáférés hiányából indult ki, és a kontinens egész területén lesújtott a kis- és középvállalkozásokra. Az a probléma, hogy a bankok nem hiteleznek a vállalkozásoknak, és az is igaz, hogy néhány kormány az irányú törekvései, hogy a bankokat finanszírozzák, hogy azok finanszírozni tudják a kisvállalkozásokat,

szintén kudarcba fulladnak, mivel senki nem tudja, a bankok milyen adósságoktól szenvednek ebben a pillanatban.

Ezért azt javaslom, hogy a nemzetállamok a nemzeti bankok államosításával támogassák a pénznyomtatást vagy a pénznek megfelelő elismervények nyomtatását, hogy így finanszírozzák a kisvállalkozásokat. Nemrég a Tajvani Köztársaságban tettek erre kísérletet, olyan elismervények kibocsátásával, amelyek minden felhasználást vagy célt tekintve pénznek felelnek meg, és ezeket személyes elismervények formájában kiosztották a tajvani polgároknak. Ez azt jelentette, hogy a Tajvani Köztársaságban 3 milliárd USA-dollárt vagy eurót osztottak ki, bármilyen célra.

Ugyanezt kell tennünk; hitelt kell adnunk a kisvállalkozásoknak azáltal, hogy pénzt bocsátunk ki, eladósodott állam helyett gyakorlatilag hitelező államként.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, felszólalásomban a vitában szereplő kérdések közül az elsőre, az európai zártkörű társaság státútumára fogom helyezni a hangsúlyt. Mint tudják, az európai kis- és középvállalkozásoknak csak 8%-a vesz részt határokon átnyúló ügyletekben, egy olyan időszakban, amikor a kis- és középvállalkozások az Európai Unió társágainak körülbelül 99%-át képviselik.

Ez a tény bizonyítja a Közösségen belüli üzleti tevékenység élénkítésére eddig alkalmazott politika fogyatékosait. Azt is igazolja, hogy célzott intézkedések elfogadására van szükség, hogy európai szinten egységes, kedvezőbb szabályozási keretet hozzunk létre.

A globális gazdasági válság most a reálgazdaságot sújtja, kis- és középvállalkozások millióit Európa-szerte. Jelen körülmények között elsődleges célpontunknak a kicsi, hatékonyan működő vállalkozásokat kell tekintenünk.

A Bizottság Tanácsához intézett rendeletjavaslata a helyes irányba megy, ami véleményem szerint az európai kis- és középvállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek minimálisra csökkentése, mivel ezeknek jelenleg különféle helyi igazgatási követelményeknek kell eleget tenniük a társaság megalapításához.

Az európai zártkörű társaságok rugalmassága és egységessége, az előírt minimális, határokon átnyúló összetevő, az alapszabály és a létesítő okirat egyszerűségére vonatkozó ellenőrzések egyszerűsítése és az 1 eurós kezdőtőke elve egy olyan stratégia fő vonalait jelöli ki, amely alkalmas arra, hogy új lendületet adjon a Közösségen belüli vállalkozói tevékenység fejlődésének.

Befejezésül szeretnék gratulálni az előadónak, Lehne úrnak, amiért erőfeszítései eredményeképpen kompromisszumot sikerült elérnie a Jogi Bizottságban és a különböző képviselőcsoportokban dolgozó munkatársai által megfogalmazott vélemények között.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Elnök úr, úgy vélem, hogy ez a ma este folyó vita hasznos lesz bizonyos pontok tisztázásához: először is, az a tény, hogy az európai zártkörű társaságról szóló vitát ugyanakkor tartjuk, mint az európai kisvállalkozásokról szólót, nem jelenti azt, hogy az európai zártkörű társaság szükségszerűen európai kisvállalkozás lenne.

Mint azt van den Burg asszony elmondta, és úgy hiszem, Wurtz úr is kiemelte a javaslatra vonatkozó bírálatában, az európai zártkörű társaság státútuma a Bizottság javaslatában és a Jogi Bizottság által jóváhagyott formájában egy eszköz a vállalkozások alapításához, amelyek nagyok is lehetnek, és bizonyos sajátosságokkal rendelkeznek, amilyen például a partnerek korlátozott felelőssége és az ilyen vállalkozások nyilvános piaci forgalmazásának tilalma. Az európai zártkörű társasági státusz és a nemzeti zártkörű társasági státusz azonban kis- és nagyvállalkozásokra egyaránt vonatkozhat.

Amint azt van den Burg asszony elmondta, pontosan az európai zártkörű társaság rugalmassága és képlékeny volta miatt kell rendkívül óvatosnak lennünk. Ez a Jogi Bizottság feladata volt. A Jogi Bizottság által elfogadott módosítások – szép számmal volt ilyen – pontosan annak megakadályozására irányulnak, hogy az európai zártkörű társasági forma szolgáljon alapul egy európai Delaware megjelenéséhez, ahogy van den Burg asszony fogalmazott. Ez különösen a Wurtz úr által aggályosnak talált kérdések egyikére vonatkozik, mégpedig a társaságokban való munkavállalói részvételre.

Úgy vélem, a Jogi Bizottságban elfogadott megfogalmazások világosan felhívják a figyelmet ezekre a korlátozásokra. Nem a származási ország elvének alkalmazása a kérdés, ahogy Wurtz úr mondta, hanem, összhangban azokkal a szabályokkal, amelyeket a Jogi Bizottságban elfogadtunk – és Wurtz úrnak ajánlanám, hogy olvassa el az elfogadott módosításokat –, van egy sor olyan korlátozás, amelyek megakadályozzák a származási ország elvének alkalmazását az olyan társaságokra, amelyekben a szokásosnál magasabb szintű

a munkavállalói részvétel. Ezek teljes terjedelmükben szerepelnek az elfogadott módosításokban, és úgy vélem, ezekkel a módosításokkal a szöveg egészében véve elfogadható lett, még Wurtz úr nézőpontjából is.

Más szóval, egy minden országban létező európai társasági formával foglalkozunk, amelyet az Európai Unió keretében harmonizálni kellene. Eközben azonban nem szabad hagynunk, hogy ezekből a társaságokból virtuális társaság váljon, hanem a nemzeti keretek között, a nemzeti jogszabályokat betartva kell létezniük, különös tekintettel az olyan kényes területekre, mint a munkavállalók együttdöntése.

Úgy vélem, hogy a Jogi Bizottság által elfogadott szövegtervezetben szerepel néhány meghatározó jelentőségű eredmény, és ezért a Bizottság részéről hiba lenne, ha ezeket a módosításokat nem venné figyelembe.

Úgy vélem, a Jogi Bizottság módosításai pontosan arra irányulnak, hogy csökkentsék a Bizottság szövegtervezetének hiányosságait, ezért szerintem a Parlament nyugodt lélekkel elfogadhatja, nemcsak a kisvállalkozásokkal kapcsolatos előrehaladás miatt, de az ilyen fajta, törvényesen létező társaságok irányításának érdekében is, amelyek az együttdöntési rendszer folytán a munkavállalók szigorú ellenőrzése alá tartoznának.

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). - (DE) Elnök asszony, biztos úr, a kis- és középvállalkozások még soha nem voltak annyira fontosak, mint ma. A kkv-k különösen a gazdasági és pénzügyi válság fényében fontosak, amelyet inkább a nagyvállalkozások okoztak, nem a kicsik. A kkv-k azért fontosak, mert hamarosan ők is szenvedni fognak, miközben a gazdasági teljesítményünk nagy részéért ők felelnek.

Az általam legjobban ismert országban a kkv-k felelnek az összes szabadalom 20%-áért, a bruttó beruházás 40%-áért, a teljes forgalom 49%-áért, az összes munkavállaló 70%-áért és az összes gyakornok 80%-áért. Most arra van szükség, hogy mindent újra átgondoljunk. Meg kell nyomnunk a nagy „reset” gombot. Támogatnunk kell a vállalkozó szellemet – erre szolgál a kisvállalkozói intézkedéscsomag.

Szeretnék gratulálni Herczog asszonynak ehhez a jelentéshez. Valóban fontos, hogy a kkv-kat most egyfajta keresztmetszetnek tekintsük, hogy átgondoljuk a támogatási intézkedéseket, hogy a közbeszerzési eljárásokban előnyben részesítsük a kisvállalkozásokat („Gondolkozz előbb kicsiben!”) és megakadályozzuk az állami hatóságok beavatkozását a versenybe. Ezért gratulálok Önnek; most arra van szükségünk, hogy csökkentsük az adókat a munkaerő-igényes ágazatokban.

Eoin Ryan (UEN). - Elnök asszony, én is szeretném üdvözölni ezt a jelentést. Az Európai Unióban az új munkahelyek körülbelül 80%-át a kkv-k hozták létre, és a saját dublini választókerületemben a kkv-szektorba tartozó kb. 100 000 társaság nagyjából 400 000 embert foglalkoztat.

Pillanatnyilag minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy támogassuk ezeket a társaságokat a nehéz időkben. Üdvözölöm azt a tényt, hogy az EBB 31 milliárd eurós alapot hozott létre a kis- és középvállalkozások számára, és úgy hiszem, többet kellene tennünk ezen a területen.

Ugyancsak üdvözölni kell az adminisztratív terhek és a bürokrácia csökkentését a Bizottság részéről. Ez az Európai Unió számára körülbelül 2,3 millió EUR megtakarítást jelent. A közelmúltban Verheugen biztossal egy találkozó alkalmával ír üzletemberekkel beszéltünk az általuk tapasztalt problémákról. Az egyik ötlet, amit meg kellene vizsgálni, az lenne, hogy talán moratóriumot kellene hirdetni az Európa felől érkező adminisztratív terhekre, mert azok elfojtják az üzletet. Ilyen nehéz időkben minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy a vállalkozások át tudják vészelni a remélt fellendülésig tartó időszakot.

Ezt azonban Európa nem tudja egyedül megoldani. A nemzeti kormányoknak és a helyi kormánzatoknak is ezt kell tenniük, és ezeknek óriási szerepe van. Ha azt akarjuk, hogy a kisvállalkozások és a foglalkoztatás stabilizálódjon az Európai Unióban és az egyes tagállamokban, minden lehetséges eszközzel törekednünk kell a megmentésükre.

Ebben a pillanatban a kihívás a munkahelyekről, csakis a munkahelyekről szól, és minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk, hogy megvédjük a meglévő foglalkoztatást, és remélhetőleg az elkövetkező években új munkahelyeket is megpróbálhatunk létrehozni. Ez mindnyájunk számára abszolút létszükséglet.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Elnök asszony, az európai zártkörű társaság arra irányuló erőfeszítés, hogy még nagyobb kárt tegyünk a munkavállalók szociális és munkajogaiban, a Bolkestein-irányelvben

szereplő elképzelések mentén. Miközben azzal az ürüggyel terjesztjük elő, hogy ez a társasági forma kedvezni fog a kis- és középvállalkozásoknak, valójában az üzleti csoportok monopóliumhelyzetét erősíti meg.

Tőke nélkül létre lehet hozni egy társaságot (1 euro is elég hozzá), amely utána alapít egy fiktív bejegyzett székhelyet, és ezt szabadon áthelyezheti bárhová. A munkabér és a szociális jogok szempontjából legalacsonyabb szintű védelmet nyújtó tagállamokat fogják arra használni, hogy a munkavállalói jogokat megkerüljék és a lehető legalacsonyabb szintre szorítsák vissza.

A rendelet, amely közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban, a Bolkestein-irányelv és az Európai Bíróság által a Viking, Laval és Ruffert ügyekben hozott ítélet természetes kiegészítése. A Maastrichti Szerződés és a négy szabadság alkalmazásának eredménye és következménye. Az európai zártkörű társaság leleplezi azokat a politikai erőket, amelyek Maastrichtra szavaztak, amelyek megpróbálták becsapni a munkavállalókat, amikor a Bolkestein-irányelvre szavaztak, azt hazudva, hogy az nem fogja érinteni a munkavállalói jogokat.

Ezért fogunk ellene szavazni ennek a rendeletnek. Mindazok, akik támogatják ezt az „anti-grassroots” politikát, szelet vetnek, és biztosan számíthatnak arra is, hogy majd egész hurrikánt fognak aratni.

Jim Allister (NI). - Elnök asszony, az a tény, hogy Európában a magánfoglalkoztatás 70%-át a kkv-k biztosítják, önmagában is hatalmas elismerés a vállalkozói kitartásuk előtt, hiszen az elnyomó uniós szabályozás szükségtelenül, de nagymértékben megnehezíti az életüket.

Ezért megismételném azt a korábbi felhívásomat, miszerint a jelenlegi gazdasági visszaesés idején szabályozási szünetet kellene hirdetni a kkv-knak. Az Egyesült Királyságban az uniós szabályozás költsége az elmúlt tíz évben számítások szerint 107 milliárd GBP volt. Ez 107 milliárd GBP, amelyet inkább innovációra, az export fokozására és a növekedésre kellett volna fordítani. Ennek a rengeteg pénznek a nagy részét azonban a szabályozás pusztá betartására költöttük. A beszerzési eljárások egyszerűsítésére, a szabadalmi költségek csökkentésére, az állami támogatásra vonatkozó szabályok enyhítésére és a Távol-Keletről érkező tisztességtelen versennyel szembeni valódi fellépésre nagy szükség van, ha azt akarjuk, hogy a kkv-k virágozzanak.

Ma minden eddigénél nagyobb szükségünk van a családi kkv-kra – a kisvállalkozásokra –, mivel ezekben megvan az a fajta elszántság és összetartó erő, amivel túljuthatunk a válságon. Ezek azonban a segítségünkre szorulnak, mégpedig azért, hogy leemeljük róluk az uniós szabályozás holtkezeit.

Kurt Lechner (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a képviselők közül sokan felvetették a részvétel kérdését. Nem szeretnék most mélyebben belemenni ebbe, de ezzel kapcsolatban szeretnék rámutatni, hogy a tagállamaink társasági jogának szintén az a funkciója, hogy megvédje a közérdeket, például a hitelezők védelmét, a jogrendszer biztonságát és a fogyasztóvédelmet, és ezt a funkciót a tagállamokban a megelőző igazságszolgáltatás útján, például formai és bejegyzési rendelkezésekkel biztosítják. A tagállamok között nagy különbségek vannak e tekintetben.

A Jogi Bizottság döntései ezt sok helyen figyelembe veszik – ami örömdetes – azért, hogy meghagyják a tagállamoknak a választási lehetőséget. Végül azonban kioltják vagy legalábbis kioltathatják ezeknek a dolgoknak a hatását, ha csak nem teszünk valamit azzal a ténnyel, hogy a létesítő okirat szerinti székhely és a tényleges székhely – azaz a társaság üzleti tevékenységének tényleges helye – különbözhet egymástól, mivel ez végső soron értelmetlenné teszi ezeket a biztosítékokat. A társaság gyakorlatilag szabadon áthelyezheti a bejegyzett székhelyét, és ezáltal megkerülheti annak az országnak az előírásait, ahol valójában az üzleti tevékenységét folytatja. Véleményem szerint a tagállamok ezzel *de facto* – bár *de jure* nem – sokat veszítenek a társasági joguk joghatóságukból és annak szabályozó funkciójából, mivel ezek érvényteleníthetők.

Ehhez még azt szeretném hozzátenni, hogy ez az európai zártkörű társaság jó hírének is ártani fog – vagy inkább árthat –, legalábbis a szigorúbb saját követelményekkel rendelkező tagállamokban. Azt is lehetne javasolni, hogy várjuk ki, mi történik, és utána tegyük meg a szükséges kiigazításokat, és ezzel egyet is értenék, ha az eljárások és az egyhangúság nem erősítenék meg ezt a fejleményt. Ez a legfőbb aggályom. Nem indokolt ez az eljárás. Az Európai Bíróság joggyakorlata csak szükségmegoldás, mivel nincs irányelvünk a társaságok székhelyének áthelyezéséről; a jelenleg vázolt formában azonban ez az európai zártkörű társaság alapvetően csak megerősítené ezt a széthúzást, azzal, hogy egyszer és mindenkorra belefoglalja a közösségi jogba. Emiatt azt kérném a Tanácstól, hogy még egyszer, nagyon alaposan gondolja át ezt a kérdést.

Juan Fraile Cantón (PSE). - (ES) Elnök asszony, a kis- és középvállalkozások jelentik az Európai Unió gazdaságának gerincét. Dinamizmusuk, növekedési és innovációs képességeik folytán fontos helyet vívtak ki maguknak az uniós politikákban.

Gratulálunk Herczog asszonynak, mivel a jelentése egy olyan elv alapján bátorítja a kkv-k növekedését, amely semmiképpen nem nevezhető megszokottnak: hogy az EU-nak és tagállamainak a politikai és gazdasági intézkedéseit illetően előbb kicsiben kellene gondolkoznunk.

A kisvállalkozói intézkedéscsomag jogalkotási javaslatokat és politikai megállapodásokat tartalmaz, amelyek olyan igazgatási, szabályozási és pénzügyi feltételeket fognak teremteni, hogy ezek az egységek tudjanak fejlődni az európai gazdaságon belül. A jelenlegi válság és a pénzügyi rendszer instabilitása határt szab a kkv-k hitelhez jutásának, ami viszont lassítja a szokásos gazdasági tevékenységüket. Most minden eddigénél nagyobb szükségünk van egy európai szinten összehangolt válaszra, a tagállami kezdeményezéseket pedig a ma tárgyalt dokumentum rendelkezései szerint kell felépíteni, illetve ezekkel össze kell hangolni.

Összegzésül azt szeretném mondani, hogy különösen fontos, hogy a 2009–2011 közötti időszakban elkülönítsünk 30 000 millió eurót a kkv-knak nyújtott hitelezés ösztönzésére. Ez a kezdeményezés kiegészíti a versenyképességi és innovációs keretprogramot és a JEREMIE kezdeményezést, és meg fogja sokszorozni a kkv-k által elérhető támogatásokat.

Teljes mértékben meg vagyunk győződve arról, hogy az európai koordináció és a válasz európai hatóköre létfontosságú ahhoz, hogy minél előbb elindulhassunk a gazdasági fellendülés felé vezető úton.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a kisvállalkozói intézkedéscsomag a jelenlegitől eltérő légkörben fogant és született, olyan időszakban, amikor fejlődés és növekedés zajlott. Ma a Parlamentben már teljesen más helyzetben készülünk az elfogadására, miközben a kkv-k a gyáripari válság és a pénzügyi válság következtében súlyos problémákkal és nehézségekkel néznek szembe.

Tekintettel arra, hogy az intézkedéscsomagot a Parlamentben fogadjuk el, úgy vélem, az elsődleges üzenetnek a kkv-k felé úgy kellene hangzania, hogy a Parlament és az európai intézmények mellettük állnak, és meg akarják erősíteni azt az akaratot és ellenálló képességet, amelyről az európai kis- és középvállalkozások a mostani válság tükrében tanúbizonyságot tettek. Ezt azzal akarjuk megerősíteni, hogy jelezzük e támogatás prioritásait és gyakorlati dolgokat mondunk: a jogszabályokban több rugalmasságot kérünk, továbbá olyan eszközök rendelkezésre bocsátását, amelyek e vállalkozások számára kevésbé ellenséges környezetet teremtenek.

A második dolog, amit szerintem meg kell mutatnunk, hogy abban segítjük a kkv-kat, ami jelenleg a legkritikusabb tényező, mégpedig a hitelhez való hozzáférésben és a hitel rendelkezésre állásában. Az EBB által rendelkezésre bocsátott összegek nem elegendők: elengedhetetlenül szükséges, hogy azt mondjuk – és holnap ezt is fogjuk mondani –, hogy többet akarunk tenni azért, hogy hitelt adjunk a kis- és középvállalkozásoknak.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, a pénzügyi válság és az ebből következő gazdasági válság arra készíti a munkáltatókat, hogy változtassanak a cégük jogállásán a költségcsökkentés érdekében, a munkavállalók jogaival és a szociális kötelezettségekkel összefüggő költségeket is beleértve. Ezért törekszenek arra, hogy a társaságaik székhelyét olyan országban jegyezzék be, ahol a szabályozás és a gazdasági feltételek költségcsökkentő lehetőségeket teremtenek, mivel alacsonyabbak a jogi követelmények, mint például a minimálbér vagy a nyugdíjjárulék. A jelentésben szereplő információ felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a társaságok bejegyzett székhelyének határokon átnyúló áthelyezése nem vezethet ahhoz, hogy a társaságok ezzel megkerüljék a jogi, szociális vagy adóügyi szabályozásokat. A munkajogokat nem szabad megsérteni. Nem engedhetjük elsikkadni a szociális normákat. A kis- és középvállalkozások támogatására más módot kell találni, például a kölcsönök biztosítását.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Hölgyeim és uraim, Herczog asszony kkv-król szóló jelentésében a munkahelyek 70%-áról és a hía-bevétel 70%-áról beszélünk az EU-ban. Ezért szeretném kifejezni nemcsak nagyfokú nagyrabecsülésem az előadó kezdeményezéséért, hanem egyúttal támogatásomat is. A jelenlegi válságban a kkv-k nyilvánvalóan a nagykockázatú kategóriába tartoznak. Ezért elő kell segítenünk a kkv-k jobb szociális tudatosságát. A kkv-k folyamatosan különféle akadályokba ütköznek. Sokkal nehezebben kapnak kölcsönt, mint a nagyvállalatok. Az adminisztratív és bürokratikus teher szintén nagyobb súllyal nehezedik a kkv-kra. A kkv-knak mindig nehezebb állami szerződést elnyerni Európában, mint az USA-ban vagy sok ázsiai országban. Állítjuk, hogy az európai gazdaság egészségéhez elengedhetetlenül fontosak. Ezért adjuk meg nekik, amire szükségük van ennek megerősítéséhez, adjunk lehetőségeket a jelenlegi időszakban, amikor a pénzügyi óriások és a multinacionális cégek által elindított dominóhatás következtében egyre terjed a válság.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, az európai zártkörű társaság statútumának elfogadása lehetővé fogja tenni e társaságok létrehozását, amelyek minden tagállamban egyenlő alapon működhetnek. A cél mindenekelőtt a nemzetközileg működő kis- és középvállalkozásokat terhelő jelenlegi szabályozás megszüntetése. Az ilyen működéshez a kkv-k *de facto* arra kényszerülnek, hogy társaságot alapítsanak a célszországban. Tekintettel arra, hogy az EU-ban 27 különböző jogrendszer van érvényben, ez a folyamat nyilvánvalóan óriási költségekkel jár. Egy európai zártkörű társaság esetében a tulajdonosok ugyanolyan formában be tudják jegyeztetni vállalkozásukat, függetlenül attól, hogy saját hazájukban működtetik, vagy bármely más tagállamban. A jogi tanácsadason, az igazgatási és adminisztratív eljárásokon megtakarított idő és pénz kétségkívül leegyszerűsíti és kényelmesebbé teszi a folyamatot a befektetni kívánó vállalkozók számára.

A szkeptikusok egyik fő félelme azzal kapcsolatos, hogy nincs előírva, hogy a vállalkozásnak elegendő alaptőkével kell rendelkeznie a hitelezők védelméhez. Ennél semmi nem állhatna távolabb az igazságtól. A korlátozott felelősségű társaságok anélkül bizonyítják be, hogy a társaság sikeres lehet, hogy alaptőkére lenne szükségük – világszerte ez a legnépszerűbb társasági forma. A mai világban az alaptőke elvesztette legfontosabb funkcióját, nevezetesen a hitelezők védelmét. Egy európai zártkörű társaság esetében ezt a védelmet más mechanizmusok biztosítják, főként a társaság műveleteinek átláthatósága és a hitelezőkkel való szorosabb együttműködése alapján. A kereskedelmi partnerek ma már maguk sem fordítanak annyi figyelmet az alaptőkére, mint a tőkeáramlásra, azaz a pénzforgalomra, amely sokkal többet elárul egy társaság fizetőképességéről, mint az önmagában vett tőke.

Még mindig ott van a munkavállalói jogok kérdése – a szakszervezetek különösen ebben az összefüggésben aggódnak a korábban elért normák elhagyása miatt. Szerintem azonban ez vaklárma. A javasolt statútumban szerepel egy egyértelmű rendelkezés, amely szerint a munkavállalói részvétel a nemzeti jogi szabályozásnak megfelelően történik. Az európai zártkörű társaság vonzerejét veszélyeztetheti, ha túl alacsonyan jelöljük ki a munkavállalói részvételre vonatkozó küszöböt. Szerintem fenn kellene tartani az 500 alkalmazottban meghatározott minimumszintet, hogy a kisebb vállalkozásokat ne terheljük pluszköltségekkel.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Elnök asszony, az Európai Unióban több figyelmet kellene fordítani a kkv-kra, mivel ezek képviselik a vállalkozások 99%-át, a munkaerő 70%-át és az európai hozzáadott üzleti érték közel 60%-át, valamint alapvető szerepük van az európai sokszínűségben, az innovációban és a kohézióban.

Létfontosságú, hogy olyan integrált keretet biztosítsunk számukra, amely lendületet ad a vállalkozói szellemnek, a politika kialakításakor elfogadja a „gondolkozz előbb kicsiben!” elvet és ösztönzi a bennük rejlő hatalmas lehetőségeket. Az igazgatási szerveknek igazodniuk kell ezek szükségleteihez és családi beállítottságához, hogy megkönnyítse a létezésüket, átadásukat – különösen betegség, nyugdíjazás vagy csőd esetén – és felszámolásukat.

A 23 millió európai kkv-ra nem vonatkozhatnak ugyanazok a követelmények, mint a 41 000 nagyvállalkozásra. Létfontosságú lenne egy egyszerűbb, aránytalan bürokratikus terhek nélküli jogszabályi környezet. Az ebbe az irányba tett lépések közé tartozik az európai zártkörű társaság statútuma, azok a kezdeményezések, hogy 48 óra alatt lehessen társaságot alapítani, 2012-ig 25%-kal csökkenjenek az adminisztratív költségek, a hía tekintetében egyablakos rendszer jöjjön létre és alacsonyabb hía-kulcsok vonatkozzanak a munkaerő-igényes és helyi szolgáltatásokra, továbbá a társasági adózás tekintetében közös konszolidált adóalap jöjjön létre.

A kkv-knak növelniük kellene részvételüket a belső piacon és a közbeszerzésben. Jelenleg mindössze 8%-uk folytat határokon átnyúló tevékenységet, a közbeszerzési pályázatokon való részvételi arányuk pedig 42%. A kiegyensúlyozottabb versenyfeltételek támogatására szolgáló módszer lenne az új állami támogatási kategóriák alóli mentességük megkönnyítése, az együttműködés ösztönzése, a késedelmes fizetésről szóló irányelv módosítása, hogy 230 napon belül garantálja a kifizetést, valamint a közbeszerzés útjában álló akadályok megszüntetése.

Ebben a válságos időben kulcsfontosságú az európai intézkedés annak érdekében, hogy biztosítsa a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését, egyszerű áron. Az ismeretek átadásának és a támogató szolgáltatások hatékonyságának folyamatos növelésére szolgáló intézkedések szintén meghatározó jelentőségűek.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Elnök asszony, tudjuk, hogy gazdaságunk gerincét a kisvállalkozások jelentik. Most különösen nagy szükség van arra, hogy az EU és a tagállamok egyszerűbbé tegyék a kisvállalkozások dolgát, mind a már meglévő, mind az eztán alakuló vállalkozások számára, a szabályok számának csökkentése, a bürokrácia visszaszorítása és a költségek lefaragása révén. A kis- és középvállalkozások teljesen más

kapacitással rendelkeznek, mint a nagyvállalatok, ami az új körülményekhez való alkalmazkodást, az új felfedezések és technológiák használatát illeti.

Amellett, hogy a közbeszerzésben való részvételt meg kell könnyíteni a kisvállalkozások számára a belső piachoz való jobb hozzáférés, a tőkéhez jutás megkönnyítése és az állami támogatásról szóló szabályok megkülönböztetésmentessé tétele révén, a döntéshozatalt átható hozzáállásban is változásra van szükség, az iskolákban, az egyetemeken és a munkahelyeken egyaránt. A kutatások azt mutatják, hogy a vállalkozói hajlandóság és a növekedés között erős az összefüggés. A soron következő svéd elnökség célirányos erőfeszítésekkel fog törekedni a nők vállalkozásindításának megkönnyítésére, mivel ez fontos európai stratégia a jövőre nézve.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). - (ES) Elnök asszony, a mostani vita kapcsán tudnunk kell, hogy ez végső soron nem egy jogalkotási előírás – azaz a különböző tagállamokban alkalmazandó közösségi szabály –, sokkal inkább egy olyan normakészlet, amellyel azt próbáljuk elérni, hogy a továbbiakban az Európai Unió valamennyi tagállama közös hozzáállást tanúsítson a kis- és középvállalkozásokkal szemben.

Ennek a kérdésnek számos vonatkozása van, de most csak hármat fogok közülük megemlíteni, mivel ezeket mindenképpen fontosnak tartom.

Először is, meg kell szüntetni sok jogi korlátot, sok akadályt és a túlzott adminisztratív terhek nagy részét, amelyek – egyes országokban rendkívüli mértékben – akadályozzák a kisvállalkozások létrehozását, sőt, e vállalkozások fejlődését is, ha már az alapítás sikerült. Mindehhez pénzügyi és humán erőforrások kellenek, hogy kezelni lehessen ezt a rendkívüli mennyiségű, túlzott szabályozást, és ezeket az erőforrásokat így nem lehet más célokra felhasználni.

Másodszor, ott vannak a technológiai innovációval és az alkalmazott kutatással kapcsolatos kérdések. E célból ugyancsak kétszeresére kell növelnünk az erőfeszítéseinket, hogy biztosítsuk a kkv-k hozzáférését a közösségi programokhoz, amelyek sok esetben szintén túlzott adminisztratív terhektől szenvednek.

Végezetül, úgy vélem, a kkv-k és a képzési és oktatási szféra között létfontosságú kapcsolat van: ha a kkv-k, a kisvállalkozások nem válnak az újabb készségek képzésének természetes színterévé a különböző képzési szinteken, akkor mi, azaz inkább a kkv-k a továbbiakban nem fognak rendelkezni bizonyos kivételes erőforrásokkal, és ez alatt a képzett személyeket értem.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök asszony, ez a jogalkotási javaslat nagyrészt megfelel az Európai Parlament állásfoglalásának – az európai zártkörű társaság státútumáról a Bizottsághoz intézett ajánlásokkal –, amelyet két éve fogadtunk el. A javaslat célja, hogy a közösségi jog alá tartozó, szabványosított vállalkozási formát hozzon létre, amely a kis- és középvállalkozások számára vonzó lesz, és egyszerűsített feltételeken fog alapulni, a bürokratikus teher minimális szinten tartásával.

A Bizottság által javasolt 10 000 EUR minimális törzstőke előnyös lehetne a társaságról kialakított kép szempontjából, mivel bizonyos szintű hitelességet kölcsönöz. Ezt az összeget azonban egyes tagállamokban nehezebb előteremteni, mint másokban. Az alaptőke nem jelenthet súlyos akadályt a vállalkozásindítás útjában, ezért én a Jogi Bizottság által elfogadott kompromisszumos módosítást helyeslem, amely az európai zártkörű társaság minimális törzstőkéjét 1 euróban határozza meg, de kiegészíti egy követelménnyel, miszerint a társaság ügyvezető szervének fizetőképességi nyilatkozatot kell aláírnia.

Ami a vállalkozásban való munkavállalói részvételt illeti, erről a társaság bejegyzett székhelye szerinti ország jogának kell határoznia. E szabály alól azonban kivételt kell tenni, amennyiben a társaság bizonyos számú munkavállalójának részvételi jogát, amely a tényleges munkavégzés szerinti tagállamban vonatkozna rájuk, korlátozná annak az országnak a hatályos joga, ahol az európai zártkörű társaságot bejegyezték. Ebben az esetben a vállalat vezetése köteles lenne egységes részvételi rendszert létrehozni a munkavállalók képviselőivel tárgyalásos úton elért megállapodás keretében.

Befejezésül szeretném hozzátenni, hogy ez az új társasági forma nem helyettesíti a különböző országokban már meglévő vállalkozási formákat, hanem alternatívát kínál ezek mellett, és csak akkor érvényes, ha az ilyen társaság alapítására vonatkozó konkrét feltételek teljesülnek.

Giles Chichester (PPE-DE). - Elnök asszony, a „való világban” szerzett, mintegy 25 évnyi tapasztalattal rendelkező kisvállalkozóként támogatom a kisvállalkozói intézkedéscsomag fő csapásirányát és Herczog asszony jelentését a bizottságból.

Külön szeretném üdvözölni a munkaerő-igényes és a helyi szolgáltatások kedvezményes héa-kulcsáról szóló irányelvre vonatkozó javaslatot, különösen a pillanatnyi helyzetben.

Azoknak a módosításoknak is örülök, amelyek az adminisztratív terhek csökkentésével foglalkozó, magas szintű szakértői munkacsoport eredményeinek végrehajtására szólítanak fel. Ha a kisvállalkozásoknak valamire igazán nagy szükségük van, az pontosan az adminisztratív terhek csökkentése.

Ugyancsak üdvözlöm a kkv-k igényeihez igazított közösségi szabadalomról szóló sürgős megállapodásra felszólító módosítást. Vegyük észre, a „sürgős” és a „közösségi szabadalom” nem olyan szavak és fogalmak, amelyek jól megférnek együtt.

Szintén üdvözlöm a finanszírozáshoz való jobb hozzáférésre irányuló felhívást, mivel a jelenlegi gazdasági légkörben a finanszírozáshoz való hozzáférés kulcsfontosságú a kisvállalkozások túléléséhez, még inkább a felvirágzásukhoz.

Van azonban két fenntartásom. Az első a közös konszolidált adóalapra vonatkozó javaslattal kapcsolatos, mivel attól tartok, ez elvenné a rugalmasság lehetőségét a kkv-któl és a tagállamoktól is. Másodsor, személyes kétségeim vannak a késedelmes fizetésről szóló irányelv módosításából várható előnyöket illetően. Nekem személy szerint mindig kétségeim voltak azzal kapcsolatban, hogy mennyiben használna ez az intézkedés a kisvállalkozásoknak, mivel úgy érzem, jobban járnak, ha ők maguk kezelik a saját hiteleiket, és nem bízzák azt a jogszabályokra.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, ebben a jelentésben a kkv-k fontosságát próbáljuk hangsúlyozni, beleértve a családi vállalkozásokat és a szociális gazdaságba beépült vállalkozásokat is. Szeretnék gratulálni kollégámnak, Herczog Editnek, mivel a jelentése létfontosságú e tekintetben. Ezen a területen készültek már más dokumentumok és szövegtervezetek, és az is fontos, hogy ezek azonos véleményen vannak. Példának megemlíteném az európai Eurostars programot és a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzésről szóló jelentést.

Elnök asszony, ez a jelentés azt is hangsúlyozza, hogy hányféleképpen lehetne lefaragni az adminisztratív terheket, hogy megkönnyítsük az ilyen típusú vállalkozások létrehozását, annak érdekében, hogy ki tudják használni kezdeményező-készségüket, új vállalkozásokat indíthassanak, új termékeket gyárthassanak, a fogyasztók és más vállalkozások igényeihez igazodva új szolgáltatásokat nyújthassanak, és ezáltal fellendítsék az európai gazdaság fejlődését. Szeretnék megemlíteni még valamit, ami szerintem nagyon fontos, mégpedig a Herczog-jelentés 47. bekezdésében említett kérdést. Tanácsos lenne a tagállamok jogi és adórendszeit javítani e tekintetben, mivel a jelenlegi modellel a legtöbb tagállamban visszafoghatja a vállalkozások, különösen a családi vállalkozások átadását, növelve ezzel a vállalatok felszámolásának, illetve bezárásának kockázatát. A tagállamoknak ezért gondosan felül kell vizsgálniuk jogi és adózási keretrendszerüket, hogy javítsák a vállalkozások átadására vonatkozó feltételeket, és hatékony modelleket támogassanak, illetve alkalmazzanak a vállalkozások munkavállalóknak történő átadására, a bezárás alternatívájaként. Ez a hozzáállás lehetővé tenné a munkahelyek megőrzését és a nyereség visszaforgatását e vállalkozások továbbfejlesztése érdekében.

Befejezésül szeretnék rámutatni, hogy a kis- és középvállalkozások innovatív projektjeinek támogatása, az európai alapokhoz való könnyebb hozzáférés és a jobb hitelhez jutás – különösen, de nem kizárólag a jelenlegi helyzetben – létfontosságú tényezők a kkv-k támogatásához.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani az előadónak és mindazoknak, akik dolgoztak az utolsó parlamenti ciklus jogalkotásának talán legfontosabb darabján.

Ki kell emelnünk, hogy a kkv-knak és a vállalkozásnak mindenekelőtt a nők körében tulajdonítunk különleges jelentőséget, és mivel éppen most ünnepeltük a március 8-i Nemzetközi Nőnapot, szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy tolmácsoljam feléjük jókívánságaimat. Hangsúlyoznunk kell azonban, hogy ez egy meglehetősen összetett intézkedéscsomag, amelybe belefoglaltunk mindent, amit csak tudtunk a kkv-kkal kapcsolatban: az adminisztratív terhek csökkentését és a kutatás-fejlesztési tevékenységek különös fontosságát a kkv-kon belül, valamint az ezekhez a tevékenységekhez kapcsolódó finanszírozást.

Úgy vélem, ez a jogszabály jól fog jönni a jelenlegi gazdasági válságban, mivel az európai gazdaságnak szüksége van a kohézióra és a legnagyobb hajtóerejére, a kkv-kra. Emiatt azt gondolom, hogy a Bizottságot és a Tanácsot biztosítanunk kell a lehető legnagyobb fokú támogatásunkról, fel kell gyorsítanunk ennek az intézkedéscsomagnak a jóváhagyását és meg kell mutatnunk az európai gazdaság erejét és dinamizmusát ezen a területen, hogy ragaszkodhassunk – itt, Európában – mindahhoz, amit az európai gazdaság és termelés jelent.

Végezetül arra kell kérnünk a Bizottságot, hogy keressen minél több támogatási forrást, és a kkv-k számára biztosítsa a lehető legtöbb hitelmechanizmust.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) A kis- és középvállalkozásokhoz kapcsolódó jelentés kapcsán először is szeretnék gratulálni a Bizottságnak és főleg a jelentéstevőnek, Herczog asszonynak a nagyszerű munkához. Sajnálom ugyanakkor, hogy ez a jelentés nem az eljárási szabályzat 39. pontja szerint készült, konkrét jogszabályalkotási javaslatokra kérve a Bizottságot.

Fontosnak tartom azt is, hogy a tagállamok számára konkrétan éljünk azzal a feladattal, hogy éves lisszaboni jelentéseikben számoljanak be az előrehaladásról. Enélkül csak írott szó marad az itt megfogalmazott jó javaslatok többsége. Egyetértek Herczog Edittel abban is, hogy fontos politikai konzekvencia még az új tagállamok, és főleg az eurózónán kívüliek preferenciális kezelése az egész gyakorlatban, hiszen ők, a kis- és középmeretű vállalkozások általánosan hátrányos helyzete mellett még különösen nehéz helyzetben vannak, márpedig a válság áthidalása szempontjából kiemelkedően fontos szerepük lehet.

Csak néhány belső piaci elem: valóban gond az, hogy a kkv-k csak 8%-a végez határon átnyúló tevékenységet, ezt növelni kell. Ehhez az ilyen tevékenység segítése, különösen mentori akciókkal szükséges. Egyrészt az adminisztráció csökkentésével, másrészt segíteni az áfával kapcsolatos tevékenységekben, mint az egyablakos rendszer vagy a csökkentett áfakulcs. Emellett közösségi szinten is segíteni kell a közbeszerzések erősebb kkv-orientációját, például ezek gyakoribb fővállalkozóként történő megnyitásával, vagy kifejezetten a részükre történő piacnyitással.

Az általam vezetett SMI Circle részéről hangsúlyozottabban szeretnénk eredményt látni egy mélyreható garancia- és hitelrendszer uniós szintű megvalósításában. Remélem, hogy az új EIB lehetőség beváltja a hozzáfűzött reményeket. A fizetési irányelvek gyors megvalósításra és a tartozások áthidalására pedig tagállami szinten kell koordinált lépéseket tenni. Összességében mind a piackutatás, mind az adminisztrációs kihívások kezelésében fontos egy mentori rendszer tagállami megerősítése és az uniós segítség ennek erősítésére kell, hogy siessen.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Elnök asszony, szeretném üdvözölni ezt a vitát és az európai zártkörű társaság statútumának elfogadását, és különösen szeretném megdicsérni az előadónkat, Lehne urat. Véleményem szerint a szövegtervezet, amelyet e Ház el fog fogadni, bizonyos értelemben az ő nevét fogja viselni, és az európai zártkörű társaságot az utókor Klaus-Heiner Lehne társaságként fogja megismerni.

Mindössze egy ponthoz szeretnék megjegyzést fűzni. Egyetértek Becsey úr előbb elmondott véleményével. Úgy vélem, hogy a munkavállalói részvételtől szóló rendelkezések a javasolt kompromisszumos változatban ellentétesek az elfogadott célkitűzéssel, más szóval, szembemennek ennek a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó statútumnak a könnyedségével és hatékonyságával.

Szerintem a munkavállalói részvételt nem szabad bevezetni ezen a szinten, mármint az ilyen kisvállalkozások szintjén. Tökéletesen értem, hogy ragaszkodunk egy olyan társadalmi és gazdasági irányítási rendszerhez, amely már érdemeket szerzett. Azt hiszem azonban, hogy ebben az esetben veszítünk az általunk javasolt, elfogadásra váró statútum hatékonyságából, ha a kisvállalkozásokra rákényszerítjük a munkavállalói részvételi rendszereket, miközben ezek szerintem csak a nagyvállalatok számára megfelelőek. Ettől a fenntartástól eltekintve azonban úgy gondolom, a szövegtervezet igazán kitűnő.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra holnap, kedden, déli 12 órakor kerül sor.

Martí Grau i Segú, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadója. - (ES) Elnök asszony, először is szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Herczog asszonynak a jelentéséért és a többi bizottság véleményének fogalmazóival való együttműködéséért.

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadójaként szeretném röviden felhívni a figyelmet három olyan elemre, amelyet alapvetőnek gondolunk – noha más elemekkel kapcsolatban is nagyon széles körű egyetértést sikerült elérnünk –, és amelyet ezért ki akartunk emelni a véleményünk megfogalmazásakor.

Először is, szeretném nyomatékosítani, hogy mindenképpen foglalkozni kell azzal a helyzettel, amely gyakran előáll, ha egy kis- vagy középvállalkozás tulajdonosa nyugdíjba vonul. Ez a nyugdíjazás túl sok esetben vezet ahhoz, hogy az ilyen vállalkozások tevékenysége megszűnik, illetve más esetben a nagyvállalatok nyelik el őket, így megszűnnek kis- és középvállalkozásként működni.

Másodszor, szeretném hangsúlyozni a képzés mint kulcsfontosságú elem szerepét, mind a vállalkozások és személyzetük kapacitásainak javításában, mind a vállalkozások társadalmi értékének kiemelésében a tágabb társadalmi közegben.

Befejezésül szeretném külön megemlíteni a nőket, akiknek továbbra is a legnagyobb nehézségekkel kell szembenéznük e vállalkozástípus működtetése során.

Richard Corbett (PSE). - Elnök asszony, kétségsbe kívánom vonni az Allister úr által a korábbi nevetséges észrevételeiben elmondottakat azzal kapcsolatban, hogy az uniós szabályozás milyen állítólagos költségeket ró a vállalkozásokra, különösen a brit vállalkozásokra.

Ezek az állítások holmiféle úgynevezett tanulmányokon alapulnak, amelyekkel a brit euroszeptikus sajtóban szoktak házalni mostanság, még ennél is vadabb számításokkal ezeket a költségeket illetően.

Az említett tanulmányok azonban három dologban tévednek. Először is eltúlozzák a nemzeti helyett uniós szinten elfogadott jogszabályok mennyiségét, 50%-ot vagy többet emlegetve, miközben a legtöbb nemzeti tanulmány alapján ez az arány 6 és 15% között van. Másodszor, nem veszik figyelembe azt a tényt, hogy az uniós jogszabályok, ha jól értelmezzük, csökkentik a vállalkozások költségeit és csökkentik az adminisztratív terheket azáltal, hogy egy szabványkészletet hoznak létre – a közös piac közös szabályait – 27 különböző, különálló rendszer helyett. Harmadszor, nem veszik figyelembe azt a tényt, hogy amikor költségeket szabunk ki, ez gyakran szándékosan azért van, hogy egy későbbi szakaszban pénzt takarítsunk meg. Amikor előírjuk az egészségügyi figyelmeztetések rendszerét a cigarettákon, vagy amikor az azbeszt kivonását követeljük a termékekből és a munkahelyekről, ez az egészségügyi kiadások lefaragását és a későbbiekben emberéletek megmentését szolgálja.

Ezek a tanulmányok cinikus módon kísérletet sem tesznek arra, hogy kiegyensúlyozott összképet mutassanak, az pedig egyenesen botrányos, hogy valaki, aki az összes szavazóját hivatott képviselni, képes csak az érvek egyik oldalát nézni.

Ieke van den Burg (PSE). - Elnök asszony, kár, hogy Toubon úr elhagyja a termet, mert szerettem volna válaszolni arra a vádjára, amit a kompromisszumunkkal kapcsolatban tett: nevezetesen hogy új, nehéz terheket ró a kkv-kra. A kompromisszumban valójában a status quót állítjuk helyre a vállalkozások egyesülése vagy szétválása, illetve a székhely áthelyezése esetében. Ami a most induló új vállalkozásokat illeti, az 500-nál kevesebb alkalmazottat foglalkoztató társaságokra meglehetősen magas küszöb vonatkozik. Az 500 és 1 000 közötti számú alkalmazottat foglalkoztatókra pontosan ugyanaz vonatkozik, mint a többi irányelvben. Nem mondhatjuk, hogy ez tovább nehezíti a fennálló helyzetet; valójában könnyíti. Ebben a szociális partnerekkel folytatott konzultációban az egyszerűsítés és az EU egész területén harmonizált, jobb rendszer lehetőségét kívánjuk megvizsgálni.

Ján Figel, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, szeretném megköszönni mindenkinek ezt az érdekesítő vitát. Mindenekelőtt elnézést kell kérnem kollégám, Charlie McCreedy nevében, akinek Ecofin-kötelezettsége van holnap kora reggel. Az ehhez szükséges előkészületek miatt maradt távol.

Szeretnék válaszolni néhány felvetésre. A válasz egy része a folyamat egészében keresendő, amelyet együtt irányítunk, beleértve a Parlament által 2009 folyamán a kkv-k felé küldött nagyszerű politikai jelzéseket. Ezek jó ösztönzést adnak, különösen ebben a válságos időszakban, különösen azért, mert hiszünk abban, hogy a kkv-kban hatalmas lehetőségek rejlenek, és különleges figyelmet érdemelnek – általánosan előtérbe helyezve például az oktatás, a képzés és a kkv-k közötti összefüggést.

Elégedetten tapasztaltam, hogy 2007 óta folyamatosan együtt dolgozunk a Vállalkozáspolitikai Főigazgatósággal és Verheugen biztossal a vállalkozói ismeretek oktatásán, amelyre Európában nagy szükség van, mivel sok más területhez képest elmaradás tapasztalható. Számos példát idézhetnék a jó eszközök közül – amilyen az „Erasmus – Ifjú Vállalkozók” –, de most nem akarok ezekről beszélni. Ebben a folyamatban nagyon sok kérdés szól a finanszírozáshoz való hozzáférésről. Az EBB most kezdi felszabadítani a hitelekhez szükséges mennyiséget: 30 milliárd eurót a kkv-knak, évi 1 milliárd eurót a közepes méretű vállalkozásoknak és további 1 milliárd eurót a mezzanine finanszírozáshoz.

Mint tudják, a közelmúltban elhatároztuk, hogy lazítunk az állami támogatásra vonatkozó szabályokon, 500 000 euróra emelve a *de minimis* küszöböt, ami általában véve jobb feltételeket jelent a fokozottabb állami támogatáshoz. Ez a zöld termékek előállítására szóló támogatásokat is meg fogja könnyíteni.

Karas úr beszélt a kisvállalkozói intézkedéscsomagról (Small Business Act – SBA). Néhány tagállamban már figyelik az SBA végrehajtását és beszámolnak róla. Ez volt a helyzet 2008-ban, 2009-től kezdve pedig a

tagállamoknak az összes nemzeti reformprogramjuk keretében éves értékelést kell adniuk. Ilyenformán többet fogunk tudni erről, és terjedni fog ennek az elvnek az érvényesülése és a támogatás kultúrája.

A közbeszerzés és a kkv-k ügyében a Bizottság számtalan konzultációt tartott az érintettekkel, köztük az üzleti szervezetekkel. Az egyik valódi problémát a szabályok alkalmazása jelenti az állami vásárlók részéről. Nagyobb versenyre, nagyobb átláthatóságra és megkülönböztetésmentességre van szükségünk, de a jó hír az, hogy a mennyiség 42%-a – az uniós küszöbértékeket meghaladva – már így is az Európai Unióban működő kkv-khoz kerül, ami tényleg jelentős támogatás.

Wurtz úr beszélt a bejegyzett székhely és a központi iroda különválasztásáról és a munkavállalói részvétel potenciális eltűnésének problémájáról. A kkv-k bejegyzett székhelyének és a központi irodájának különválasztása már most is általános gyakorlat a tagállamok felében, olyanokban is, ahol a szociálpolitikai védintézkedések nagyon magas szintűek. Ez biztosítja azt a rugalmasságot, amelyre a vállalkozásoknak a több országban folytatott üzleti tevékenységhez szükségük van.

Ami Beaupuy úr 30 napos kérését illeti, ezzel a késedelmes kifizetésekről szóló, már folyamatban lévő javaslat keretében kell foglalkozni, amelyet a Bizottság még a hónap vége előtt el fog fogadni.

Sok szó esett itt a konzultációk és a munkavállalói részvétel kérdéséről – és nem csak a mai napon. A Bizottság az előkészületek keretében 2007. július és október között nyilvános konzultációt tartott a potenciális SPE-ről. A szakszervezetek, köztük az európai szakszervezetek képviselői konferenciákon ismertették a véleményüket, különösen 2008 folyamán. 2008. márciusban nagyszabású konferenciára került sor, és az év folyamán az európai szakszervezetek szakértőivel is számos alkalommal megvitattuk ezeket a kérdéseket. Egy fontos dolgot szeretnék hangsúlyozni, mégpedig a jogalapot. A jogalap nem a 138. cikk, mivel nem a szociálpolitika terén járunk, hanem a 308. cikk, ami által ez a tagállamok egyhangú döntésén alapuló, különálló kezdeményezés. Nem volt indokolt, hogy a korábbi cikk szerint külön konzultációt indítsunk.

Szeretném emlékeztetni Önöket arra, hogy a nagy részvénytársaságokkal már foglalkoztunk, amikor elindítottuk az európai részvénytársaságról szóló javaslatot, és hogy az SPE-javaslatot a kkv-knak terveztük. A munkavállalók tájékoztatásával és konzultációs jogaival 2001-ben, az európai részvénytársaságról szóló első irányelvben foglalkoztunk.

2002 óta van egy általános keretünk a munkavállalók tájékoztatására és a velük folytatott konzultációra az Európai Unióban. Nincs okunk figyelmen kívül hagyni ezeket a szabályokat, és az SPE-ről szóló jelenlegi javaslatban egy másik megoldással előállni.

Ha javítani szeretnénk a munkavállalók kollektív jogain, márpedig ez szándékunkban áll, ezt nemcsak egy vállalkozástípus tekintetében kell megtenni, hanem egy általánosabb kezdeményezés révén, amely a tagállamok eltérő hagyományait is figyelembe veszi.

Az európai részvénytársaság statútumában máris jelentős előrelépést tettünk a munkavállalói jogok értékelése terén. Amikor 2010-ben befejeződik a teljes felmérés, mérlegelni fogjuk az utókövető intézkedéseket.

Elhangzott néhány megjegyzés azzal kapcsolatban, hogy miért nem mentünk bele jobban az adózásba és a számvitelbe. Emlékeztetném Önöket, hogy nem minden kérdésben rendelkezünk általános jogalkotási hatáskörrel. A társasági jogról, a csődjogról, a számviteli és adózási jogról szóló jogalkotási kezdeményezések nagyon konkrét és sok esetben nagyon behatárolt jogalapokhoz kapcsolódnak a Szerződéseinkben, és a meglévő Szerződés alig szolgál alapul az európai üzleti jog teljes korpuszához.

Végül, de nem utolsósorban szeretném megköszönni Önöknek ezt a nagyon nyílt és építő szellemű vitát és a valódi együttműködést a kkv-politikai kérdésekben. Látom, hogy a kkv-knak itt sok barátja van. Az első jelentésben szereplő ajánlásokat figyelembe fogjuk venni a cselekvési terv végrehajtásában, és különösen a kisvállalkozásokkal kapcsolatos releváns kérdésekben.

Lehne úr jelentésével kapcsolatban még mindig sok a tennivalónk, mivel a Tanácsban még megállapodásra kell jutnunk. Szükségünk lesz némi időre, különösen az egyhangúság érdekében, de az Önök közreműködése bizonyosan enyhíteni fogja a légkört és hozzásegít ahhoz, hogy valódi konszenzust és jóváhagyást érjünk el. Meg akarjuk könnyíteni ezt az előrehaladást, és egy olyan statútumot hatályba léptetni, amely valóban segíti az európai vállalkozásokat.

A bejegyzett székhely határokon átnyúló áthelyezését illetően a Bizottság egyetért azzal, hogy a társaságoknak lehetőséget kell adni székhelyük szabad áthelyezésére az Európai Unión belül, feltéve, hogy a részvényesek,

a hitelezők és a munkavállalók jogait garantálják. Ezért el kell találnunk a megfelelő egyensúlyt a letelepedés szabadsága és a harmadik felek érdekei között.

Befejezésül azt szeretném mondani, hogy az idei év a kreativitás és az innováció európai éve, és nagyon fontos, hogy olyan hozzáállást alakítsunk ki, amely előbbre viszi a vállalkozásaink kreatív potenciálját. Az emberek nagyon fontosak, nemcsak azért, mert válság van, hanem azért is, mert a legnagyobb lehetőség mindig az emberekben rejlik. Az olyan kérdéseket, mint a szellemi tulajdonjogok vagy a közösségi szabadság, a közeljövőben talán nyitottabb, nyíltabb politikai hozzáállással tudjuk kezelni. Európa lehetne innovatívabb és kreatívabb a kkv-k támogatásában.

Klaus-Heiner Lehne, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, négy észrevételt szeretnék tenni. Először is, a bejelentett székhely áthelyezéséről szóló irányelvvel kapcsolatban úgy gondolom, hogy a Bizottságnak fel kellene hagynia az érvelést, mert ezzel azt kockáztatja, hogy a szakértők körében közneveltség tárgyává válik. Aligha lehetne bürokratikusabbat elképzelni annál az elméletnél, hogy a társaságok székhelyének áthelyezését el lehet intézni úgy, hogy alapítunk egy társaságot egy szomszédos országban, majd az ember a saját társaságát egyesíti ezzel az egyesülésekről szóló irányelv alapján. Éppen a bürokrácia csökkentéséről beszélünk, és a kkv-k számára próbáljuk egyszerűbbé tenni a dolgokat. Ez a javaslat csak arra jó, hogy bebizonyítsa, a Bizottság milyen értelmetlenül ragaszkodik ahhoz, hogy nem hajlandó javaslatot benyújtani a 14. irányelvről. Ez az ügyvédekén kívül senkinek nem kedvez.

A második megjegyzésem a részvétellel kapcsolatos. Van den Burg asszonynak igaza van: az igazi kkv-kat a legcsekélyebb mértékben sem érinti a benyújtott kompromisszum. Csak a visszaéléseket próbáljuk elkerülni és nyilvántartásba venni az olyan társaságokat, amelyek valójában nagyvállalatok, és az alkalmazottak számát tekintve jobban megfelelnek az európai részvénytársaságnak, mint az európai zártkörű társaságnak. A nyilvántartásba gyakorlatilag csak a visszaélések kerülnek be.

A harmadik megjegyzésem a valódi székhely elméletére vonatkozik, amelyhez csak hét tagállam tartja magát – csak hét! Tavaly a legnagyobb tagállam, Németország is felhagyott ezzel az elmélettel. Az Európai Bíróság nem tanácsolja, de kivételes esetekben megengedi, amint a *Cartesio* ügyben hozott döntés bizonyítja. Ez a hajó már elment; nincs értelme tovább vitatkozni róla.

A negyedik dolog, amit mondani szeretnék, az, hogy a baloldali képviselők egy részének – akik közül senki nem maradt itt a korábbi vitán – érvelése, miszerint a javaslatot vissza kell utasítani, nem veszi figyelembe a jelentés lényegét – ebben Medina Ortega úrnak tökéletesen igaza van. A jelentés érdemi része valójában foglalkozik minden előadott bírálattal. Ezért azt javasolnám, hogy a baloldali képviselők is fontolják meg a jelentés és a módosítások újraolvasását, és utána vitassák meg ezeket még egyszer a képviselőcsoportjukkal.

Edit Herczog, előadó. – Elnök asszony, igazán nagy kár, hogy az összes szavazóm nem lehet itt a teremben, mivel fantasztikus volt végighallgatni, ahogy oly sok ország oly sok képviselője üdvözölte a kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló jelentésemet. Meg kell mondanom azonban, hogy a jelentésem nem jöhetett volna létre a Bizottság nélkül, nevezetesen Verheugen biztos és a kisvállalkozásokkal foglalkozó csapata, Le Bail asszony és mások nélkül. A kisvállalkozásokkal foglalkozó frakcióközi munkacsoport nélkül sem sikerült volna ez.

Kollégáim többsége mindennel egyetértett a jelentésben, ami kitűnik abból, hogy nem nyújtottak be túl sok módosítást. Néhányan azt kérdezték, hogy miért nem kötelező jogilag. Eleve nem kötelező jogilag, több okból kifolyólag. Holnap azonban sok bekezdésről név szerinti szavazást fogunk kérni, hogy bizonyítsuk a Parlament közös fellépését és a Tanács közös követelményét ennek megtételére.

Végezetül azt szeretném mondani, hogy Darwin pontosan 200 évvel ezelőtt adta ki könyvét a fajok eredetéről. Azt állította, hogy a túlélő nem a legerősebb, hanem az, aki a legjobban tud alkalmazkodni. Úgy vélem, ezzel a kisvállalkozói intézkedéscsomaggal azt értük el, hogy teret adtunk a tagállamoknak az alkalmazkodáshoz és manőverezéshez, a tagállamokon belül működő kisvállalkozásoknak pedig a gyorsabb igazodáshoz, a válság túléléséhez és az ezután következő kihívásokkal való szembenézéshez. Nagyon szépen köszönöm a támogatásukat.

Elnök. - Négy állásfoglalásra irányuló indítványt kaptam ⁽¹⁾ négy képviselőcsoporttól az európai zártkörű társaságban való munkavállalói részvételtől.

A szavazásra csütörtökön kerül sor.

(1) Lásd a jegyzőkönyvet.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Gabriela Crețu (PSE), írásban. – (RO) Mindössze két, teljességgel alapvető szempontot szeretnék kiemelni.

A finanszírozáshoz való hozzáférés létfontosságú, a jogi és adminisztratív lehetőségekkel együtt. A kkv-knak szóló külön alap létrehozása és a mikrohitel fejlesztése olyan feltételek, amelyek nélkül a kkv-k nem tudnak ellenállni a nehéz piaci körülményeknek, és az új kkv-k létrehozására nagyon korlátozott mértékben lenne lehetőség.

A második szempont a kisvállalkozást működtető nők státuszával kapcsolatos. Ők sok tekintetben lényegében nem különböznek az alkalmazottaktól. Ennek oka lehet a magánélet és a munka közötti egyensúly megtalálását segítő szolgáltatások hiánya, valamint a kemény versenykörnyezet, amelyben nagyon sokat számítanak a hálózatok. Az ilyen hálózatok megléte, amelyek elősegítik az információáramlást és szükség esetén támogatást nyújthatnak, a férfiak üzleti tevékenységére jellemző, míg a nők ebből a szempontból sokkal kiszolgáltatottabbak. Emiatt ösztönözni kell a kapcsolatot a nők és a férfiak által vezetett vállalkozások között.

Ezenkívül a kis családi vállalkozásokban dolgozó nők tulajdonostársi státuszának elismerésére szólítunk fel, valamennyi tagállamban. A legtöbb esetben egy férfi a tulajdonos, a nőket pedig fizetés nélküli családi munkavállalónak tekintik. Az alkalmazottakkal ellentétben még társadalombiztosításuk sincs. Ennek hátrányos következményei akkor válnak egyértelművé és tragikussá, amikor megöregszenek, illetve ha különválnak a társuktól...

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – (RO) A kkv-k versenyképessége gyakran esik vissza a határokon átnyúló kereskedelmet gátló akadályok következtében. Ezen akadályok megszüntetése nagyobb jogi stabilitást hozna magával, és lehetővé tenné a vállalkozásokra és vállalkozókra váró felelősség kockázatainak hatékonyabb kiszámítását. Az Európai Parlament e jelentősen keresztül jelezte, hogy teljes mértékben megértette, milyen létfontosságú szerepet töltenek be a kis- és középvállalkozások az európai gazdaság versenyképességének fenntartásában.

Az európai zártkörű társaság jól felfogott statútuma, a már meglévő jogi formák kiegészítésének szándékával, több szempontból kedvezne az európai kkv-k versenyképességének: megszilárdítaná az európai belső piacot, egyszerűsítene a vállalkozásokra vonatkozó jogi keretet, ezáltal csökkentené a konzultációs költségeket és megkönnyítené a határokon átnyúló piacokhoz való hozzáférést, továbbá javítaná a gazdasági integrációt és növekedést.

Ez a statútum egyúttal nagyobb rugalmasságot is kínálna a kkv-knak.

A kkv-k az EU gazdaságának több mint 90%-át és munkahelyeinek kétharmadát teszik ki. Ezért a lehető legjobb feltételeket kell biztosítanunk számukra, hogy hozzá tudjanak járulni a gazdasági növekedéshez az integrált belső piacon, tőkét tudjanak kovácsolni a rendelkezésükre álló lehetőségekből és szembe tudjanak szállni a globalizáció kihívásaival.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), írásban. – (DA) E javaslat célja, a Bizottság szerint, az EU belső piacon a vállalkozásokra vonatkozó keretfeltételek javítása.

A javaslat ezt azzal fogja elérni, hogy a vállalkozásoknak lehetőséget ad arra, hogy szabadon megválasszák, melyik EU-tagállamban legyen a bejegyzett címük, függetlenül attól, hogy a tényleges tevékenységük hol zajlik, és csak annak az országnak a jogát lennének kötelesek betartani, ahol a bejegyzett címük van.

Ez meg fogja nyitni az utat az EU tagállamaiban nehezen megszerzett munkavállalói jogok megkerülése előtt.

Az igazság mindig konkrét. Hadd fogalmazzak én is konkrétan.

Egy Koppenhágában bejegyzett, 35 alkalmazottat foglalkoztató dán társaság a dán jog értelmében köteles elfogadni, hogy a munkavállalók képviselőket neveznek ki a vállalkozás vezetőségébe. Ez biztosítja, hogy a munkavállalók kapjanak némi betekintést a vállalkozás helyzetébe és jövőjébe.

Amennyiben a benyújtott javaslatot változatlan formában fogadják el, a szóban forgó társaság egyszerűen bejegyeztetheti magát finnországi székhelyű európai társaságként. A munkavállalói képviselő elnyeréséhez hirtelen már 150 alkalmazott kellene. Az EU-tagállamok többségében még ennél is rosszabb a helyzet.

A Bizottság javaslata talán valamennyit javul majd az elkövetkező tárgyalások folyamán. Talán a végül elfogadásra kerülő szöveg nem lesz olyan rossz.

Mindenestre fel kell tennünk magunknak a „miért?” kérdést. Miért nyújt be a Bizottság újra és újra olyan javaslatokat, amelyek egyedüli célja a munkavállalók jogainak csökkentése? Nem lehet, hogy az EU-val valami alapvetően nincs rendben?

19. A közös európai menekültügyi rendszer jövője (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Giusto Catania által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről (2008/2305(INI)) készített jelentés (A6-0050/2009) vitája.

Giusto Catania, előadó. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a tavalyi évben világszerte megnőtt a menekültek száma. Ez a szám most körülbelül 12 millióra tehető. Ha hozzávesszük azokat is, akik országon belül kényszerültek lakhelyük elhagyására, akkor világszerte 26 millió fölé emelkedik az ugyanilyen fajta védelemre szorulóak száma. Ennek oka, hogy a világban továbbra is vannak háborúk; jelenleg mintegy 4 millió iraki menekültől és lakóhelyét elhagyni kényszerült személyről tudunk, és az is nyilvánvaló, hogy ez a menekültszám olyan háborúk következménye, amelyek kirobbanásában a mi országainknak is szerepe volt.

A közös európai menekültügyi politika megteremtésére azért van szükség, mert a jogállamiság értelmében kötelességünk garantálni, hogy ezek az emberek az Európai Unió egész területén egyforma fogadtatásban részesüljenek. Ez még fontosabbá válik, ha figyelembe vesszük, hogy néhány tagállamnak még nincs szisztematikus menekültügyi jogszabálya. Sajnálatosul jegyzem meg, hogy a menedékjogi eljárás harmonizálása két évvel el lett halasztva, ami azt jelenti, hogy a végrehajtására 2012-ben kerül sor. Véget kell vetnünk a tagállamok és a különböző menekültügyi rendszerek között fennálló rettenetes egyenlőtlenségnek. Pillanatnyilag egy olyan paradox helyzetben vagyunk, amelynek értelmében a menekültstátusz megadásának aránya az ezt kérvényező harmadik országok állampolgárai számára hozzávetőleg 0–90% közötti skálán mozog, attól függően, hogy melyik tagállamhoz érkezik a kérelem.

A szabályok harmonizációjának magas szintű védelmet kell biztosítania az EU egész területén, nem pedig a legkisebb közös nevező felé kell irányulnia. A menedékjog intézménye demokráciánk és az emberi jogok védelmének szerves része, ezért elfogadhatatlan, hogy az utóbbi években jelentős mértékben leértékelődött, ahogyan a menedékjogért folyamodók szükségleteit és a visszaküldési tilalom nemzetközi egyezményekben megállapított alapelvét sem tartották mindig tiszteletben. Az Európai Uniónak a külső határain mechanizmusokat kell teremtenie a menedékkérők azonosítása és a területére történő belépés biztosítása terén a nemzetközi védelemre jogosult személyek számára, a külső határok ellenőrzési műveletei keretében is. Emiatt helyénvalónak gondoljuk a Frontex szerepének felülvizsgálatát, amely gyakran úgy kezeli a menedékkérőket, mintha illegális bevándorlók lennének.

Az Európai Parlament ezzel a jelentéssel azt kéri a Frontextől, hogy biztosítson pontos adatokat az általa végzett műveletek során menedékkérőként azonosítottak számáról, valamint az e műveletek során elfogott és a tranzit- vagy származási országba visszatoloncolt személyek sorsáról. Biztosítanunk kell a nemzetközi egyezmények, valamint a harmadik országokkal kötött együttműködési megállapodások helyes alkalmazását. Nem köthetünk megállapodást olyan országokkal, amelyek nem írták alá a genfi egyezményt. Ezt azonban sok tagállam figyelmen kívül hagyja, köztük Olaszország, amely a migrációs áramlás kezeléséről megállapodást írt alá Líbiával, egy olyan országgal, amelynek nem áll szándékában aláírni a menekültekről szóló genfi egyezményt.

Nagyon elégedettek vagyunk amiatt – mint ezt már hangsúlyoztuk, és reméljük, a jelentésből is kitérünk –, hogy a Bíróság megsemmisítette a menedékjogi eljárásról szóló irányelvnek a „biztonságos harmadik országok” fogalma és a biztonságos harmadik országok közös listája létrehozásáról szóló cikkét. Véleményünk szerint nincs olyan, hogy „biztonságos harmadik ország”; ez a fogalom alapjaiban téves, mivel bármely állampolgárt érhet üldöztetés, még a magas szinten demokratikus országokban is.

A menedékkérők kiszolgáltatott személyek, akik számára megfelelő befogadási feltételeket kell biztosítani. A tagállamok senkit nem tarthatnak fogva kizárólag azon az alapon, hogy az érintett nemzetközi védelmet kérelmezett. Ezért amellet érvelnék, hogy a menedékkérőket alapelveként nem lenne szabad fogva tartani. Sajnos a menedékkérők őrizetbe vétele sok tagállamban még mindig a gyakorlat része, amiatt, hogy illegálisan lépnek be az országba. Sajnálatos módon, és ezzel fogom zárni a beszédemet, az Európai Unióba máshogy

nem lehet belépni. Ez egy paradox helyzet: még a menedékkérők is a vegyes migrációs áramlások részei az EU-ba való belépéskor. A menedékjog nem engedmény: a menedékjog az államok kötelessége és a háborúk elől menekülők joga.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, tisztelt képviselők, a Bizottság júniusban cselekvési tervet fogadott el a menedékjogról. A Bizottság vállalta, hogy 2008 és 2009 között konkrét javaslatokat nyújt be a védelmi előírások javítására és a tagállamok közötti szolidaritás fokozására, valamint a gyakorlati együttműködés megerősítésére.

Rögzítettük azokat az elveket, amelyek arra szolgálnak, hogy irányítsák az Unió fellépését, fenntartsák humanitárius és védelmező hagyományát, garantálják a valóban egyenlő bánásmódot az Unió egész területén, javítsák a menekültügyi rendszer hatékonyságát, továbbá ösztönözzék a szolidaritást úgy az Unión belül, mint az Unió és a harmadik országok között.

Elégedetten tapasztaltam, hogy a Parlament teljes mértékben osztja a Bizottság filozófiáját. Egyetért azzal a törekvésünkkel, hogy nagyobb védelmet nyújtó, hatékonyabb és igazságosabb európai menekültügyi rendszert alakítsunk ki.

Az a tény, hogy a Parlament most már a Tanáccsal együtt társjogalkotó, azt a reményt kelti bennem, hogy a hosszúnak ígérkező tárgyalások során most nagyobb esély lesz arra, hogy magas színvonalú eszközöket fogadjunk el, amelyek jobban összhangban vannak az alapvető jogokkal.

Az együtdöntési eljárásnak és a Tanácsban történt minősített többségi szavazásnak köszönhetően az Unió ezután magasabb szinten tudja harmonizálni ezeket a nemzetközi védelmi szabályokat.

Köszönöm a Parlamentnek, hogy kitartóan támogatta mindazokat a kezdeményezéseket, amelyeket a Bizottság a cselekvési tervében bejelentett.

Önöknek is köszönöm, hogy előnyben részesítették az európai menekültügyi támogató hivatal létrehozásáról szóló, közelmúltbeli javaslatom tárgyalását. Szükségünk van a Parlament támogatására, hogy biztosíthassuk a mechanizmus sikerét, amely lehetővé fogja tenni számunkra a gyakorlati együttműködés és a menekültügyi rendszerek minőségének megerősítését. Remélem, hogy a három intézmény gyorsan megállapodásra jut, hogy ezt a hivatalt minél előbb meg lehessen nyitni.

Catania úr – és ezúton hadd köszönjem meg a jelentését –, Ön azonban egyes helyzeteket aggályosnak talál, különösen a menedékkérők fogva tartási körülményeit, a dublini eljárások alá tartozó menedékkérők jogait, a határ-ellenőrzési műveletek védelemhez való hozzáférésre gyakorolt hatását, valamint a menekültáramlás fogadásában az egyes tagállamokra nehezedő terhet. Van néhány válaszom az Ön számára.

Ami a menedékkérők fogva tartási körülményeit illeti, a Bizottság a befogadási feltételekről szóló irányelv módosításaiban a jelenleg hatályban lévőknel világosabb szabályokat javasolt, különösen a kísérő nélküli kiskorúak fogva tartásának tilalmát – minden esetben. Pontosán meghatároztuk a felnőttek fogva tartásának lehetséges eseteit is, megfelelő garanciákkal, amilyen a hatékony jogorvoslathoz való jog vagy a jogsegélyhez való jog, valamint a fogva tartási intézkedés rendszeres bírósági ellenőrzése.

Emellett, Roure asszony nyitott és biztonságos befogadó központokról szóló, február 5-én elfogadott jelentése nyomán a Parlament számos problémát azonosított ezekben a központokban. A befogadási feltételekről szóló irányelv javasolt módosításainak választ kell adniuk ezekre a problémákra.

Ugyanezen elveket követve azt javasoltam, hogy jobban kellene garantálni a dublini eljárások alá tartozó menedékkérők jogait. Meg kell könnyítenünk például a családok újraegyesítését, a gyermekek és a többi családtag újraegyesítését, és meg kell erősítenünk a dublini eljárás alá tartozó menedékkérőkre vonatkozó eljárási garanciákat.

A legjobb menekültügyi eljárás is hasznavehetetlen, ha nem garantált az ilyen eljáráshoz való hozzáférés. Egyetértek Önnel, Catania úr, abban, hogy javítanunk kell a határőrökkel folytatott együttműködést, képeznünk kell őket, és tudatosítanunk kell bennük a menedékjogi kérdéseket. Említette a vegyes migrációs áramlásokat. A Frontexnek tényleg alkalmasnak kell lennie a képzési feladat elvégzésére. Ha létrejön a támogató hivatal, az is közre fog működni ebben, a határőröknek szóló kézikönyvek összeállításával. A tengerből kimentett személyek esetében is jobban meg kell határozniuk a felelősségeket. Hol kellene partra szállniuk? Hol kérhetnek menedéket, ha rászorulnak? A tagállamokkal együtt dolgozom azon, hogy megtaláljuk a helyes válaszokat ezekre a kérdésekre. Természetesen azzal is tisztában kell lennünk, hogy néhány tagállamban milyen nyomás nehezedik a menekültügyi rendszerekre. Nagyobb fokú szolidaritást

akarunk, nemcsak pénzügyi téren, hanem a hivatal által létrehozott, gyorsreagálású szakértői csoportok formájában is.

Azt a lehetőséget is meg fogjuk vizsgálni, hogy a menekülteket önkéntesen másik tagállamba szállítsuk át, mint amelyik védelmet adott.

A hét végén Lampedusára és Máltára utazom, hogy megnézzem a gyakorlati követelményeket, és hogy az Unió hogyan tudja felkínálni a támogatását.

Hadd ragadjam meg ezt a lehetőséget, elnök asszony és tisztelt képviselők, hogy köszönetet mondjak azért a plusz 10 millió euróért, amelyet a Parlament 2008 végén hagyott jóvá az Európai Menekültügyi Alap részére. Ezt a 10 millió eurót arra fogják felhasználni, hogy 2009-ben több menekültet telepítsenek át az Unióban. Ez ügyben szeretném hangsúlyozni a tagállamok kötelezettségvállalásának fontosságát, amelyet azt követően tettek, hogy az iraki menekülteknek az Európai Unió tagállamaiba való áttelepítése ügyében missziót küldtünk Jordániába és Szíriába.

Minden fronton dolgozunk, dolgozom; más szóval, igyekszünk javítani a jogszabályok minőségét, a tagállamok, az Unió és a harmadik országok közötti gyakorlati együttműködést és szolidaritást.

Igazán hálás vagyok a Parlamentnek a támogatásért. Az Európai Uniót egy valóban összetartó, közös védelmi területté kell tennünk. Valójában ezt is szeretném belefoglalni a stockholmi programba.

Köszönöm, hölgyeim és uraim. Köszönöm Catania úrnak és Roure asszonynak mindazt a rendkívül hasznos munkát, amit elvégeztek.

ELNÖKÖL: ROTHE ASSZONY

alelnök

Danutė Budreikaitė, a Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (LT) Az elmúlt években a menekültek száma a világon elérte a 16 milliót. Az EU 2007-ben több mint 200 000 menedéjközi kérelmet kapott. A menedéjközi kérelmező menekültek és a tagállamok némelyike egyaránt problémákkal küzd, és nagy teher nehezedik rájuk, amin enyhíthetne a közös európai menekültügyi rendszer. A kormányzati intézményeknek konkrét, világos és egyenlő feltételeket kellene alkalmazniuk, amikor a menedéjközi kérelmek elfogadásáról döntenek. Fontos, hogy a menekültstátuszt mindig egy konkrét eset alapján adják meg, ne általános értékelés alapján, például az állampolgárság szerint. Ugyancsak szeretném felhívni a figyelmet arra a tényre, hogy az Európai Bizottság menekültügyre vonatkozó szakpolitikai terve nem említi a Frontex ügynökséget, amely nagyon fontos szerepet játszik a menekültek védelmében. Fontos ezenkívül megemlíteni, hogy a menedéjközi kérelmek száma közvetlenül a menedékkérők származási országának politikai, gazdasági és társadalmi helyzetétől függ. A közös európai menekültügyi rendszernek ezért szorosan össze kell kapcsolódnia az európai fejlesztési együttműködési politikával és a humanitárius munkával, ami csökkenti a menedéjközi kérelmek, illetve a menedékkérők számát, akik gyakran gazdasági migránsok.

Carlos Coelho, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök asszony, a Bizottság alelnöke, hölgyeim és uraim, a tamperei következtetések után sokat tettünk a tagállamok menedéjközi jogszabályainak harmonizálása érdekében. Ez a harmonizálás azonban a legkisebb közös nevező elvén alapult, és az erősen eltérő gyakorlatok és eljárások továbbra is megmaradtak. A védelem biztosításának feltételei még mindig nem egyenlők az EU területén, ezért továbbra is léteznek olyan jelenségek, mint a másodlagos migráció és a többszörös kérelmek.

Mint az előadó már felhívta rá a figyelmet, a menekültek száma 2008-ban 12 millió fölé emelkedett. Ezért sürgősen meg kell kezdenünk a közös európai menekültügyi rendszer második fázisát. Csak akkor lehet azonos védelmi szintet biztosítani az EU egész területén, ha – a hatékonyság, gyorsaság és a döntéshozatal minősége és igazságossága érdekében – létrejön egy egységes eljárás a menedéjközi kérelmekre, és hozzá egységes követelmények a menekültként vagy nemzetközi védelemre szoruló személyként való elismerésre vonatkozóan. Csak így érhető el, hogy a menedékkérők egyenlő bánásmódban részesüljenek, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban nyújtják be a menedéjközi kérelmet.

Ezért örülök, hogy benyújtották ezt a különböző közszereplők közreműködésével elkészült menekültügyi cselekvési tervet, amely meghatározza a közös európai menekültügyi rendszer kidolgozása érdekében az elkövetkező években követendő útitervet. Támogatom a befogadási feltételekről szóló irányelv, a menekültügyi eljárásról szóló irányelv és a menedéjközi elismerési feltételekről szóló irányelv javasolt módosításait, hogy egyértelművé tegyük a menedékkérőket nemzetközi védelemre jogosító kritériumokat. Elégedetten hallottam,

hogyan Barrot biztos úr hangsúlyozta a nemzetközi védelmet befolyásoló más szakpolitikákkal való koherencia biztosításának szükségességét, és remélem, ezt a koherens hozzáállást más közös területekre is ki tudjuk terjeszteni.

Befejezésül szeretnék gratulálni az előadó, Giusto Catania munkájához, amely az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja támogatását fogja élvezni.

Martine Roure, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, szeretnék először is gratulálni az előadónknak ehhez a kitűnő jelentéshez, amelyben helyesen hívja fel a figyelmet az európai menedékjogot jelenleg jellemző egyenlőtlenségekre, és számos olyan javaslatot terjeszt elő, amelyek segítségével tényleg a helyes irányban tudnánk továbblépni.

Véget kell vetnünk a tagállamok között fennálló, elfogadhatatlan egyenlőtlenségeknek. Az, hogy egy menedékkérő milyen bánásmódban részesül, valójában attól függ, hogy melyik országban nyújtja be a menedékjog iránti kérelmét.

A menedékkérők elhelyezésének körülményei terén is jelentős javításra szólítunk fel. Ehhez különösen azt az elvet kell megerősíteni, hogy a menedékkérőket, különösen a kiszolgáltatott személyeket, a nőket, gyermekeket és a kínzások áldozatait nem szabad fogva tartani. Ez garantált hozzáférést tesz szükségessé a lakhatáshoz, a foglalkoztatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz való minimális jogokhoz, más szóval, az emberi méltóságát biztosító alapjogokhoz.

Befejezésül, számunkra létfontosságú a Dublin II rendszer megreformálása. A fogva tartási központokban tett látogatásaink különösen megmutatták a nem megfelelő működés által okozott közvetett károkat, a tekintetben, hogy elfogadhatatlanul nagy teher nehezedik azokra az országokra, amelyek a legközvetlenebbül ki vannak téve az Európa kapuja felé tartó migránsáramlásnak.

Még mindig nagy utat kell megtennünk ahhoz, hogy közös menekültügyi szakpolitikánk legyen. Nem szabad illúziókat dédelgetnünk, de az új bizottsági javaslatok – amelyekhez reményeim szerint érdemben hozzá tudunk járulni – remélhetőleg lehetővé fogják tenni egy olyan struktúra alapjainak megteremtését, amely ma még ugyan gyenge, de a jövőben, reméljük, szilárd lesz.

Őszinte köszönetem Jacques Barrot biztosnak az ügyben tanúsított állhatatos akaratért, mert ezen a téren akaratra van szükség, mégpedig nem is kevésre. Remélem, biztos úr, hogy lesz ideje elvégezni ezt a munkát, mert ez a feladatunk és erkölcsi kötelességünk, tekintettel mindazokra az értékekre, amelyeket az Európai Unió keretében védelmezünk.

Sarah Ludford, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, támogatom az előadó jelentését és a Bizottság munkáját. Nincs mentség a menekültek rossz állapotára az EU-ban, mivel a menedékjog iránti kérelmek száma történelmi mércével mérve alacsony. A közös gyakorlat hiánya, a származási országra vonatkozó információ különböző forrásai és az uniós jogszabályok megfelelő végrehajtásának elmaradása azt jelenti, hogy egyenlőtlenek a feltételek. Ennek következtében a menedékkérők nézegetik a lehetőségeket, miközben az államok egymásnak tologatják a feladatot.

A védelemhez való hozzáférés egyenlőtlenségében annak is szerepe van, hogy egyes tagállamok még az előtt kitoloncolják az embereket, mielőtt értékelni lehetne a helyzetüket, és voltaképpen megvesztegetik a harmadik országokat, hogy állítsák meg a menekülteket.

A vegyes migrációs áramlásokban érkezők közül valóban sokan lehetnek gazdasági migránsok, de ettől még nem bűnözők. Még ha kevés is köztük a menekült, azonosítani kell őket. Amint Catania úr mondta, az emberi jogok védelmével kapcsolatos szempontokat be kell építeni a határőrizeti rendszerbe, különösen a Frontex megbízatásába. Az embereket nem szabad csak azért fogva tartani, mert menedékjogot kérnek.

Az egységes közös eljárás és a védelem tartalma mellett gyakorlati együttműködésre, támogatásra és szolidaritásra is szükség van, többek között a fontos európai menekültügyi támogató hivatal révén is, biztosítva az országokra vonatkozó információk közös forrásait. A jobb minőségű, pontosabb első határozatokkal pénzt lehetne megtakarítani, mivel kevesebb lenne a költséges fellebbezés.

Nagyon fontos, hogy kötelezzük az EU államait arra, hogy a menedékkérőket hat hónap elteltével engedjék munkát vállalni, ha az kérelmükről még nem született határozat: ezzel visszanyernék a méltóságukat, és adót is fizetnének. Számomra nagy csalódás, hogy az Egyesült Királyság úgy döntött, önkéntesen kimarad (opt out) a befogadási feltételekről szóló irányelv javított változatából, mivel ez meggátolná a pusztán a menedékjog iránti kérelem benyújtásán alapuló, automatikus őrizetbe vételt, fellépne az Egyesült Királyságban

alkalmazott, gyorsított eljárással történő őrizetbe vétel ellen és bevezetné a hat hónap elteltével érvényes munkavállalási jogot. Véleményem szerint szégyenteljes, hogy saját hazám ezeket a feltételeket túlzott tehernek tartja.

Jan Tadeusz Masiel, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, még egyszer szívből köszönetet kell mondanunk a francia elnökségnek, amely komoly előrehaladást ért el a menedékjog kérdésében, amikor tavaly októberben keresztülvitte az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum elfogadását a Tanácsban. Tény, hogy az Európai Uniónak közös menekültügyi szakpolitikára van szüksége, és a menekültek befogadásával kapcsolatban szolidáris hozzáállást kell kialakítania. Segítséget kell nyújtani azoknak az EU-tagállamoknak, amelyek különösen ki vannak téve a menekültek beáramlásának. A menedékjog kérdése nagyon kényes kérdés. Nehéz megítélni, ki az, aki tényleg védelemre szorul, és ki az, aki csak a hazájában uralkodó szegénység elől próbál elmenekülni is; és bár az utóbbiak is megérdemlik a segítséget, nem tudunk mindenkit befogadni. Összefoglalva, az uniós eljárásainknak egységesnek, átláthatónak és gyorsnak kell lenniük.

Hélène Goudin, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, az „Európai Erőd” felépítése évről évre gyorsabban zajlik. Ez roppant sajnálatos, nem utolsósorban azért, mert a közös menekültügyi szakpolitika minden valószínűség szerint szigorúbb, több korlátozást tartalmazó politikát von majd maga után, amelynek a legnagyobb vesztesei a védelemre szorulóak lesznek. Aggasztó ez a tendencia, és akkor még nagyon enyhén fogalmaztam.

A jelentés közös szabályokat próbál bevezetni annak meghatározására, mikor tekinthető egy személy menekültnek. Miért, kérdem én. Vannak már nemzetközi egyezményeink, amelyek pontos meghatározást adnak. Nem kellene új uniós szabályok létrehozásán fáradoznunk, amelyek minden valószínűség szerint több korlátozást fognak tartalmazni, mint például a genfi egyezmény.

Szinte minden héten szörnyű jelentéseket kapunk a dél-európai menekülttáborokból. Az odakerülőket rettenetes körülmények között élnek, ami fölött a hatóságok inkább szemet hunynak. A problémát nyilvánvalóan nem a táborokba zárt személyek jelentik, hanem az a tény, hogy az emberi jogokat nem tartják tiszteletben, annak ellenére, hogy – elméletben legalábbis – minden tagállam eleget tesz a koppenhágai kritériumoknak. Itt a Parlamentben inkább ezt a kérdést kellene tárgyalnunk. Az egyes országok területére való belépésről minden országnak magának kell határozni, de a nemzetközi egyezményeket és megállapodásokat természetesen tiszteletben kell tartani.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) A közös európai menekültügyi rendszerre jelenleg nagy terhet ró a nemzetközi védelemre vonatkozó jogi eszközökkel való összhang hiánya.

A 27 tagállamban a menedékjog iránti kérelmek kezelésére alkalmazott döntéshozatali eljárások nagyfokú különbözősége következtében a kérelmezők menekültstátuszának elismerési aránya 0% és nagyjából 90% közötti skálán mozog. Ráadásul a dublini rendszer kritériumai miatt aránytalanul nagy teher hárul az Európai Unió külső határain elhelyezkedő tagállamokra, mivel az első belépés országaként ők felelnek a menedékjog iránti kérelmek feldolgozásáért.

Továbbra is léteznek olyan jelenségek, mint az egyik tagállamból a másikba történő másodlagos migráció és a többszörös kérelmek. Az EU menekültügyi szakpolitikájában az egyik legsürgetőbb kérdés az elemzések, tapasztalatok és információk tagállamok közötti cseréje. A menedékjog iránti kérelmek vizsgálatáért felelős közigazgatási hatóságok közötti együttműködés fejlesztésére szintén kivitelezhető megoldásokat kell találni.

A legbonyolultabb probléma azonban továbbra is a tagállamok közötti kommunikáció a nemzetközi védelmet kérő személyekkel szembeni, származási országuk szerint különböző bánásmódról. Remélem, hogy a Bizottság által három héttel ezelőtt javasolt, egy európai menekültügyi támogató hivatal létrehozásáról szóló rendelet hozzáségít majd a jelenlegi kérdések részleges megoldásához.

Ennek az európai tisztségnek a jövőbeni felelőseit már most arra kérem, ne hagyják figyelmen kívül a Külső Határokon Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökséggel, az európai migrációs hálózattal és a tagállamok és harmadik országok migrációs és menedékjogi tevékenységekben részt vevő illetékes szerveivel folytatott együttműködést. A párhuzamos erőfeszítések elkerülése mellett ez az együttműködés a tagállami fellépések koordinációját és a menedékjogi ügyekben szerzett szakértelmük felhasználását is elő fogja segíteni.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Elnök asszony, Barrot biztos úr, azzal szeretném kezdeni, hogy megköszönöm Catania úrnak a jelentését. Teljes mértékben osztom azt a véleményt, hogy nem szerencsés, hogy a

hatálybalépés 2012-ig el lett halasztva. Három kérdést szeretnék felvetni, mégpedig a gyermekek jogait, az emberkereskedelemből kimenekített nők támogatását és lehetőségeit, valamint azt, hogy hogyan lehetnénk jobban felkészülve egy hirtelen válságra a világban.

Véleményem szerint jó, hogy a Parlament felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a gyermekeknek és kiskorúaknak különleges támogatásban kellene részesülniük. Mindazonáltal engem mégis aggaszt, hogy a gyermekeket őrizetbe lehet venni. Szerintem ez elfogadhatatlan.

Tegnap ünnepeltük a Nemzetközi Nőnapot. A kérdés, amivel e parlamenti ciklus során foglalkoztam, az volt, hogy a különböző országok hogyan kezelik az emberkereskedelemből kimentett nőket és gyerekeket, azaz hogy ezeknek az embereknek joguk van-e az EU-ban maradni, vagy segítséget kapni a hazatéréshez. Amikor Svédországban a szociáldemokraták voltak kormányon, magától értetődő volt, hogy azoknak a nőknek, akiket erőszakkal hoztak Svédországba – függetlenül attól, hogy ez emberkereskedelem vagy házasság következménye volt-e, illetve hogy erőszaknak voltak-e kitéve – joguk volt maradni. Most egy nőnek megengedhetik, hogy maradjon, de csak akkor, ha együttműködik a rendőrséggel és az ügyszéssel. Az emberkereskedelmen kívül milyen más bűncselekmény miatt lett az együttműködés a menedékjog feltétele? Szerintem ez megkülönböztetés a nőkkel és gyermekekkel szemben, ezért szeretnék foglalkozni ezzel a kérdéssel ma, a nőnap utáni napon.

A harmadik kérdés, hogy a különböző országok hogyan fogadják a menedékkérőket, és ők melyik országokat választják. Hazám, Svédország azon országok közé tartozik, amelyek a legtöbb iraki menekültet befogadták. Hatalmas számról van szó akár az USA-hoz, akár Kanadához képest, és ugyanez a legtöbb uniós országgal összehasonlítva is elmondható. Remélem, hogy az EU új menekültügyi rendszere jobban fel lesz készítve a közös felelősségvállalásra, amikor valami történik a világban, vagy – ahogy Irak esetében – amikor egy országot megszállnak. Ennek nem úgy kellene lennie, hogy a szolidaritáson alapuló uniós rendszer csak akkor működik, amikor nyugalom van – válságok és konfliktusok idején is működnie kell.

Gerard Batten (IND/DEM). - Elnök asszony, a menekültstátuszt és menedéket kérők száma riasztó mértékben emelkedik. Mint a jelentés állítja, jelenleg világszerte körülbelül 12 millió menekült és körülbelül 26 millió lakóhelyét elhagyni kényszerült személy van. Ez szinte nem is meglepő, hiszen egyes kontinensek, például Afrika és Ázsia némely országai egyre mélyebbre csúsznak a politikai káoszban, a világ pedig a pénzügyi és gazdasági válság eddig még ismeretlen mélységei felé tart.

Abban biztosak lehetünk, hogy az elkövetkező hónapokban és években még több menekült és menedékkérő lesz. Senkit nem fog meglepni, hogy az Európai Parlament megoldása a nemzeti menekültügyi rendszerek harmonizálása. A jelentés egy közös európai menekültügyi rendszert és egy közös menekültügyi támogató hivatalt javasol, a menekültstátusz és a menedékjog megadására vonatkozó közös szabályokkal. Azt javasolja, hogy a nemzeti kormányok ne tarthassák fogva a menedékkérőket kizárólag amiatt, hogy menedékjogot kértek, és hogy a menekülteknek meg kell engedni, hogy az egyik európai országból másikba történő áthelyezést kérjenek. Azt javasolja, hogy amennyiben egy menedékkérőt fogva tartanak, legyen joga a nemzeti bíróság előtti jogorvoslathoz.

Mindez egyenes út a káoszhoz és a nemzeti menekültügyi rendszerek bedugulásához. Az otthonuktól távoli európai országokban menekültstátuszt és menedéket kérő emberek közül sokan – ha nem a legtöbben – természetesen gazdasági migránsok, akik egy jobb élet reményében keltek útra. Ki vádolná őket ezért? De minél inkább megkönnyítjük számukra, hogy Európába jöjjenek, annál többen fognak jönni.

Az itt javasolt közös rendszerek a nemzetállamok számára még inkább meg fogják nehezíteni saját határaik védelmét, miközben a gazdasági migránsok hatalmas tömegei számára megkönnyítik az említett határok átlépését. Britanniának még szigorúbb ellenőrzésekre van szüksége, nem az Európai Unió által bevezetett, még lazább szabályokra.

Simon Busuttill (PPE-DE). - (MT) Az előadónak igaza van abban, hogy a közös menekültügyi szakpolitikának a szolidaritás elvére kell épülnie. Pontosan ez a szolidaritás hiányzik, amint azt Barrot biztos személyesen is fogja tapasztalni a hét folyamán, amikor ellátogat hazámba, Máltára, valamint Lampedusa szigetére. Biztos úr, azt fogja tapasztalni, hogy a keresett szolidaritás kitér az útból. A szolidaritást először a Bevándorlási és Menekültügyi Paktum vezette be tavaly októberben. A tehermegosztásáról szóló záradékkal került be, amely a terhek országok közötti megosztásáról szólt. Ezt a kedvező lépést most először vezették be. A záradék alkalmazása önkéntes; lehetővé teszi azoknak a migránsoknak, akik menedéket keresve valamelyik országba érkeznek, hogy egy másik európai uniós országba lehessen őket áthelyezni. A Parlament az Európai Unió idei költségvetéséből még el is különített 5 millió eurót a záradék végrehajtásának megkönnyítésére. A gyakorlatban egyelőre nem tapasztaltuk a záradék alkalmazását, Franciaország esetétől eltekintve, amely

felajánlotta 80 menedékkérő átvételét Máltától. Ez fontos gesztus, de az Európai Unió más országai nem követték a példáját, ami nagy kár. Ezért a biztos úrtól azt szeretném kérdezni, hogy a Bizottság milyen intézkedéssel fogja garantálni ennek a tehermegosztási mechanizmusnak a végrehajtását? Mit tesz annak érdekében, hogy több ország ajánlja fel szolidaritását, és bevándorlókat vállaljon át egy olyan országtól, amelyre aránytalanul nagy teher nehezedik? Szándékozik-e a Bizottság egy európai, országok közötti újraelosztási programot kidolgozni, és hogyan tervezi alapul venni és alkalmazni ezt a záradékot?

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) A jelenlegi helyzetben, amikor világszerte emelkedett a menekültek száma, és az Európai Unió a menedékkérők több mint felét fogadja, egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozása sürgős prioritás.

Ebből a szempontból üdvözlöm az európai menekültügyi támogató hivatal létrehozásáról szóló javaslatot, hogy koordinálja a különböző országok nemzeti szakpolitikáit az egyes tagállamokra nehezedő aránytalan teher elkerülése érdekében. Szerintem ezt a hivatalt úgy kell megszervezni, hogy válság esetén fontos szerepet tudjon betölteni, és helyesen értékelje a menedékkérő iránti kérelmeket.

Véleményem szerint az Európai Unió új tagállamainak, konkrétan Romániának és Bulgáriának támogatást kellene kapnia az Európai Uniótól, hatékony szolidaritási mechanizmusok révén, hogy megfelelő feltételeket tudjon biztosítani a menekültek fogadásához. Arról sem szabad megfeledkeznünk azonban, hogy európai szinten proaktívan, nem reaktívan kell eljárunk, nagyobb figyelmet fordítva a harmadik országokkal való együttműködésre, hogy elhárítsuk a válsághelyzeteket.

Alin Lucian Antochi (PSE). – (RO) Az Európai Unió tagállamai minden évben emberek millióit fogadják, akik a származási országukban folyó üldöztetés vagy konfliktus elől keresnek menedéket. A menekültstátusz megadásának aránya azonban országos szinten 0–90% között mozog ezekben az államokban. Ráadásul a dublini rendszer, amelynek része a menekültek első tranzitorszába történő visszafogadásának folyamata, a menekültügyi szakpolitika és a menekülteknek biztosított intézkedések koordinálását tekintve ellentmondást szül az ilyen országok és a központi elhelyezkedésű országok között.

Mint az előttem felszólalók már említették, a közös európai menekültügyi rendszernek lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy a fogadásuktól kezdve a helyi közösségekbe való teljes beilleszkedésükig magasabb szintű védelmet biztosítsanak a menekülteknek, egy olyan közös menekültügyi eljárás révén, amely világos, ésszerű, egységes feltételeket ír elő, hogy a hatóságok ezek segítségével tudják kezelni a menedékkérő iránti kérelmeket.

Külön figyelmet kell fordítani a tagállamok közötti szolidaritásra, a menedékkérők néhány országot érintő, nagy áramlatainak koordinálása érdekében, egyrészt pénzügyi segítségnyújtás révén, másrészt belső letelepedési és áttelepedési mechanizmusok segítségével, lehetővé téve a menekültek egyenletes eloszlását az Európai Unió egész területén.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, egyúttal hangsúlyozni a téma fontosságát, bár én magam Észtország tagállamot képviselem, amely inkább az ideérkező menekültek alacsony száma miatt említésre méltó.

A menekültstátuszt eddig csak évente néhányan kapták meg, de kis ország is vagyunk, és bár vonzzuk a turistákat, nem könnyű itt az élet. Elismerjük a szolidaritás szükségességét, de szerintem azokat, akiknek már oly sokat kellett szenvedni az életben, nem kellene tovább büntetni a zord éghajlattal, hacsak nem maguk választják ezt.

Ezért ésszerűbb lenne inkább a felelőségek megosztásáról beszélni, nem az emberekről, hogy javítsuk azoknak az országoknak a helyzetét, amelyek nagy számban fogadnak menedékkérőket. A szabályok harmonizálása mindenképpen támogatásra érdemes. Ha közös határunk van, logikus, hogy a menedékkérőknek egyenlő bánásmódban kell részesülniük az Európai Unió egész területén.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök asszony, mélységesen ellenzem az euroskeptikusok kampányát a Lisszaboni Szerződésben foglalt közös migrációs és menekültügyi politika ellen. Az illegális gazdasági migráció leküzdése érdekében közösen és szigorúbban kell fellépniük, ugyanakkor a menedékkérőknek méltóbb feltételeket kell biztosítanunk. Engem nyugtalanít, hogy az európai táborokban élő menekültek gyermekei akár hónapokig nem jutnak hozzá az oktatáshoz vagy a szükséges egészségügyi ellátáshoz. Az is elfogadhatatlan, hogy a schengeni térségen belül néhány ország elismeri a menekültek jogállását, míg mások nem. Sajnálatos, hogy a Frontex ügynökség nem figyeli a nemzetközi védelmet kérelmezők számát és származási országait. Van egy egységes menekültügyi eljárásunk, és a szolidaritás alapján az

ütközőállamokat is segítenünk kell. A menekültügyi szakpolitikát azonban össze kell kapcsolnunk a fejlesztéspolitikával, hogy eleve meggátoljuk a migrációt.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. –? (FR) Elnök asszony, viszonylag rövid leszek, noha nagyon figyelmesen hallgattam valamennyi felszólalást, és köszönöm az Európai Parlamentnek, hogy valódi támogatást nyújtott ahhoz a törekvéshez, hogy a menekültügyi szakpolitikának megadjuk azt a teljes hatókört, amire a világ üldözötteinek szüksége van. Ez a feladatunk, és – mint Martine Roure megfogalmazta – erkölcsi kötelességünk is egyben.

Néhány dolgot szeretnék tisztázni. Először is, néhányan Önök közül említették a Frontextet, különösen Catania úr. Meg kell mondanom, hogy a Frontextnek most már van egy összekötő tisztviselője az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságánál. Ez a Frontext részéről valódi erőfeszítés annak érdekében, hogy teljes mértékben megismerje a menedékkérőket érintő problémákat, a Bizottság pedig szabályokat javasolt a Frontext felelősségeinek jobb meghatározására a tengeri műveletek esetében. Erről a fontos kérdéstről most tárgyalunk a tagállamokkal.

Szeretnék visszatérni a szolidaritás kérdéséhez, ami sokak szájából elhangzott. Különösen Busuttil úrra gondolok, aki elmondta, hogy Málta nehéz helyzetben van e téren. Tény, hogy a menedékgjogról szóló cselekvési tervben a Bizottság azt javasolta, hogy tanulmányozzuk, milyen megoldásokat lehetne kínálni a menekültek tagállamok közötti, önkéntes elosztására.

A tagállamokkal ősszel kezdődtek meg a tárgyalások, egy informális dokumentum útján, amely több választási lehetőséget terjesztett elő a szolidaritás elvének végrehajtására a menekültügy területén. Azt kell mondanom, nem könnyű elnyerni a tagállamok többségének beleegyezését egy olyan mechanizmushoz, amely szétsztaná köztük a menekülteket. Hamarosan azonban elkezdjük megvizsgálni az ilyen fajta, az Unió szintjén történő felosztás hatásait és lehetőségeit.

Azt is el szeretném mondani, hogy készen állunk az ilyen megosztással és áthelyezéssel kapcsolatos projektek finanszírozására az Európai Menekültügyi Alap keretében. Erről ismét lesz alkalmam beszélni azokban a tagállamokban, ahová el fogok látogatni. Ugyanezek az országok nagyon gyakran a menedékkérők által erősen igénybe vett országok.

Összességképpen úgy vélem, hogy egy hosszú folyamat kezdetén járunk, amelyre elkerülhetetlen szükség van, ha azt akarjuk, hogy Európa értékei között valóban meg tudja őrizni azt az erős identitástudatot, amely szerint ez a régió szívesen fogadja a világ mindazon lakóit, akik szenvednek és a segítségünkre szorulnak.

Nagyon köszönöm az Európai Parlamentnek, elnök asszony és tisztelt képviselők, az elhangzott beszédeket, amelyek az Önök biztosaként különösen becsesek számomra.

Giusto Catania, előadó. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, szeretnék köszönetet mondani mindazoknak a képviselőtársaimnak, akik a jelentés támogatása érdekében szólaltak fel, valamint Barrot úrnak a támogatásért és a Bizottság által az egyes irányelvek módosítása ügyében végzett munkáért, különös tekintettel a menekültügyi eljárásról szóló irányelvre, amellyel bizonyította a közös menekültügyi rendszer javítására való készségét. A Parlament ezen a téren társjogalkotóként jár el, és úgy vélem, gyakorolnunk is kell ezt a szerepünket, hogy a menekültügyi eljárásokat magasabb szinten tudjuk harmonizálni, egy olyan harmonizációs rendszert sürgetve, amely nagyszámú menekült fogadását teszi lehetővé, és javítja a fogadási feltételeket a tagállamokban, hogy a rendszer egyre inkább összetartó legyen.

Úgy vélem, ez a Parlament fontos szerepet töltött be az európai közigazgatási fogdák felkeresésével. Sok ilyen központba ellátogattunk – a záró jelentés előadója Roure asszony volt –, és észrevettük, hogy a tagállamokban gyakran megsértik a menedékhez való jogot, sok esetben a normális befogadási feltételek, mint például az egészségügyi ellátáshoz vagy a jogsegélyhez való jog sem garantáltak, továbbá nem adnak információt a potenciális menedékkérőkről. Ez azért történik így, mert a vegyes migrációs áramlásokat úgy kezelik, hogy az illegális bevándorlás elleni harc és a külső határok védelme előnyt élvez a befogadás igényével, és különösen a menedékkérők befogadásával szemben.

Egyetértek a néhány képviselőtársam által felvetett pontokkal, különösen ami a dublini rendelet átdolgozásának és a tagállamok közötti szolidaritási mechanizmus garantálásának szükségességét illeti, hogy a terhet esetleg meg lehessen osztani, de abban is, hogy szükségünk van egy szolidaritási mechanizmusra a menedékkérők ügyében, mivel azt a jogukat is el kell ismerni, hogy az ügyük meghallgatása érdekében máshová helyezték át őket.

Végül és lezárásul, néhány képviselő felvetette a határellenőrzések kérdését. Úgy vélem, ez az érvelés alapjaiban hibás: a határvédelem kérdése és a menedékjog kérdése két teljesen különálló dolog. Az Európai Unióban védelmezendő alapvető jogként garantálnunk kell a menedékhez való jogot.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Bogusław Rogalski (UEN), írásban. – (PL) Elnök asszony, a menekültek száma világszerte 12 millió fölé emelkedett, miközben a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek száma eléri a 26 milliót, ami mutatja a probléma súlyosságát. Sajnálatos módon a szabályok a legkevésbé sem harmonizáltak, mert a menekültstátusz megadásának aránya a harmadik országok ezt kérelmező állampolgárai számára hozzávetőleg 0–90% közötti skálán mozog a különböző tagállamokban.

Egységes eljárást kellene létrehozni a menedékjog megadására, valamint olyan egységes szabályokat, amelyek segítségével el lehet dönteni, kit kell menekültként elismerni, illetve hogy az adott személy nemzetközi védelemre szorul-e. Mindazoknak, akik ezen a területen a döntéseket meghozzák, egyenlő hozzáféréssel kell rendelkezniük a menedékkérő származási országára és a fellebbezés meghallgatására felhatalmazott szervekre vonatkozó szakszerű információkhoz, akárcsak a menedékkérőknek.

Rendkívül fontos, hogy a várakozási idő alatt a hatóságok megfelelően figyelembe vegyék a kiszolgáltatottabb helyzetben lévő menedékkérők, például a gyermekek, a fogyatékkal élők és a nők különböző szükségleteit. Egy közös adatbázis létrehozása létfontosságú annak érdekében, hogy össze lehessen gyűjteni és közzé lehessen tenni a származási országokra vonatkozó információkat.

Érdemes hangsúlyozni, hogy a segítségnyújtási kötelezettség az ENSZ tengerjogi egyezménye (UNCLOS) alapján garantált és jogilag kötelező valamennyi EU-tagállam és az EU Frontex ügynöksége számára.

20. A romák társadalmi helyzete és az uniós munkaerőpiachoz való jobb hozzáférésük (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Kósáné Kovács asszony által a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság nevében az EU-ban a romák szociális helyzetéről és munkaerő-piaci hozzáférésük javításáról (2008/2137(INI)) készített jelentés (A6-0038/2009) rövid ismertetése..

Magda Kósáné Kovács, előadó – (HU) Köszönöm, Elnök Asszony! Biztos Úr! Képviselőtársaim! Több hónapos munka után terjesztem a Parlament elé azt a jelentést, amely a romák munkaerőpiaci esélyeiről és szociális helyzetéről szól, és átértett felelősségünket fejezi ki egy tagországnyi lélekszámú etnikai kisebbség sorsáért a jövő Európájában.

Az eltelt hónapok sajnos nem koptatták, hanem még súlyosabbá tették a cselekvés kényszerét. A globális pénzügyi válság végigsöpört Európán, és a velejáró gazdasági megrendülés ezúttal is a legsérülékenyebb társadalmi csoportokat, köztük kiemelten a romákat sújtja. A többségi társadalom erősödő és jogos egzisztenciális szorongása pedig termékeny talaja a kisebbség gyűlöletének, a megbélyegző, kirekesztő magatartásnak, a bűnbakképzésnek. Szerencsés és szimbolikus jelentőségű az a tény, hogy a roma-jelentés elfogadása ugyanazon a héten történhet, amikor a Parlament a következő Tanácsulást készíti elő, keresve a kilábalás eszközei mellett az Európát összetartó szolidaritás elve szerint a megélhetési kockázatok és emberi traumák csökkentésének a lehetőségét is.

Az elmúlt évtizedekben megtanultuk, hogy nincs olyan lendületes gazdasági fejlődés, amely az újraelosztás bevett rendszereivel automatikusan mobilitási pályát nyitna a társadalmi tagozódás legalján élők számára, sőt tapasztaltuk, hogyha nincs esélyegyenlőségi elvű támogatáspolitikai, a társadalom szélei között a különbségek a fejlődő időszakokban is egyre nagyobbak lehetnek. Most az a dolgunk, hogy a válságkezelés és a gazdasági növekedés erőforrásait úgy mozgósítsuk, hogy a tízmilliónyi roma ne a válság áldozata, hanem a kilábalás résztvevője legyen. A foglalkoztatási és szociális bizottság nagy többséggel elfogadott álláspontja ugyanis elfogadhatatlannak tartja a romák jelentős részének fejlődő világbeli élethelyzetét. A mai napig roma gyermekek tízezrei nőnek fel úgy, hogy szegregált iskolákban versenyképes tudást szerezni nem tudnak, és egy életen át cipelik magukkal a kirekesztés, a megbélyegzés sebeit. Milliók élnek gettókban, folyóvíz, csatorna, gyakran villany nélkül, várható élettartamuk 10-20 évvel rövidebb, mint a többségé. Szakképesítésük nincs, a megélhetésük alkalmi munka, életformájukat a naponta tettenérhető diszkrimináció alakítja. És ami a

legdrámiaibb: ez az élethelyzet erősíti a verbális kirekesztést, a gyűlöletbeszédet, az etnikai alapon determinált konfliktusrendezést, hiszen ki ne hallotta volna, hogy „ha cigány, akkor maga sem akar változtatni az életén és előbb lop, mint dolgozik”?

A fejlődő országbeli életminőség a gyökér, amelyik táplálja a kirekesztés hajlamát és a gyűlölet fáján gyilkos akciók teremnek. Az erőszakot csak a gyökerek elvágásával irthatjuk ki. Az érdekeltek nem csupán a békére vágyó kelet-közép-európai országok, hanem Európa minden polgára. Ne felejtjük el azt sem, hogy öregedő Európának elemi érdeke, hogy területén ne a társadalom segítségére szoruló szerencsétlenek, hanem jól képzett, munkából élő, adót fizető, járulékot, biztosítást fizetni képes polgárok éljenek. Erről szól az elfogadásra ajánlott előterjesztés.

A teendők végrehajtásához elengedhetetlen, hogy az Európai Unió különböző intézményei átfogó romapolicy kidolgozásán és tervszerű végrehajtásán munkálkodjanak. Közös európai akarat kell ahhoz, hogy a tagországok jószándékú, gyakran költséges, de éppen az összefogó akarat híján eredménytelen törekvései új pályára kerüljenek. Őszinte szívvel mondok köszönetet valamennyi képviselőtársamnak, akik érdemi indítványokkal tették az előterjesztést teljesebbé. Az együttműködési hajlandóság talán segít annak a megértésében, hogy az Unió számára nem választás, hanem kényszer, hogy egy ekkora lélekszámú, évszázados alkalmazkodási tapasztalattal rendelkező, potenciális munkaerőtömeget azonnal integráljon. Köszönöm a türelmét.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, Kósáné Kovács asszony, hölgyeim és uraim, először is szeretném megköszönni Kósáné Kovács asszony jelentését, amely hozzájárul a romák társadalmi befogadásának előmozdítására irányuló együttes erőfeszítéseinkhez.

A Bizottság egyetért az Ön elemzésével, Kósáné Kovács asszony, ami a kirekesztés hátterében húzódó főbb okokat illeti: az elszegedett társadalmi szegregációt, az oktatáshoz való hozzáférés útjában álló akadályokat, a megkülönböztetést, ami megakadályozza a munka világában való teljes körű részvételüket és gátolja az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést, és mindenekelőtt – amint ezt nagyon jól kiemelte – a rájuk ragasztott előítéleteket és sztereotípiákat.

A Bizottság az Európai Parlament fenntartható megoldásokra irányuló javaslatát is támogatja, különösen a gyermekek iskolára felkészítő szakasztól kezdődő fejlesztésre helyezett hangsúlyt, valamint a mikrohitel fejlesztését a vállalkozások, az önálló vállalkozás és a strukturális alapok célirányos végrehajtásának megerősítése érdekében. A Bizottság szempontjából a hatékony, fenntartható megoldások végrehajtása az összes fő érintett cselekvését szükségessé teszi, köztük alapvetően magukét a romákét is, az őket érintő politikák fejlesztése, végrehajtása és nyomon követése céljából.

A Bizottság emellett úgy véli, hogy a romák befogadásának megvalósítása érdekében jobb lenne közösségi eszközöket használni, hogy szükség van a bevált gyakorlatok, mint például a spanyolországi ACCEDER program vagy a magyarországi deszegregációs erőfeszítések megosztására. A hatékonysághoz célzott politikák kellenek, és tiszteletben kell tartani a roma közösségek sajátos helyzetét, hogy meg lehessen valósítani a társadalmi integráció célját.

A Bizottság az Ön jelentése szellemében, Kósáné Kovács asszony, tovább fogja támogatni a romák társadalmi befogadását, megerősítve valamennyi roma, különösen a nők és a gyermekek egyéni jogainak védelmét, az európai szintű politikai koordináció keretében figyelembe véve a romák problémáit, különösen a foglalkoztatást és a társadalmi befogadást illetően, a strukturális alapok és az Európai Szociális Alap aktívabb végrehajtása révén, és végül a roma civil társadalom intézményi kapacitásainak megerősítése révén.

Szeretnék köszönetet mondani Önnek ezért a jelentésért, Kósáné Kovács asszony. Biztosíthatom róla, hogy kollégám, Špidla biztos és én nagyon is tudatában vagyunk ezeknek a problémáknak. Hozzátenném, hogy az Alapjogi Ügynökségtől két jelentést is kaptunk a romák helyzetéről, és ezek reményeim szerint lehetővé fogják tenni, hogy javaslatot tegyünk, és előmozdítsuk azokat a kérdéseket, amelyeket olyan jól bemutatott nekünk.

Köszönöm, Kósáné Kovács asszony, és köszönöm a Parlamentnek is a támogatást.

Elnök. – A napirendi pontot ezzel lezárom. A szavazásra szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Corina Crețu (PSE), írásban. – (RO) Ahhoz, hogy a romák által tapasztalt problémákra európai megoldást tudjunk javasolni, figyelembe kell vennünk, hogy éppolyan polgárok, mint mi vagyunk, még ha kirekesztésnek

is vannak kitéve. A képviseleti szervezeteknek és a roma közösségeknek aktív szerepet kell vállalniuk az integrációs politikák kidolgozásában.

Az életkörülményeik és az oktatáshoz és egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésük javítása érdekében fokozott erőfeszítésekre van szükség. Ezek jelentik a minimális feltételeket ahhoz, hogy állást találhassanak és azt meg is tudják tartani, abban az országban, ahol élnek. A mobilitási lehetőségek náluk teljesen ellentétes hatást értek el, csak tovább rontották a megkülönböztetést. A nők még kiszolgáltatottabb helyzetben vannak, mivel a megkülönböztetés különféle formáinak vannak kitéve, úgy nemi, mint etnikai és szociális szempontból.

Vannak a befogadásra és a szegénység leküzdésére irányuló országos programok, amelyek azonban szerény eredményeket hoztak. A gazdasági válságot semmiképpen nem szabad ürügyként használni a társadalmi integrációs programok végrehajtásának elmaradására. Ha valami, ez tényleg indokolja az összehangolt fellépést.

A romák a többi hátrányos helyzetű csoporthoz hasonlóan a válság hatása következtében nagy árat fizethetnek. Az Olaszországban látott szokatlan reakciókat figyelmeztetésnek kell tekinteni. Gondolkozhatunk a problémák megoldásán, vagy keresgélhetjük a bűnösöket. A jobboldal mindig szívesebben hárította másokra a felelősséget, főleg a kiszolgáltatottakra. A baloldal képviselőjeként én inkább megoldást szeretnék találni.

Livia Járóka (PPE-DE), írásban. – (HU) Szeretnék gratulálni Kósáné képviselőtársamnak jelentéséhez, amely átfogó elemzést nyújt a roma közösségek társadalmi-gazdasági állapotáról. Jelentése számos előremutató javaslatot megfogalmaz, például felszólítja a Bizottságot, hogy szakpolitikáiban értékelje az alkalmazott eszközök hatását a romákra, illetve egységes követelményrendszer bevezetését javasolja a fejlesztési programoknál. A tagállamok megalapozatlan tervei és többségében uniós finanszírozásból megvalósuló szórvány projektjei nem hoztak valós eredményeket. Olyan közös cselekvési tervre van szükség, amely szilárd jogi alapokon nyugszik, és amely szankciók révén is biztosítani képes a tagállami vállalatok végrehajtását. A roma közösségeket a legalsóbb szinttől a nemzetközi konzultációs szervezetekig be kell vonni a folyamatba, a tervezés, megvalósítás és ellenőrzés mozzanataiban, valamint egyértelmű mutatókat és határidőket kell felállítani, a befektetett pénzügyi eszközök hatékony felhasználásának ellenőrzésére.

A nyomor és társadalmi kirekesztés földrajzilag koncentrálódik, a kutatások pontosan megrajzolják Európa szegénységtérképét. A romák többsége ilyen "halálra ítélt" kistérségben él, és már a jelenlegi életminőség szinten tartása is rengeteg pénzbe kerül, hosszú távon pedig megbéníthatja a költségvetést és az össztársadalmi kohézió megbomlásával fenyeget. A közösségi stratégiának ezért lehetővé kell tennie a tűzoltásszerű, azonnali beavatkozást e területeken, uniós szinten elkülönített fejlesztési forrásokból megvalósuló egyedi programok révén, amelyek a maguk összetettségében képesek egyidejűleg kezelni a problémákat, valamint az alapok közötti átjárhatóság biztosítása és akár régióspecifikus támogatási formák bevezetése révén.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), írásban. – (BG) A jobboldal képviselőjeként hiszek abban, hogy minden polgár hozzájárul a társadalom általános jólétéhez és prosperitásához. Szerintem az összes társadalmi csoport társadalmi integrációjának és a társadalmi kohézióknak olyan célnak kell lennie, amelyhez mindenfajta populizmus és zajos harsonaszó nélkül közelítünk. A romák fenntartható, hatékony integrációjának a gazdasági hozzájárulásukon és teljes körű munkaerő-piaci részvételükön kell alapulnia.

Hazámban, amely nem kivétel, a romák a társadalom periferiáján, szegénységben élnek. Oktatásuk gyakorlatilag nagyon korai szakaszban befejeződik. A Bolgár Tudományos Akadémia 2007-ben végzett kutatásai azt mutatták, hogy a diplomások aránya közelíti a nullát: alig 0,2%. Az iskolázottság ilyen fokú hiánya miatt a romák a munkaerőpiac legalsó lépcsőfokán állnak, és a magas szintű munkanélküliségüknek is ez az oka. A hatékony beilleszkedésükhöz az iskolázottság mellett az életkörülményeiken is javítani kellene, és a munkaerőpiacon is aktívan részt kellene venniük. Ezek egyike sem valósulhat meg azonban a romák bevonása nélkül, anélkül, hogy aktívan, tudatosan vágynának a változásra. Én ezt látom a legnagyobb kihívásnak mindannyiunk számára.

Katalin Lévai (PSE), írásban. – (HU) Az elmúlt évek eseményei is bizonyították, hogy ideje már komolyan foglalkozni az Európai Unióban élő romák gazdasági, kulturális és egészségügyi helyzetével. A leszakadás egyes régiókban már-már tragikus és a jelenlegi gazdasági válságban társadalmi robbanással fenyeget. Ezért külön üdvözlöm Kósáné Kovács Magda jelentését, mely erre a súlyos társadalmi problémára keresi a választ. Örömdetesnek tartom továbbá a jelentésben foglalt célkitűzéseket, ám a helyzetfelmérés, az információs kampányok, a civil szervezetek erősítése egymagában nem elég. Konkrét és határozott lépésekre van szükség az oktatás és a munkahelyteremtés területén.

Ha ezek mögött nincsenek megfelelő pénzügyi eszközök, akkor a kezdeményezés csak üres szó marad. Szükség van uniós roma stratégiára is, de leginkább arra, hogy annak célkitűzései áthassák a tagállamok gazdaság-, oktatás- és egészségügyi politikáját, mert csak így lehet emberhez méltó életet biztosítani a tízmillió európai roma közösségnek és felgyorsítani integrálódásukat.

Az európai romák helyzetének javítására irányuló stratégia hosszú távú cselekvési programot igényel, ezért remélem, hogy lesz, aki folytatja a jelentésben megkezdett, feltehetően több parlamenti időszakra is kiterjedő munkát.

Pier Antonio Panzeri (PSE), írásban. – (IT) Miközben Olaszországban a kormány roma ügyekkel szembeni hozzáállása nem mindig következetes, sőt, olykor erősen megkérdőjelezhető volt a humanitárius alapelveket tekintve, Európában mindig törekedtek az integráció és a biztonság közötti bonyolult egyensúly fenntartására. Erre példa az Európai Parlament állásfoglalása a romák szociális helyzetéről és munkaerő-piaci hozzáférésük javításáról az EU-ban.

Az, hogy a romákkal kapcsolatos problémák kezelése érdekében ismételten sürgősségi jogalkotási intézkedésekhez kellett folyamodni, világosan jelzi az alkalmatlanságot egy olyan jelenség megoldására, amely nem új keletű. Ehelyett szisztematikus megközelítésre, az oktatás és az egészségügy terén koordinált, hosszú távú megoldásokra és – ami a legfontosabb – munkaerő-piaci politikákra van szükség, mivel a foglalkoztatás és az oktatás megkönnyíti a társadalmi elfogadást és az integrációt.

Európa véget kíván vetni annak a megkülönböztető gyakorlatnak, hogy utcára teszi a roma nyomornegyedek lakóit, és ehelyett olyan speciális lakásépítési projektekre szólít el, amelyek orvosolnák e közösségek lakhatási problémáját.

Röviden, következetes, a szolidaritást és a felelősséget ötvöző politikai választási lehetőségekre van szükségünk, amelyek lehetővé teszik, hogy kiegyensúlyozott választ kínáljunk egy szükséghelyzetre, amely egyébként félő, hogy kicsúszik a kezünk közül. Jól tudjuk, hogy nehéz utat választunk, de a célunkat semmilyen más úton nem érhetjük el.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Arra szeretném felhívni a Bizottságot, hogy fogadjon el konkrét intézkedéseket a romák munkaerő-piaci integrációjának támogatására – a képzéshez és átképzéshez biztosított finanszírozás révén –, valamint a foglalkoztatásban előforduló megkülönböztetés leküzdéséről szóló jogszabály szigorú alkalmazására irányuló intézkedéseket.

Szeretném megismételni, hogy az Európai Bizottságon belül egy speciális részleg létrehozására van szükség, amely támogatja a Bizottság és a nemzeti kormányok közötti együttműködést a roma kisebbségnek szóló, a társadalmi, gazdasági és kulturális integrációjukkal kapcsolatos projektek végrehajtása érdekében.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) Mindnyájan tudjuk, hogy a romák helyzetének problémája nemcsak külön-külön az egyes tagállamok országos problémája, hanem európai probléma, és megoldani is ezen a szinten kell.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az új tagállamoknak különösen nagy szükségük van az EU-tól származó megfelelő támogatásra a romák integrációja terén, társadalmi szempontból éppúgy, mint a munkaerőpiac szempontjából.

Köztudott, hogy aggasztóan nagy azoknak a romáknak a száma, akik nem férnek hozzá az Európai Unió munkaerőpiacához. Ezért nem szabad tovább halogatnunk az olyan, hatékony európai programok létrehozását, amelyek elsősorban a romák oktatáshoz való hozzáférését lendítik fel, hogy a munkanélküliséget ne örökössék át folyamatosan egyik generációról a másikra.

A szabad mozgás, amelyet az új tagállamokból származó romák jelenleg élveznek, nem jelenti azt, hogy az EU munkaerőpiacához is ugyanilyen könnyen hozzáférnek. Mindössze annyit mondhatunk, hogy az egyetlen dolog, amit a roma migránsok más tagállamokban értek el, a saját szegénységük exportálása volt.

A jelenlegi gazdasági válság következtében a roma polgárok még nehezebben férnek hozzá a munkaerőpiachoz, ami azt jelenti, hogy nagy számban élnek a szegénységi küszöb alatt.

Ezért most, a gazdasági válság időszakában komoly kihívással nézünk szembe a tekintetben, hogy a munkáltatókat arra ösztönözzük, hogy kínáljanak állást a legnagyobb európai kisebbség tagjainak.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), írásban. – (BG) Hölgyeim és uraim!

Kósáné Kovács asszony jelentése – a romák szociális helyzetéről és munkaerő-piaci hozzáférésük javításáról az EU-ban – azt tükrözi, hogy az Európai Parlament a globális gazdasági válság tetőpontján milyen magas szintű politikai felelősséget visel az európai polgárok iránt. A jelentés részletesen bemutatja a legnagyobb európai kisebbség gazdasági helyzetének és társadalmi befogadásának javítása érdekében leküzdendő fő kihívások mindegyikét. Ezekben a válságos időkben fontos, hogy megvédjük az unióknak alapjául szolgáló értékeket és védelmezzük társadalmunk kiszolgáltatott tagjait.

Az európai társadalom e rétegét érintő kérdések hosszú távú megoldásához a romák oktatásának biztosítását, konkrét foglalkoztatáspolitikai intézkedések végrehajtását, az egészségügyi szolgáltatásokhoz való garantált hozzáférést és nem utolsósorban a roma nők egyenlőségért vívott harcának támogatását kell alkalmazni.

A jelentés világosan, határozottan előírja azt az elvet, hogy a nem kormányzati szervezeteket és a romákat be kell vonni a társadalmi befogadásra irányuló politikák megfogalmazásába és végrehajtásába. Úgy vélem, hogy most, amikor a Roma Integráció Évtizedének immár negyedik évébe lépünk, a tagállamoknak komolyabban nyomon kellene követniük a Bizottság által e széles körű európai projekt végrehajtására vonatkozóan tett konkrét ajánlásokat.

Köszönöm a figyelmet.

21. Az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési terv (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Stauner asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési tervről (2008/2150(INI)) készített jelentés (A6-0022/2009) rövid ismertetése.

Gabriele Stauner, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, a hatékony belső ellenőrzés elve az egyik legfontosabb költségvetési alapelv, amelyet a Bizottságnak tiszteletben kell tartania a költségvetés végrehajtása és a pénzüsszegek felhasználása során. Az Európai Számvevőszék és az Európai Parlament évek óta a költségvetési források hatékony, eredményes ellenőrzésére szólít fel, és az Európai Számvevőszék számos kísérletet és javaslatot tett, különösen arra törekedve, hogy a Bizottság helyesen és gazdaságosan használja fel ezeket a forrásokat. Az Európai Számvevőszék mindazonáltal évek óta nem tudott pozitív megbízhatósági nyilatkozatot adni a Bizottságnak. Elég csak arra emlékeztetnem a Házat, hogy pár évvel ezelőtt milyen szabálytalanságok fordultak elő a Leonardo program végrehajtásával összefüggésben, illetve más támogatási területeken, amelyek mindig nagyon hajlamosak voltak a szabálytalanságokra, sőt, akár a csalásra is.

A Bizottság 2006. januárban cselekvési tervet fogadott el egy egységes belső ellenőrzési keretrendszerről, ismét azzal a céllal, hogy pozitív megbízhatósági nyilatkozatot szerezzen az Európai Számvevőszéktől. Amint a jelentésünkben is kijelentettük, a Bizottság kétségtelenül komoly erőfeszítéseket tett a cselekvési terv kidolgozása érdekében. A Parlament számára ugyanakkor elég egyértelmű, hogy az intézkedések végrehajtása jócskán el van maradva a tervezettől. A Bizottságnak ezért jelentős mértékben fel kell gyorsítania az előirányzott intézkedések végrehajtását, hogy a pozitív hatások belátható időn belül megjelenhessenek az Európai Számvevőszék éves jelentésében, és az Európai Parlament képviselői tiszta lelkiismerettel adhassanak mentesítést a költségvetésre vonatkozóan.

Nem akarok részletesen beszélni az intézkedések még mindig nem kielégítő végrehajtásáról, de szeretném hangsúlyozni, hogy a hatékony ellenőrzési tevékenységekre most még nagyobb szükség van, tekintettel arra, hogy a gazdaságélénkítési csomaggal összefüggésben a támogatási intézkedések végrehajtására vonatkozó kritériumok közül szinte mindegyiken jelentősen enyhítettek, többek között a gyors segítségnyújtás érdekében. Elég, ha csak a strukturális alapok követelményeinek tervezett enyhítésére és az EU Globalizációs Alapjára vonatkozó támogathatósági alapelvek jelentős módosításaira emlékeztetem Önöket.

Természetesen tudjuk, hogy az összes támogatási intézkedést, különösen a strukturális alapok területén, a tagállamokkal szoros együttműködésben hajtják végre, ami létfontosságú ahhoz, hogy garantálják a kiadások hitelességét, ugyanakkor jelentős problémákat generál, amikor a Bizottság általi ellenőrzésre kerül a sor.

Évek óta tudjuk, hogy a Bizottság nem mindig tud úgy közelíteni az ilyen ellenőrzésekhez a tagállamokban, ahogy talán szeretne, és ahogy a költségvetési elvek és az Európai Számvevőszék elképzelései diktálják. A Parlament nagyon nehezen rakja össze a végső képet, különösen a nemzeti szintű éves összefoglalók és

igazgatási nyilatkozatok esetében, amelyeket a Bizottság első alkalommal 2008. február 15-én nyújtott be nekünk, mivel a dokumentumok nem egységes kritériumok szerint készülnek.

Ezért a jelentésünk – amelyet a Költségvetési Ellenőrző Bizottság is egyhangúlag fogadott el – arra szólít fel, hogy a tagállamokra folyamatosan nyomást kell gyakorolni annak érdekében, hogy a közzétett adatok egyszerre legyenek teljes körűek és érthetőek. Buzgón remélem, hogy a Bizottság továbbra is komolyan fogja venni azt a feladatát, hogy a jövőben bevezesse a belső ellenőrzési keretrendszert. Köszönöm szépen.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, köszönöm Stauner asszonynak a jelentését és a Parlamentnek a konstruktív párbeszédet, amely azóta folyik, hogy a Bizottság vállalta a mentesítésre irányuló cselekvési tervet egy pozitív megbízhatósági nyilatkozat reményében.

A Bizottság ezzel összefüggésben úgy érzi, hogy a Számvevőszék által a 2007. évre kiadott megbízhatósági nyilatkozat a legjobb, amit valaha is elért. A cselekvési terv hozzájárult ehhez a fejlődéshez. Elégedetten mondhatom Önöknek, hogy a Bizottság február 3-ára előrehozta az elért előrehaladásról szóló, legfrissebb jelentésének elfogadását. Amint azt Stauner asszony a jelentésében kérte, ezáltal Önök ezt a jelentést is figyelembe vehetik a mentesítésről szóló állásfoglalásban.

Február 3-i közleményünk bemutatja a cselekvési terv hatásáról szóló, 2008. december 31-i kezdeti értékelést. Azt állapítja meg, hogy a jelenlegi Bizottság hivatali ideje alatt jelentős előrehaladást sikerült elérni. Az ebben szereplő pontok közül többet is meg fogok említeni.

Ami az egyszerűsítést illeti, a világosabb és könnyebben alkalmazható támogathatósági szabályok szerint elköltött költségvetés aránya a költségvetés 25%-ára emelkedett. A gazdaságélénkítési terv keretében más egyszerűsítési intézkedéseket is javasolunk, különösen a strukturális alapokra vonatkozóan.

A Számvevőszék javulásról számolt be a bizottsági szolgálatokról szóló, a 3. intézkedés alapján véglegesített éves tevékenységi jelentések világossága és megbízhatósága terén.

A Bizottság megerősítette a pénzügyi korrekciókat – a 11. intézkedés a strukturális alapokban –: 2008-ban 1 milliárd 500 milliót összeget hajtottak be. Az összehasonlítás kedvéért: a 2007-ben behajtott összeg 288 millió volt.

A bizottsági szolgálatok egyre inkább közös szabályokat alkalmaznak az ellenőrzési módszerekre, biztosítva a jobb koordinációt és az eredmények megosztását. Ez hozzásegít az adminisztratív teher csökkentéséhez, és lehetővé teszi az ellenőrzési eredmények jobb felhasználását.

Tovább erősítjük a tagállamok felelősségét a megosztott irányításért – 5. intézkedés –, és éppen most kaptuk meg második alkalommal az éves ellenőrzési összefoglalókat. A Bizottság tovább folytatja ezeket az intézkedéseket, az ellenőrzési keretrendszer javítására irányuló más kezdeményezésekkel együtt.

Stauner asszony jelentése hangsúlyozza a tolerálható kockázat fogalmának kulcsfontosságú szerepét a jövőbeni fejlesztési lehetőségek keresésében. E fogalom célja, hogy politikai szinten határozza meg az elfogadható egyensúlyt az ellenőrzések eredménye és ezek költségei között. A nullaszázalékos hibaarány nyilvánvalóan lehetetlen, és logikusnak tűnik, hogy a hibaarány a vizsgált területnek megfelelően változhat.

Az erről a fogalomról folytatott intézményközi párbeszéd a Bizottság közelmúltbeli közleménye alapján zajlik. Kallas alelnöknek januárban lehetősége nyílt arra, hogy ezt itt a Parlamentben vitassa meg. Szeretném hangsúlyozni e kezdeményezés fontosságát, amelynek segítségével a mentesítésért felelős hatóság jobban tudja majd értékelni a Bizottság által bevezetett kockázatkezelés minőségét.

Utolsó jelentésünk bemutatja Önöknek, hogy a Bizottság teljesítette a különféle intézkedéseket. A Számvevőszék a 2008-as éves jelentésében fogja elkészíteni saját értékelését a különféle intézkedések hatásáról.

Köszönöm Stauner asszonynak ezt a jelentést, amelyben számviteli keretrendszerünk további fejlesztésére szólít fel.

Elnök. – A napirendi pontot ezzel lezárom. A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Louis Grech (PSE), írásban. – Ez a jelentés, amelynek célja, hogy javítsa az európai kiadások átláthatóságát, hatékonyságát és elszámoltathatóságát, fontosabb, mint eddig bármikor, hogy az EU költségvetését a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek betartásával hajtsuk végre. Az átláthatóság és a hatékony belső

ellenőrzések mellett tett valódi kötelezettségvállalásra van szükségünk, hogy politikáinkból és prioritásainkból a lehető legnagyobb hasznot tudjuk kihozni. Emellett teljes mértékben támogatom azt a nézetet, miszerint ha egy intézkedést a költségek és a kockázat szempontjából nem lehet kielégítően végrehajtani, akkor újra át kell gondolni. A jelenlegi gazdasági helyzetben nem engedhetjük meg magunknak az európai alapok pazarló vagy helytelen felhasználását. Ugyanakkor az intézménynek kevésbé összetett jogi követelményekre van szüksége. Egyszerűsíteni kell az uniós pályázókra és kedvezményezettekre háruló adminisztratív és pénzügyi terheket, különösen azért, mert a szükségtelen bürokrácia sok esetben akadályozza a hatékony politikai végrehajtást. A nehéz feladat a helyes egyensúly megtalálása.

22. Az online szerencsejátékok tisztességessége (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Schaldemose asszony által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság nevében az online szerencsejátékok tisztességességéről (2008/2215(INI)) készített jelentés (A6-0064/2009) rövid ismertetése.

Christel Schaldemose, előadó. – (DA) Elnök asszony, büszkeséggel és elégedettséggel tölt el, hogy ma este bemutatathatom Önöknek az online szerencsejátékok tisztességességéről szóló saját kezdeményezései jelentését. Mint tudják, a szerencsejátékok kérdése mindig nagyon ellentmondásos téma volt az Európai Parlamentben. A szerencsejátékok kikerültek a szolgáltatási irányelv hatálya alól, akárcsak az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv hatálya alól, és a határok nélküli televíziózásról szóló irányelvből is ki lettek véve. Miért kell ennek így lennie? Nos, úgy vélem, a többségünk egyetért azzal, hogy a szerencsejáték igenis pénzügyi szolgáltatás – erről az Európai Bíróság is így döntött –, de teljesen különálló pénzügyi szolgáltatás. Az interneten zajló szerencsejátékot nem hasonlíthatjuk össze azzal, amikor veszünk egy elektromos vízfóraltot vagy megbízunk egy ácsot, hogy rakja le a parkettát, ezért ezzel külön kell foglalkozni. A tagállamok eddig ezt is tették. Megalkották saját szigorú szabályozásaikat, hogy védjék a fogyasztókat a szerencsejáték-függőséggel szemben, valamint a csalással és a bundázással szemben, illetve hogy megelőzzék a pénzmosást. Céljaik közé tartozott még a közrend fenntartása is. Azonban nem minden szerencsejáték egyforma. Az internetes szerencsejáték valójában számos olyan kihívással jár, amelyek a „szárazföldi” szerencsejátékok esetében nem fordulnak elő, részben a határokon átnyúló jellege, illetve a könnyű elérhetősége miatt.

A jelentést övező tárgyalások olykor hevesebbre sikerültek, mint ahogy szerettem volna. Nagyon megosztottak voltunk például abban a kérdésben, hogy az internetes szerencsejáték nagyobb veszélyt jelent-e a szerencsejáték-függőség kialakulása szempontjából. Ez némileg meglep, mivel a számok önmagukért beszélnek. Egy Svédországban és más országokban végzett tanulmány azt mutatja, hogy a szerencsejáték-függőség kialakulásának veszélye ötször-hétszer nagyobb, ha az adott személy az interneten pókerezik, mint ha egyszerűen a való világban menne el pókerezni. Készségesen elismerem azonban, hogy nem ismerjük az internetes szerencsejáték valamennyi következményét a fogyasztókra nézve. Ez azon területek közé tartozik, ahol ténylegesen meg tudtunk állapodni valamiről, mégpedig arról, hogy több információra van szükségünk a tekintetben, hogy hogyan tudnánk a legjobban megvédeni a fogyasztókat.

A jelentésben mindazonáltal szerepel hat olyan pont, amelyekre itt szeretném felhívni a figyelmet a mai estén:

1. a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságban jelentős többség véli úgy, hogy az online szerencsejáték működtetőinek nemcsak a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam szerencsejátékra vonatkozó jogszabályait kellene betartaniuk, hanem a fogyasztó lakóhelye szerinti tagállamét is;
2. a bírósági értelmezés előtt politikai szinten kell tisztázni, hogy hogyan kezeljük az európai online szerencsejáték-piac jelentette kihívásokat és problémákat;
3. jelentősen meg kell erősíteni a tagállamok közötti együttműködést;
4. szabályokat kell kidolgoznunk annak érdekében, hogy védjük a fogyasztókat a csalással, a szerencsejáték-függőséggel és más kapcsolódó veszélyekkel szemben;
5. több kutatásra van szükség ezen a területen; és végül
6. az Európai Parlament teljes mértékben támogatja a Tanács által elindított kezdeményezéseket és folyamatot, és szorgalmazza, hogy a Bizottság adja hozzá a támogatását.

Összességében úgy vélem, hogy a jelentés hozzá fog segíteni ahhoz, hogy a szerencsejáték-ágazatot visszahozzuk arra a politikai területre, ahová tartozik. Ez egy kiegyensúlyozott jelentés, és a bizottságon belül is jelentős támogatást kapott, annak ellenére, hogy kényes kérdéssről van szó. Az elfogadása 32 igen, 10 nem szavazattal történt. A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságon belüli kisebbség egy alternatív állásfoglalást terjesztett elő. A nézeteik közül igyekeztem minél többet beépíteni a jelentésbe, de olyan alapvető politikai különbségek vannak, hogy mindegyiket nem lehetett belefoglalni. Kollégáimnak köszönöm a támogatást, és remélem, hogy a jelentésem holnap elnyeri a nagy többség támogatását.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, Schaldemose asszony, a Bizottság üdvözlí az Európai Parlament e saját kezdeményezésű jelentését. Dicséri a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és előadóként az Ön, Schaldemose asszony munkáját, és különösen üdvözlí a tisztességesség témájában végzett kutatásokat.

Mint kollégám, McCreevy úr a korábbi beszédeiben hangsúlyozta, a tagállamokban jelenleg alkalmazott megközelítések között túl nagyok a különbségek ahhoz, hogy lehetővé tegyenek egy jogalkotási kezdeményezést. A Versenyképességi Tanácsban folytatott legutóbbi tárgyalások világosan megmutatták, hogy a tagállamok egy ilyen kezdeményezésről nem tudnának megállapodásra jutni.

Emellett a Szerződés is kínál néhány vezérelvet. A Bíróság ítélete, a 2007. márciusban meghozott Placanica-ítélet a közelmúltban megerősítette, hogy a sportfogadási tevékenységek valóban szolgáltatásnak minősülnek a Szerződés 49. cikke értelmében. A tagállamoknak joguk van nemzeti szinten szabályozni a szerencsejátékot. Amennyiben korlátozni kívánják a szerencsejáték-tevékenységeket, nekik kell elvégezniük a kutatásokat e korlátozások indoklására, például a függőséggel vagy a csalással kapcsolatban.

Ha bizonyítást nyer, hogy ezekre az intézkedésekre szükség van, a Szerződés előírásai szerint ezeket úgy kell meghozni, hogy ne alkalmazzanak megkülönböztetést a nemzeti szolgáltatók és a más tagállamokban működő szolgáltatók között.

A Bizottság a hozzá benyújtott panaszok kivizsgálása révén kívánja teljesíteni feladatát, és bármilyen szükséges eljárást be fog vezetni, amennyiben bebizonyosodik, hogy a Szerződést megsértették.

Biztató megfigyelés, hogy a jogsértési eljárások alkalmazását követően néhány tagállam, köztük Franciaország, Magyarország és Olaszország közelebb került a Bizottsághoz, és kötelezettséget vállalt a jogszabályainak módosítására. A Bizottság természetesen dolgozik azon, hogy segítsen a tagállamoknak megoldást találni a jogsértési eljárásokra válaszul.

A Bizottság 2006-ban adta ki a szerencsejáték-piac jogi és gazdasági vonatkozásairól készült kutatásait. E körülmények között a Bizottság úgy érzi, hogy jelenleg nincs szükség arra, hogy nagyobb szerepet játsszon a nemzeti jogszabályokról és a tágabb kérdésekről, például a függőségről, a csalásról vagy más éltélendő tevékenységekről szóló kutatások elkészítésében. Ez a jelentés azonban tartalmaz néhány különösen hasznos magyarázatot.

Elnök. – A napirendi pontot ezzel lezárom. A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Lasse Lehtinen (PSE), írásban. – (FI) Holnap meglátjuk, hogy Európa sok részén még mindig megvan-e a nemzeti akarat a szerencsejátékra vonatkozó, létfontosságú monopóliumuk fenntartására, és ez Finnországra ugyanígy igaz. Fontos az Európai Parlament támogatása a Finn Nemzeti Lottójáték, a Finn Nyerőgép-szövetség és a Fintoto szerencsejáték-szolgáltató számára, mivel a Bizottság által indított jogsértési eljárások még mindig napirenden vannak. Az európai sportmozgalom és a tömegsport szempontjából fontos, hogy a tagállamok megőrizhessék nemzeti szerencsejáték-rendszereiket.

Abban is alapvető szerepük van, ami a finnországi sportélet sajátos jellemvonása, hogy a társadalmi támogatással végzett önkéntes munka a magas szintű sporttevékenységeknek is az egyik alapvető támasza. A szerencsejáték mellékhatásai ellen is könnyebb fellépni az olyan országokban, ahol az államnak monopóliuma van. Az online szerencsejáték a szerencsejátékból származó bevételeknek mindössze kb. 5%-ért felel, de az ágazat növekedése rendkívül gyors. Ezért fontos, hogy a tagállamok jogai változatlanul megmaradjanak, az internet korában is. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a Lisszaboni Szerződés elfogadása után az EU hatáskört nyer a sport bizonyos területein. Ez segíteni fogja a professzionális sport mellékhatásai, mint például a rasszizmus, a dopping és a huliganizmus elleni küzdelmet.

Zita Plešinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az interneten folyó szerencsejátékból származó bruttó bevételek 2004-ben 2–3 milliárd eurót tettek ki. Az előbb említett SICL tanulmány szerint most az EU teljes szerencsejáték-piacának közel 5%-át jelentik. A jövőben elkerülhetetlen a gyors növekedés, ezért világos, átlátható szabályok kellene.

Schaldemose asszony jelentése más megközelítésben szemléli az európai szerencsejáték-ipart, ezért nem tudom támogatni. Nem tesz különbséget az engedéllyel rendelkező, törvényesen működő szerencsejáték-szolgáltatók és a gyakran engedély nélkül, törvénytelenül működő szolgáltatók között.

Abból a tényből kell kiindulni, hogy a legtöbb európai államnak van szerencsejáték-ipara. Egyetértek azzal, hogy továbbra is az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk az internetes szerencsejátékra vonatkozó szabályokat. Amíg nincs használható bizonyíték a játékosokkal szembeni fenyegetésekre, pénzmosásra vagy a sportban előforduló korrupcióra, nem szabad minden vállalkozást bűnözőnek tekintenünk. Vannak komoly cégek is, amelyek a legjobb technológiát használják, és a törvényeknek megfelelően működnek.

Nem támogatom, inkább ellenzem az internetes szerencsejátékot. Véleményem szerint azonban egy általános tilalom csak ezen tevékenységek növekedéséhez és törvénytenségekhez, továbbá a szabályok teljes hiányához vezetne. Szerintem a kollégáimmal közösen megfogalmazott álláspont tisztességesebb, világosabb alternatívát kínál az előadó jelentéséhez képest.

23. Az élelmiszerek minőségének biztosítása – Harmonizáció vagy a szabványok kölcsönös elismerése (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Petre asszony által a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében „Az élelmiszerek minőségének biztosítása – az előírások harmonizálása vagy kölcsönös elismerése” (2008/2220(INI)) címmel készített jelentés (A6-0088/2009) rövid ismertetése.

Maria Petre, előadó. – (RO) Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani az Európai Bizottságnak a mezőgazdasági termékek minőségéről szóló zöld könyv ezen örömdetes kezdeményezéséért és a témáról indított konzultációért.

A zöld könyv választ ad arra a valós igényre a tagállamok részéről, hogy népszerűsítsék mezőgazdasági termékeik image-ét, különösen a kedvező minőségük szempontjából, mind az európai fogyasztók, mind a többi ország fogyasztói körében. Ezek a magas szintű normák a fogyasztók óhajának tesznek eleget, és a maximális hozzáadott érték elérését szolgálják. Bár az együttdöntési eljárás nem alkalmazandó, remélem, hogy az Európai Parlament véleményét mindenképpen figyelembe fogják venni az elkövetkező szakaszokban.

Szeretnék köszönetet mondani a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságban dolgozó kollégáimnak is, és különösen a szakértőknek a jelentés népszerűsítéséhez nyújtott támogatásukért.

A jelentés legfontosabb javaslati közé tartozik a forgalmazási előírások egyszerűsítése, a fogyasztók jobb tájékoztatása, különösen az élelmiszertermékek eredetéről, valamint az európai minőségi termékek jobb, globális szintű védelme.

A minőségpolitikát nem lehet elszakítani a közös agrárpolitika jövőjétől és a kihívásoktól, mint a klímaváltozás, a biológiai sokféleség megőrzése, az energiaellátás vagy a vízkészlettel való gazdálkodás. Ugyanakkor a fogyasztók, amint azt mindnyájan tudjuk, egyre nagyobb érdeklődést tanúsítanak nem csupán az élelmiszerbiztonság, hanem az élelmiszerek származása és előállítása iránt is.

A tanúsítási rendszereket a fogyasztók a magasabb minőség garanciájának tekintik. Az előírásoknak azt a célt kell szolgálniuk, hogy támogassák a mezőgazdasági termelőket a fogyasztók elvárásainak megfelelő minőségű termékek szállítása tekintetében, elkerülhetővé tegyék a fogyasztók csalódottságát és elősegítsék az árak összehasonlítását a termékek minőségi skálája esetében.

Előadóként az alapvető előírások és az európai mezőgazdasági termelők által betartandó rendelkezések bonyolult európai rendszerének egyszerűsítését szeretném elérni. Támogatom az egyszerűsítést és az olyan szabályok elfogadását, amelyek megfelelően garantálják az élelmiszerbiztonságot az EU-ban.

Az előírások kidolgozására is egyszerűsítést javasolok, a Bizottság eljárásainak rövidítése, e teher más szervekre történő átruházása, illetve a nemzetközi normákra való hivatkozás révén. Szerintem az egyszerűsítés során tekintetbe kell venni az állami hatóságokra és az érdekeltekre háruló adminisztrációs feladatokat. Mivel a

piac szükségletei változnak és fejlődik a technológia, a forgalmazási előírások részben elavulhatnak, ezért szükség lehet a kiigazításukra vagy frissítésükre.

Az Európai Uniónak ragaszkodnia kell ahhoz, hogy minden élelmiszeripari termék megfeleljen a rá vonatkozó termelési szabályoknak, különösen a higiénia és a biztonság vonatkozásában. Emellett az Európai Uniónak egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania a helyben előállított és a harmadik országokból származó termékek számára. Támogatom az elsődleges termékek származási helyének kötelező feltüntetését, jelezve, hogy a termék „az Európai Unióban készült” vagy azon kívül.

Ezt a rendszert a feldolgozott élelmiszeripari termékekre is ki szeretném terjeszteni, feltüntetve a legfőbb összetevők és a felhasznált nyersanyagok származását, ezáltal összekapcsolva ezeket a termék utolsó feldolgozásának helyével. Úgy vélem, hogy szabályokat kell elfogadni a „hegyvidéki” és a „szigeti” kifejezések használatára vonatkozóan, mivel ez jelentős hozzáadott értéket hozna létre e hátrányos helyzetben lévő területek mezőgazdasági termékeinek és élelmiszereinek esetében.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Petre asszonynak ezért a jelentésért. A mezőgazdasági termékek minőségére vonatkozó európai politika fontos kérdés a mezőgazdasági termelők, általában véve az élelmiszerlánc résztvevői és természetesen a fogyasztók számára. A Bizottság ezért elfogadta a mezőgazdasági termékek minőségéről szóló zöld könyvet, és a jogalkotásai javaslatainak kidolgozása előtt konzultált az érdekeltekkel.

A Bizottság üdvözlí a jelentését, Petre asszony, akárcsak az Európai Parlament különféle bizottságaiban lezajlott vitákat. Ezek a megbeszélések kiegészítették a konzultációs időszak során kapott 560 hozzászólást. A konzultáció bevezetésének az volt a célja, hogy segítse a Bizottságot a stratégiai irányok meghatározásában, amelyeket egy időn május végén esedékes közleményben kíván közzétenni.

A Bizottság szándéka, hogy segítse az európai mezőgazdasági termelőket azoknak a megterhelő termelési feltételeknek a kommunikálásában, amelyeknek meg kell felelniük. Mint mondtam, az előállítási hely feltüntetésére irányuló javaslat nagyon alacsony támogatottságot kapott, az európai előírásoknak való megfelelést tanúsító európai logó ötletét pedig még kevesebben támogatták. Másrészt viszont igény van a „származási ország” feltüntetésére.

A Bizottság üdvözlí a kereskedelmi előírások egyszerűsítésére irányuló politikájának támogatottságát. A Bizottság mindig a jogszabályok egyszerűsítése mellett volt, ha ez szükséges. Ezért, Petre asszony, Ön ezzel mintegy megsarkantyúz minket, és a munkánk folytatására ösztönöz.

A Bizottság tudomásul vette a választható fenntartott jelölések meghatározására irányuló kérést, amilyen például a „farm-” vagy a „hegyvidéki”. Biztosíthatom Önöket arról, hogy a zöld könyvre reagálók többségének is ez volt az álláspontja.

Ami a földrajzi információkat illeti, a Bizottság osztja a véleményét. Az eljárásokat egyszerűsíteni kell, vagy legalábbis fel kell gyorsítani. Jelenleg a zöld könyvre adott válaszokat vizsgáljuk, hogy eldöntsük, hogyan tegyük ezt meg.

Az ügynökség kérdése egyelőre nyitva marad. Addig is gondosan tanulmányozni kell az ilyen szervvel járó előnyöket és hátrányokat.

Ami a WTO-val folytatott tárgyalásokat illeti, biztosíthatom Önöket, hogy az európai minőségbiztosítási rendszerek elismerésének továbbra is szilárd helye van a Bizottság napirendjén. Úgy tűnik, kialakulóban van valamiféle konszenzus a harmonizálás szükségességéről, a tanúsítási rendszerek keretének létrehozásáról és az e rendszerek közötti kölcsönös elismerés megvalósításáról. Lehet, hogy az iránymutatások is elegendőek lesznek, és ezzel el lehet kerülni a túl sok adminisztratív megszorítást.

Ez az első lépés a mezőgazdasági termékekre vonatkozó, valódi minőségpolitika felé. A Bizottság most türelmetlenül várja a következő lépéseket, számítunk az eredményekben gazdag megbeszélésekre, és – kollégám, Fischer Boel asszony nevében szólva – biztosíthatom Önöket arról, hogy a Bizottság minden esetben be fogja vonni a Parlamentet az ezen a téren következő intézkedéseibe. Olyan területről van szó, amelyek a fontosságát nagyon helyesen hangsúlyozta, Petre asszony, nemcsak a termelők számára, de fogyasztóként mindnyájunk szempontjából.

Elnök. – A napirendi pontot ezzel lezárom. A szavazásra holnap kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Magor Imre Csibi (ALDE), írásban. – Ebben a nagymértékben globalizált világban a mezőgazdasági termelőkre egyre nagyobb nyomás nehezedik. Ahhoz, hogy versenyképesek legyenek, vagy a költségeket kell lefaragniuk, vagy magas színvonalú részipari termékekre kell szakosodniuk. Így az élelmiszerminőségi rendszerek nemcsak a fogyasztóknak biztosítanak megbízható termékeket, de egyúttal a vidékfejlesztést is támogatni tudják. Ahhoz, hogy a mezőgazdasági termelőknek alternatívát adhassunk a vidékfejlesztésben, egyszerűsíteniük kell a forgalmazási előírásokat és meg kell erősíteniük a kistermelők részvételét fokozó ösztönzőket. Az előírások egyszerűsítése azonban nem jelent alacsonyabb minőséget vagy megbízhatóságot. Az élelmiszerek forgalomba hozatalára vonatkozó uniós előírások már most is a legszigorúbbak közé tartoznak a világon. A minőségi rendszerek iránti bizalom megőrzése érdekében ezeket fokozottabb ellenőrzések és nyomon követési rendszerek alkalmazása mellett kell bevezetni. Emellett az „oltalom alatt álló földrajzi jelzések” vagy „oltalom alatt álló eredetmegjelölések” esetében szükséges lenne a címkén feltüntetni a fő összetevő(ke)t a származási hellyel együtt, amennyiben a termék nem ugyanarról a helyről származik. A fogyasztók ezeket a termékeket speciális, egy bizonyos származásból vagy gazdálkodási módból eredő minőségjegyekkel azonosítják. Vannak azonban olyan esetek, amikor a címkén feltüntetett összetevő nem pontosan ugyanaz, mint amit valójában az élelmiszerben használnak, példa erre a nem Pármából származó „pármái sonka”.

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) A fogyasztóknak egyre nagyobb igényei vannak a mezőgazdasági termékek minőségével, eredetével és biztonságosságával kapcsolatban. Az EU sikeresen bevezetett egy minőségi címkézési rendszert, amely garantálja a regionális termékek és a hagyományos termelési módszerek megbízhatóságát. A tagállamoknak és az EU-nak most az a feladata, hogy népszerűsítse ezeket a minőségi termékeket, és tegyen többet a nemzetközi szintű védelmük érdekében. Ez feltételezi az európai termékek és a harmadik országok termékei közötti tisztességes verseny garanciáját, különösen azáltal, hogy védi az európai mezőgazdasági termelőket minden olyan termékkel szemben, amely egy elismert nevet bitorol. Azoknak a termékeknek, amelyek nevével esetleg vissza lehet élni, a WTO nemzetközi oltalmát kell élvezniük, a harmadik országokból érkező, oltalom alatt álló megjelölés bejegyzése iránti kérelmeket pedig mindig fokozottan kell ellenőrizni. A fogyasztók jobb tájékoztatása érdekében fontos, hogy a címkén feltüntessék az elsődleges termékek származási országát, a feldolgozott termékek esetében pedig a fő összetevők származását és a termék utolsó feldolgozásának helyét.

Az EU-nak ugyanakkor biztosítania kell a „feltételes piaci hozzáférés” elv fenntartását, azzal az ajánlással, hogy a WTO fogadjon el szigorúbb védelmi előírásokat a minőségi termékekre, hogy az importált termékekre ugyanazok a minőségi és biztonsági követelmények vonatkozhassanak, mint az európai termékekre.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) Elnök asszony, a minőség kulcsszó az egész élelmiszeripari láncolatban, azaz a „szántóföldtől az asztalig”. Rendkívül fontos, hogy az uniós fogyasztókkal megismertessük az élelmiszerek területén bevezetett magas szintű követelményeket és előírásokat – amelyeket a mezőgazdasági termelőknek és a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek előállítóinak be kell tartaniuk –, valamint az ezzel járó költségeket. Az uniós élelmiszereket a jó minőségük és az ennek megfelelő szigorú előírások különböztetik meg a többitől. Ugyanez az importált árukról nem mindig mondható el.

Nem hiszem, hogy további, közösségi szintű tanúsítási rendszereket vagy újabb jelképeket kellene létrehoznunk, hogy megkülönböztessük az élelmiszeripari termékeket az EU-ban. Ez csak félrevezetné a fogyasztókat. Ehelyett inkább a promóciós intézkedésekre kellene koncentrálni, hogy tájékoztassuk a fogyasztókat a már használatban lévő uniós jelképekről, amelyekben a fogyasztóknak a minőség garanciáját kellene látniuk.

A másik kihívást a regionális termékekre vonatkozó kérelmek értékelési folyamatának javítása és a bejegyzési folyamat felgyorsítása jelenti. Sajnálatos módon az ilyen kérelmek feldolgozása az Európai Bizottságnál évek óta húzódik. Lengyelországban a Kis-Lengyelország és a Kielce régió még mindig arra vár, hogy bejegyezzék az olyan termékeket, mint a *fasola korczyńska* (a korczynei bab), a *kielbasa lisiecka* (a lisiecki kolbász), a *wiśnia nadwiślanka* (a Visztula régióból származó cseresznye), a *śliwka szydlowska* (a szydlowi szilva), a *jabłko łackie* (a łackói alma), az *obwarzanek krakowski* (a krakkói bagel) és a *fasola z Doliny Dunajca* (a Duna-völgyi bab).

24. A tagállamok bíróságai közötti együttműködés a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Medina Ortega úr által a Jogi Bizottság nevében a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel terén a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről (2008/2180(INI)) készített jelentés (A6-0058/2009) rövid ismertetése.

Manuel Medina Ortega, előadó. – (ES) Elnök asszony, ezen a késői órán, egy hétfői napon a Bizottságot feltehetőleg más, aggodalmasabb dolgok is foglalkoztatják, mint ez a jelentés. Hogy rövid legyek, most mindössze annyit teszünk, hogy válaszolunk a Bizottság jelentésére, amely a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről szóló, 2001. május 28-i 1206/2001/EK tanácsi rendelet alkalmazásáról szól.

Ez valójában nem közösségi szféra, hanem kormányközi, amelyben a Tanács – a rendelet révén – megpróbálta ösztönözni a bíróságok közötti együttműködést. Úgy vélem azonban, hogy az Európai Unió részéről bizonyos értelemben hiányzott a szigor az erre irányuló kísérleteiben. Úgy érvetve, hogy bizonyos intézkedésekre sor került, például a gyakorlati ötletek megfogalmazására, az elektronikus média használatára és így tovább, de azt is elismerem, hogy a Bizottság számára elég nehéz a fellépés.

Nem tudom, a Bizottság mit ért el vagy minek az elérésében reménykedik, de nekem elég nehéznek tűnik bármit is elérni, a kormányközi együttműködés e formájával járó óriási nehézségek miatt. Csak az igazságügyi hatóságok együttműködését kérjük, de 27 országról van szó, olyan igazságügyi hatóságokról, amelyek 22 különböző nyelvet használnak, egymástól jelentősen különböző jogrendszerekről, és így próbálunk eredményeket elérni.

A Bizottság úgy találta, hogy az eredmények nem jók, nagy késés van ezeknek az együttműködési mechanizmusoknak a végrehajtásában, és ezért nincsenek forrásaink ennek megvalósítására. Az ideális megoldás a fizikai eszközök használata lenne. Például mit tud tenni a Bizottság annak érdekében, hogy a bíróságokat, különösen az alacsonyabb szintűeket, technológiai berendezésekkel szerelje fel, például videokonferencia-rendszerrel? A videokonferencia olyan ötlet, amely talán elérhetetlennek látszik az Európai Unió sok kicsi bírósága számára, de egyelőre ez tűnik az egyetlen megoldásnak.

Szerintem az Európai Uniónak ki kellene használni a már létező intézményeket, konkrétan az Európai Igazságügyi Hálózatot. Meg kell erősítenünk ezt az intézményt, hogy az együttműködési rendszereiket használva a bírák maguk fejleszthessék tovább ezt a fajta kommunikációt.

Másrészről viszont létfontosságú a bírák képzésének egész területe. Ez szintén olyan dolog, amit a Bizottság egymagában nem tud elvégezni. A Bizottság ugyanakkor azt teheti, hogy támogatja az ilyen fajta kurzusok fejlesztését, a közösségi jogról és a különböző jogrendszerek ismeretéről szóló képzést.

Ettől eltekintve van egy másik nagy akadály is, mégpedig a nyelvek problémája: hogyan tud például egy spanyol bíróságnak egy finn bírósággal kommunikálni, amikor a két nyelv között ekkora a különbség? Nem lehet azzal érvelni, hogy a bírácoknak amellet, hogy szakértőknek kell lenniük a saját joguk területén – ami önmagában is kellően összetett –, ilyen jellegű ismeretekkel is kötelezően rendelkezni kellene.

Mit tehetünk gyakorlati szempontból, hogy segítsük a bírákat a tolmácsolás és a fordítás tekintetében? Mit tehetnénk azért, hogy ezt el tudják érni? E jelentés összeállításakor nem volt célom, hogy szigorúan vagy zordan viszonyuljak a Bizottsághoz. A feladat szerintem meglehetősen bonyolult. Azt szeretnénk megtudni – kihasználva ezt a helyzetet, hogy a körünkben tartózkodik a biztosok egyike, aki érintett e témában –, hogy a Bizottság szerint mit lehetne tenni annak érdekében, hogy ez a 2001-es rendelet több szigort kapjon, mivel kissé homályos, és túlzott mértékben támaszkodik az önkéntes cselekvésre; nem tudom, hogy gyakorlati szempontból képes-e eredményeket elérni, illetve hogy ad-e lehetőséget az előrehaladásra e téren.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, először is köszönöm Medina Ortega úrnak, aki alapvető fontosságú kérdések egész sorát vetette fel. Tény, hogy a bírácoknak és a jogi szakembereknek minden országban jobban kellene ismerniük ezt a rendeletet.

Hangsúlyozni kell, hogy a rendelet 17. cikkében említett közvetlen bizonyításfelvétel leegyszerűsítette és felgyorsította a bizonyítás lefolytatását, anélkül hogy különösebb problémát okozott volna. A rendeletben említett központi szervek fontos szerepet játszanak azon bíróságok felügyeletében, amelyeknek az e rendelet alapján benyújtott kérelmeket kezelniük kell, valamint az általuk tapasztalt problémák megoldásában.

A központi szervek segítségnyújtása elengedhetetlen lehet az olyan, kis bíróságok esetében, amelyek első alkalommal találkoznak határokon átnyúló bizonyításfelvétellel kapcsolódó problémával.

Az információs technológiának és a videokonferenciának, egy biztonságos e-mail továbbító rendszerrel párosulva, Medina Ortega úr, a bizonyítékküldés általános eszközévé kell válnia. Az Európai Igazságügyi Hálózatnak a polgári és kereskedelmi ügyekben, mint Ön is mondta, az a feladata, hogy megkönnyítse ezt a jogi együttműködést Európában. Amióta a rendelet hatályba lépett, a bizonyításfelvétel terén történő végrehajtása számos alkalommal központi helyet kapott a hálózat munkájában. 2006-ban kézikönyv készült

a rendelet alkalmazásáról, és ezt 2007-ben valamennyi európai bíróságnak kiosztották. Az Európai Igazságügyi Hálózat polgári és kereskedelmi ügyekben kétségtelenül saját kapcsolatait is felhasználhatja – ebben igaza van, Medina Ortega úr –, hogy nagyobb mértékben részt vegyen a bizonyításfelvétel iránti kérelmeknek a rendeletben előírt határidőkön belül történő, jobb teljesítése érdekében. Ez igaz.

A továbbiakban szeretném röviden megvizsgálni a kilátásokat. Tény, hogy a rendelet pontos kritériumokat ír elő a kérelem formájára és tartalmára nézve. A kérelmet egy megadott formanyomtatványnak megfelelően kell kitölteni, és konkrét információkat kell tartalmaznia: az eljárásban részt vevő felek nevét, címét, az adott ügy jellegét és tárgyát, valamint az átadandó bizonyítékok leírását. A rendelet azt is kimondja, hogy a kérelmet a megkeresett bíróság tagállama hivatalos nyelveinek egyikén, vagy egyéb olyan nyelven kell benyújtani, amelyet a megkeresett tagállam elfogadhatóként jelöl meg, de, amint az imént Ön is hangsúlyozta, a nyelv sem utolsó kérdés a problémák sorában.

A bizonyításfelvételre irányuló kérelmet rendes esetben gyorsan kell teljesíteni. Ha a kérelem teljesítése a megkeresett bíróság által történő kézhezvétel időpontjától számított 90 napon belül nem lehetséges, az említett bíróságnak erről tájékoztatnia kell a megkereső bíróságot, megadva ennek okait.

A bizonyításfelvétel iránti kérelem teljesítésének elutasítása csak kivételes és szigorúan korlátozott esetekben lehetséges.

Ilyen volt a rendelet. Az alkalmazásáról 2007. márciusban tanulmány készült, és a tanulmány eredményei alapján a Bizottság 2007. decemberben jelentést fogadott el. A jelentés a rendelet 23. cikkének megfelelően készült. Mit állapított meg? Hogy a rendelet alkalmazása valamelyest javította, egyszerűsítette és felgyorsította a bíróságok közötti együttműködést a polgári és kereskedelmi ügyekben történő bizonyításfelvétel terén.

Ilyenformán máris elérte két fő célkitűzését: hogy egyszerűsítse a tagállamok közötti együttműködést, és felgyorsítsa a bizonyításfelvételt.

Az egyszerűsítést különösen a bíróságok közötti közvetlen továbbítás bevezetésével – bár a kérelmek olykor a központi szervekhez kerülnek –, valamint a formanyomtatványok bevezetésével sikerült elérni. A bizonyításfelvétel iránti kérelmek kezelésének sebessége terén is megfigyelhető volt az előrehaladás. A legtöbb kérelmet szerencsére gyorsabban teljesítették, mint a rendelet hatálybalépését megelőzően, és a teljesítés belül volt a rendeletben előírt 90 napos határidőn.

Ezért azt mondanám, Medina Ortega úr, hogy szerintünk nincs szükség a rendelet módosítására. A működését azonban feltétlenül javítani kell. A 2008. novemberben elfogadott cselekvési tervben a Tanács megbízta a Bizottságot egy európai e-igazságszolgáltatási portál létrehozásával. A portál első változatának létrehozása és üzembe helyezése ez év folyamán abszolút elsőbbséget élvez számunkra és számomra.

Ami a videokonferencia használatát illeti, ez is prioritást fog élvezni. Az Európai Igazságügyi Hálózat polgári és kereskedelmi ügyekben most dolgozik egy kézikönyvön a videokonferencia használatának jogi aspektusairól a bizonyításfelvétel során. Ezt a kézikönyvet értelemszerűen el fogják küldeni az európai bírának; befejezése ez év végére várható. Ez is része lesz a portálnak, amely mint mondtam, még az év vége előtt meg fog jelenni.

A bírósági üléstermeket természetesen még fel kell szerelni a videokonferenciához szükséges berendezésekkel. Reméljük, hogy ki tudjuk használni az új finanszírozási módszereket a 2010–2013-ra szóló pénzügyi terv felülvizsgálata során. A határokon átnyúló projektek finanszírozására már most is vannak lehetőségek a polgári igazságügyi programban, ahol a videokonferencia használata prioritásként szerepel.

Azt mondanám Önnek, Medina Ortega úr, hogy Ön mellett állok egy fontos kérdésben, amelyet szerintem Stockholmnak kiemelten kellene kezelnie, mégpedig a bírák képzésére gondolok. Az Ön által ma este felvetett kérdéshez, a bizonyításfelvételhez, tényleg megfelelő képzésben kell részesítenünk a bírákat. Számomra ez lesz az egyik fő iránymutatás az elkövetkező stockholmi programhoz.

Mindenesetre köszönöm ezt a hasznos jelentést, nagyon jól rávilágított a lényegre.

Elnök. – A napirendi pontot ezzel lezárom. A szavazásra holnap kerül sor.

25. Az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtása (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Doorn úr által az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv végrehajtásáról (2008/2247(INI)) készített jelentés (A6-0014/2009) rövid ismertetése.

Bert Doorn, előadó. – (NL) Elnök asszony, ez a jelentés az éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló nyolcadik irányelv végrehajtásáról szól. Jó, hogy a Parlament gondosabban ügyel az itt elfogadott jogszabályok végrehajtására és átültetésére. Itt a Parlamentben dönthetünk a legkiemelkedőbb szabályokról és rendeletekről, de ha ezeket a szabályokat és rendeleteket a tagállamokban nem hajtják végre és nem tartják be, csak az időnket vesztegetjük.

A nyolcadik irányelv átültetésében is sok dolog rosszul sikerült. A kulcsfontosságú meghatározásokat a különböző országokban különbözőképpen foglalták törvénybe, és azoknak a tagállamoknak a száma, ahol bevezették a független közfelügyeleti rendszert, messze nem éri el a 27-et. A jelentés felhívja a Bizottságot, hogy tegyen gyors lépéseket e hiányosságok korrigálására.

Azon is elgondolkodtunk, hogy a harmonizáció alkalmazott módszere, nevezetesen a minimális harmonizáció, valóban a helyes út-e a fő fogalmak egységes alkalmazásának megvalósításához. Talán újra át kell gondolnunk, hogy az ilyen fajta kulcsfontosságú fogalommeghatározások jelentik-e az előremutató utat, vagy hogy esetleg másik harmonizációs módszert kell használni, amely nem ad lehetőséget többféle értelmezésre.

Befejezésül, elnök asszony, a jelentés tárgyalja a könyvvizsgálók polgári jogi felelősségének korlátozásáról szóló bizottsági ajánlást. Amennyiben az európai konvergencia eléréséhez további intézkedésekre lenne szükség, számítunk a Bizottság javaslataira.

A célkitűzés továbbra is az, és az is marad, hogy törekedjünk a könyvvizsgálók hatékony és független könyvvizsgálatára. A gazdasági válság arra tanított minket, hogy a szigorú könyvvizsgálat és felügyelet nélkülözhetetlen.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, tisztelt képviselők, szeretném először is megköszönni Doorn úrnak a beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló irányelv alkalmazásáról szóló jelentését. Ugyancsak köszönetet szeretnék mondani a Gazdasági és Monetáris Bizottságnak, és még inkább van den Burg asszonynak, aki közreműködött e jelentés elkészítésében.

A gazdasági válsággal összefüggésben létfontosságú, hogy minden olyan tagállam, amelyik egyelőre le van maradva, gyorsan átültesse az irányelvet, hogy elérjük a kitűzött célokat. A Bizottság folyamatosan nyomon követi az irányelv átültetésének helyzetét a tagállamokban. A honlapunkon rendszeresen közzéteszünk egy eredményjelző táblát.

A tagállamok teljesítményére vonatkozó eredményeknek idén tavasszal egyértelműen javulniuk kellene. Doorn úr jelentése minden bizonnyal elősegíti az ilyen javulást. Mint a jelentésében hangsúlyozta, a Bizottság már elfogadta a minőségbiztosításról szóló ajánlást és a jog szerinti könyvvizsgálók polgári jogi felelősségének korlátozásáról szóló ajánlást. Köszönöm a Parlamentnek, hogy támogatja ezt a két kezdeményezést.

A jog szerinti könyvvizsgálók polgári jogi felelősségének korlátozásáról szóló ajánlás része a könyvvizsgálói piac koncentrációjának csökkentésére irányuló stratégiának. Annak érdekében, hogy ugyanezen elgondolások mentén más lehetőségeket is feltérképezzünk, novemberben egy konzultációt tettünk közzé a könyvvizsgáló cégek irányítási struktúráiról és ezek következményeiről a könyvvizsgálatra nézve.

Az Európai Parlament arra kéri a Bizottságot, hogy értékelje az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat, és tájékoztassa a tagállamok által meghozott intézkedések hatásairól a könyvvizsgálók polgári jogi felelősségének korlátozásáról szóló ajánlás nyomán. Megfelelő időben boldogan elkészítjük ezeket az értékeléseket, figyelembe véve a Doorn úr jelentésében felvetett kérdések mindegyikét. Ez McCreevy biztos úr kötelezettségvállalása, amit most örömmel tolmácsolok Önöknek. Doorn úrnak köszönöm, és merem remélni, hogy gyakorlati eredményeket is fogunk látni.

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

26. Az olajellátás jelentette kihívások (rövid ismertetés)

Elnök. – A következő napirendi pont a Herbert Reul által az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság nevében az olajjal kapcsolatos kihívásokkal való szembenézésről (2008/2212(INI)) készített jelentés (A6-0035/2009) rövid ismertetése.

Herbert Reul, előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ebben az olajellátásról szóló jelentésben azért emelek szót – és erről a bizottságban is megállapodtunk –, hogy helyezzünk hangsúlyt az olaj fontosságára a jövő európai energiaellátásában. Egyértelmű, hogy az olaj közép- és hosszú távon is az EU egyik legfontosabb elsődleges energiahordozója marad.

A kereslet terén meredek emelkedést tapasztaltunk a gazdaság és a népesség növekedése, valamint az egyéni mobilitás iránti vágy miatt. Az elmúlt hónapokban és években különféle módokon foglalkoztunk azzal a logikusan felmerülő kérdéssel – a jelentés is nagy figyelmet szentel ennek –, hogy hogyan csökkentjük a fogyasztást, hogyan csökkentjük a keresletet. Hogyan tudnánk visszafogni vagy más energiaforrásokból fedezni a fogyasztásunkat?

Ez a jelentés azt kívánja megvizsgálni, hogy nekünk, politikusoknak hogyan kellene vélekednünk arról, hogy a forrásokat, a kínálati oldalt lehet-e növelni, és hogyan, és mit lehet tenni ezen a téren. Először is, nagyszabású beruházásra van szükség a rendelkezésre álló olaj feltárására és kitermelésére: ezzel összefüggésben mindig évi 350 milliárd USD összeget szoktak említeni.

Másodszor, nyomatékositani kell, hogy sokkal aktívabbnak kell lennünk a technológiai innovációk területén. Azon is el kell gondolkoznunk, hogyan tudjuk a lehető leghatékonyabban kihasználni az összes rendelkezésre álló tartalékot. Ez nemcsak a technológia és a földterület használhatóságának kérdéseit emeli a középpontba, hanem természetesen nagyon hamar maga után vonja a külpolitikai megfontolásokat is. Ez a jelentés e tekintetben is megpróbálja felhívni a figyelmet arra – több pontban, de ezekről itt nem tudok teljes körű felsorolással szolgálni –, hogy fokozott erőfeszítésekkel kell törekednünk a nem hagyományos olajforrások kereskedelmi hasznosíthatóságára: hogy így hozzájáruljunk a diverzifikációhoz, hogy választ adjunk arra a kérdésre, hogyan lehetne a szállítási útvonalakat is megváltoztatni, valamint hogy feltegyük azt a kérdést, hogy a külpolitika hogyan tud hozzájárulni ehhez, az Európai Unió és az olajtermelő országok közötti kapcsolatok, illetve a kölcsönös függőség és szavahihetőség megerősítésével.

Ez a jelentés nem próbál választ adni az olajjal kapcsolatos összes kérdésre, inkább olyan kérdéseket igyekszik megvizsgálni, amelyek eddig nem kaptak központi helyet. Figyelmen kívül hagyja a hatékonysági és energiatakarékossági kérdéseket; nem azért, mert nem fontosak, hanem mert ezekkel máshol is foglalkoznak. Ezzel összefüggésben több új kérdést kellene felvetni; még azon is el kellene gondolkoznunk például, hogy a technológia területén van-e elég vérfrissítés – olyan fiatalok révén, akik fel vannak készülve erre a területre és az új megoldások kutatására.

Ez volt a jelentés lényegének rövid összefoglalása.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, a Bizottság nevében szeretném megköszönni Reul úrnak, hogy elkészítette ezt a jelentést az olajjal kapcsolatos kihívásokkal való szembenézésről. Szeretném megköszönni a különböző bizottságok tagjainak is, akik előterjesztették véleményüket a kérdésről, hogy érdemben hozzájárultak ehhez a fontos vitához.

A gazdasági körülmények nagymértékben megváltoztak a megemelkedett olajárak támasztotta kihívással való szembenézésről szóló, 2008. júniusi bizottsági közlemény óta. Abban az időben a nyersolaj hordónkénti ára elérte a 140 USA-dollárt, ami az általános gazdaságra és a magánszemélyekre egyaránt erősen kihatott az Európai Unióban. A nyersolaj ára azóta jó 100 dollárral, hordónkénti 40 USD alá esett vissza.

A Bizottság akkor elvégzett elemzése azonban még mindig érvényes az olajpiacok szerkezeti feltételeit, a világ közép- és hosszú távú energiaszükségleteit és az Európai Unió energiára és éghajlatváltozásra vonatkozó politikáit tekintve. Mindezek a tényezők át fogják alakítani termelésünket és fogyasztásunkat, és átformálják viselkedésünket.

E kérdések közül sokat részletesen megtárgyaltunk az energiapolitika 2008. novemberben elfogadott második stratégiai elemzésében, amely a Parlamentben más alkalmakkor volt vita tárgya. Ezen túlmenően az energiáról és az éghajlatváltozásról szóló második javaslatcsomag 2008. decemberi elfogadása a Tanács és az Európai

Parlament részéről komoly előrelépés volt a jövőbeni energiaszükségleteink ügyében való elszánt fellépés felé, különösen annak a célnak a kitűzésével, miszerint 2020-ra az összes energiafogyasztás 20%-át megújuló energiaforrások használatából kell fedezni.

A Bizottság a Reul úr jelentésében felvetett pontok többségét kedvezően fogadja. Tudomásul vesszük az energiaforrások helyettesítésére irányuló új beruházások, például a megújuló energia támogatását és az energiahatékony áruk és szolgáltatások előnyben részesítését. Ezeket a tényezőket a Bizottság is előterjesztette az európai gazdaságélénkítési tervben.

Természetesen üdvözöljük a termelő országokkal folytatott párbeszéd fokozásának tulajdonított jelentőséget, hogy gyakorlati megoldásokat találjunk az előttünk álló problémákra. Az energia- és külpolitika közötti egyre erősebb kapcsolatra és az energiabiztonság garantálásának szükségességére való tekintettel világos, hogy ösztönözni kell a jó kapcsolatokat a termelő országokkal, hogy a nemzetközi piacok működését kiszámíthatóbbá tegyünk.

Ebben az összefüggésben fel kell vetni az olajtartalékok átláthatóságának kérdését. Ami az olajkészletek átláthatóságát illeti, ez a kérdés a második stratégiai elemzés idején került szóba. Ez ügyben most vizsgáljuk a kereskedelmi készletekre vonatkozó információk heti gyakoriságú közzétételének lehetőségét.

Az energiamegtakarítás és a források diverzifikálása kérdésében tudomásul vesszük az építési ágazatban rejlő energiamegtakarítási lehetőségekkel kapcsolatban előterjesztett érveket, és érdeklődve várjuk az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozásáról folytatott viták következtetéseit.

Ami a közlekedési ágazatban használt energiaforrások diverzifikálásának szükségességét és az energiahatékony járművekben rejlő lehetőségek kihasználását illeti, meg kell jegyeznem, hogy a gazdaságélénkítési terv is tartalmaz egy zöld autókra vonatkozó kezdeményezést.

Befejezésül felhívnom a figyelmet a Bizottság kötelezettségvállalására, hogy az olajárakkal kapcsolatban felvetett összes kérdés ügyében továbbfejleszti a fellépést. Ezek a kérdések részét képezik az energiára, az éghajlatra és a kutatásra vonatkozó általános politikáinknak.

Örülünk, hogy tovább folytathatjuk az Európai Parlamenttel az együttműködést mindezekben a területeken, és még egyszer köszönöm Reul úrnak, hogy hasznos információkkal és magyarázatokkal szolgált, amelyek nagyon értékes útmutatást adnak a jövőbeni energiapolitikánkhoz.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra szerdán kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) Reul úr jelentése a jelenlegi gazdasági válsággal és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kihívásokkal összefüggésben rendkívül fontos.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság tagjaként következetesen azt az irányvonalat támogattam, miszerint nem szabad lebecsülnünk a tiszta technológiákba és megújuló energiaforrásokba való beruházások fontosságát, mivel megoldást jelenthetnek az olajfüggőség csökkentésére, a szénkibocsátás visszaszorítására és végül, de nem utolsósorban, megoldást kínálhatnak a munkahelyteremtésre és a gazdasági növekedés ösztönzésére.

Örülök, hogy ez a jelentés is megemlíti a bioüzemanyagokat az eddig nem kellőképpen kihasznált források sorában, és remélem, hogy az Európai Bizottság figyelembe fogja venni a piaci forgalmazásuk megkönnyítésére vonatkozó ajánlást. A bioüzemanyagok használata működőképes gazdasági és társadalmi alternatívát kínál a vidékfejlesztés és a környezetvédelem számára.

Ugyanakkor elégedetten tapasztalom az épületek energiahatékonyására fordított fokozott figyelmet, amely téma prioritásként szerepelt az európai gazdaságélénkítési tervben, és Reul úr jelentésében is említést nyert, a fosszilis energiahordozók iránti kereslet csökkentésének lehetséges megoldásaként. Az energiahatékonyágnak megvan az az előnye, hogy a fogyasztók számláit is csökkenti, egy olyan időszakban, amikor a gazdasági válság egyre inkább hátrányosan érinti őket.

Anni Podimata (PSE), írásban. – (EL) Az Európai Uniónak most minden eddiginél nagyobb szüksége van egy közös európai energiapolitikára, amely ösztönözni fogja az energiabiztonságot és az energiaszolidaritást, egyidejűleg támogatja az életképes energiaügyi alternatívákat. Európában most az olaj a legfontosabb

energiahordozó, elsősorban a közlekedési ágazatban elterjedt használata folytán. A szemléletesség kedvéért megállapították, hogy 2030-ban az EU várhatóan már 95%-ban fog támaszkodni az olajra. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a tényt, hogy a behozatalok alapvetően olyan országokból származnak, ahol politikai instabilitás uralkodik, ezért nem tekinthetők biztonságosnak.

Európa ráadásul ma három kihívással néz szembe: a pénzügyi, az energiaügyi és a környezetvédelmi kihívással, ami elkerülhetetlenül behatárolja a lehetőségeinket. Az olaj idejétmúlt forrás. A költségei 2005 óta megkétszereződtek, az ára folyamatosan ingadozik és magas CO₂-kibocsátással jár. Ezért az egyetlen kiút az energiapolitika új irányainak kijelölése. A nukleáris energia támogatása vagy az újabb afrikai bányák nem jelentenek megoldást. A megoldás az energiahatékonyságot ösztönző európai és nemzeti intézkedések támogatása és a beruházás a megújuló energiaforrásokat hasznosító projektekre.

27. 2006. és 2007. évi jelentés a versenypolitikáról (rövid ismertetés)

Elnök. - A következő napirendi pont a Jonathan Evans által a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében a versenypolitikáról szóló 2006. és 2007. évi jelentésekről (2008/2243(INI)) készített jelentés (A6-0011/2009) rövid ismertetése.

Jonathan Evans, előadó. – Elnök úr, az Európai Bizottság éves jelentést szokott készíteni a versenypolitikáról, az Európai Parlament pedig hagyományosan szemrevételezi ezt a jelentést, és saját kezdeményezésű válaszban reagál rá.

Ebben az esetben az időzítési tényezők miatt a 2006-ra és a 2007-re vonatkozó jelentés egyszerre kerül terítékre, de – folytatva Barrot biztos iménti gondolatmenetét – az a helyzet, hogy a jelentések mérlegelésének közege jelentősen átalakult azóta, hogy valamivel ezelőtt ténylegesen elkezdtünk foglalkozni a jelentéssel. Akkor el voltunk foglalva a versenypolitika korszerűsítésének ügyével, a korábbi biztos, Mario Monti és a jelenlegi biztos, Neelie Kroes által elvégzett, jelentős mennyiségű munkával, valamint ezek hatásainak vizsgálatával a tekintetben, hogy Bizottság hogyan képes foglalkozni a piaci erőfölénnyel való visszaéléssel, és hatékonyabban kezelni az összefonódásokat és az állami támogatásokat. Ez összességében nagyon rendben volt ezekben a jelentésekben, és ez a Parlament saját jelentésében adott válaszunkból is teljesen világosan kitűnik. A Bizottság részéről rekordméretű aktivitást tapasztaltunk a kőkemény kartellek kezelésében, láttuk az engedékenységi rendszer fejlődését, a Bizottság által kiszabott, rekordnagyságú büntetéseket, továbbá az összefonódások és az állami támogatásról szóló értesítések terén is minden eddiginél nagyobb aktivitást láttunk.

Ez a folyamat a modernizációval egyre nagyobb lendületet nyer, mivel a Bizottság most egy fehér könyv formájában terjeszt elő javaslatokat a magánkártérítések bevezetéséről. Ez szintén olyasmi, amit a bizottságunk és a Parlament eddig is támogatott.

Bizottságunk két konkrét aggályra hívta fel a figyelmet – amit a termelők és a kereskedők egyenlőtlen kapcsolatának tekintünk, különösen az élelmiszerkereskedelemben. A Parlament erről valójában írásbeli nyilatkozatot adott ki, a képviselők több mint felének aláírásával. A bizottságunk emellett a szolgáltatási szektorban folytatott tisztességtelen gyakorlatok miatt is aggodalmának adott hangot.

Azért utaltam azonban a kontextusban bekövetkezett változásra, mert természetesen mindnyájan tudjuk, hogy amióta ezek a bizottsági jelentések megjelentek, a Bizottság munkája – különösen az állami támogatások terén – valóban más síkra helyeződött át. A Bizottság most már-már napi szinten vizsgálja a jelenlegi gazdasági válsággal összefüggő tőkeinjekciók hatásait. Nagyon fontos – és ezt a jelentésünk is kimondja –, hogy az ilyen ügyek kezelésében felismerjük a hatékony, nyitott piacot érintő kihívásokat.

Nagyon fontos, hogy amikor a Bizottság megadja a jóváhagyást, úgy tegye azt, hogy az összeegyeztethető legyen a Szerződéssel, és ne hozzon létre olyan jelentős jövőbeni piaci erőfölényt, amely saját jogán teret ad a visszaélésre.

Az Egyesült Királyság bankszektora pillanatnyilag teljesen egyértelműen olyan terület, ahol – amint egy kicsit nyugodtabbak lesznek a körülmények – általános felülvizsgálatot kell végezni a mostani új struktúra tekintetében, illetve a tekintetben, hogy ez a struktúra összeegyeztethető-e a szabad, tisztességes és nyitott piac működésével. Kroes biztostól garanciákat kaptunk erre nézve, mindazonáltal a bizottságunk ezeket a figyelmeztetéseket a jelentésben is rögzítette. Általánosságban az a véleményünk, hogy gratulálnunk kell a Bizottság munkájához, és ez a fő iránya a jelentésnek is, amely reményeim szerint holnap nagyon nagy többséggel nyer elfogadást.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, Evans úr, először is szeretnék köszönetet mondani Önnek Neelie Kroes és az egész Bizottság nevében.

Valóban örülünk, hogy az Európai Parlament jelentésében egyértelműen támogatja a versenypolitika határozott, kitartó alkalmazását mindezekben a cselekvési területeken: a trösztök és kartellek elleni küzdelem, az egyesülési-felvásárlási műveletek és az állami támogatások felügyelete terén.

A Bizottság különösen üdvözli azt, hogy az Európai Parlament fontosnak tartja a Versenypolitikai Főigazgatóság személyzeti szükségleteit, mivel a jelenlegi válság idején a munkaterhek növekedésével kell szembenéznie.

A recesszióval összefüggésben a Bizottság továbbra is elszántan törekszik arra, hogy határozottan fellépjen a protekcionizmusra irányuló felhívások ellen. A Bizottság üdvözli az Európai Parlament figyelmeztetését a versenyszabályok felfüggesztésével kapcsolatban, amely fontos támogatást nyújt a törekvésünkhöz. Soha nem szabad megfedkezünk arról, Evans úr, hogy ezek a versenyszabályok arra is szolgálnak, hogy serkentsék a termelékenységet, és lehetővé tegyék, hogy a válság után még jobb állapotban térjünk vissza.

A 2009. évnek az együttműködés évének kell lennie. Számítunk valamennyi európai intézmény és nemzetközi partnereink támogatására, hogy újra tudjuk indítani a gazdaságot és biztosítsuk a piacok helyes működését.

Evans úr, köszönöm szépen. Biztos lehet benne, hogy Kroes asszony – aki ezt bizonyára már mondta is Önnek – nagy érdeklődéssel vette tudomásul a jelentését.

Elnök. – A napirendi pontot lezárom.

A szavazásra holnap kerül sor.

A következő napirendi pont a Claire Gibault által a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság nevében az előadó-művészetben a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmódról és hozzáférésről (2008/2182(INI)) készített jelentés (A6-0003/2009) rövid ismertetése lett volna.

Szerintem ez egy roppant érdekes jelentés. Sajnos Gibault asszony arról tájékoztatott minket, hogy ma este nem tud megjelenni, hogy ismertesse jelentését. Az eljárási szabályzattal összhangban senki másnak nem adhatom át a szót, mivel nem jelölt ki senkit maga helyett. A jelentés rövid ismertetésére ezért nem kerül sor.

A szavazást azonban holnap megtartjuk erről a jelentésről, ahogyan a napirendben szerepel.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Louis Grech (PSE), írásban. – Üdvözlöm a Bizottság versenypolitika területén tett erőfeszítéseit, a kartellek működésének hatékony akadályozását és a szabálysértőkre 2006-ban és 2007-ben kirótt rekordnagyságú büntetéseket. Teljes mértékben támogatom a Bizottságnak azt a következtetését, miszerint az európai energiapiacok nem működnek megfelelően. Ebben a tekintetben nagy csalódás, hogy az Európai Tanács elmulasztotta megoldani a Bizottság által az ágazati elemzésben azonosított kérdéseket. Az energiaköltségek részaránya a háztartások költségvetésében riasztó mértékben emelkedik, és a pénzügyi válság hatásai nyomán valószínűleg az EU egész területén a szegénység jelentős növekedését fogjuk tapasztalni. Elfogadhatatlan, hogy az energiapiac hiányosságai a vállalkozások és a fogyasztók rovására torzítják a piacot. Az energiaárak irracionális árképzésének kezelése érdekében talán mérlegelnünk kellene olyan független energiaügyi szabályozók létrehozását minden tagállamban, amelyek megfelelő hatáskörrel rendelkeznének ahhoz, hogy biztosítsák, hogy a közüzemi szolgáltatások, mint az áram-, víz- és csatornaszolgáltatás, reptéri illetékek stb. árszintjének emelését minden esetben indokolni kelljen.

Eoin Ryan (UEN), írásban. – Határozottan támogatom az Evans európai parlamenti képviselő jelentésében szereplő, fogyasztóvédelmi beállítottságú felhívásokat, különösen azt a felhívást, hogy a Bizottság folytasson ágazati vizsgálatot az online hirdetésekkel kapcsolatban. A fogyasztókat gyakran félrevezetik a szándékosan megtévesztő online ajánlatokkal és hirdetésekkel, az ennek megelőzésére irányuló európai jogszabály ellenére. A Bizottságnak fel kell lépnie, hogy biztosítsa a jogszabályok betartását ezen a területen, és ne csak a szavak szintjén ragaszkodjon a fogyasztói jogokhoz.

Üdvözlöm azokat a felhívásokat, hogy a Bizottság vállalja fel a beszállítók és a termelők közötti egyenlőtlen kapcsolatok versenyre gyakorolt hatásainak elemzését. Ez a probléma Írországból különösen fontos. Nem engedhetjük meg, hogy a versenypolitika ilyen fajta egyenlőtlenségei tovább folytatódjanak, és a fogyasztókat még tovább büntessék ebben a gazdasági szempontból amúgy is nehéz időszakban.

Ugyancsak üdvözlöm az általános csoportmentességi rendeletet, amely lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy támogatást engedélyezzenek a kkv-k, a regionális fejlesztés, a képzés, a foglalkoztatás és a kockázati tőke javára. A vállalkozásindítást és az innovációt támogató, a kkv-k számára támaszt nyújtó intézkedéseket ebben a nehéz időszakban gyorsan kell végrehajtani. A kkv-k a gazdaság sarokkövei, nekünk pedig kötelességünk gondoskodni arról, hogy kollektív képességünkhöz mértén a legjobb támogatásban részesüljenek.

28. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

29. Az ülés berekesztése

(Az ülést 22.55-kor berekesztik)

30. Az ülészak berekesztése

Elnök. -Az Európai Parlament 2008–2009-es ülészakát berekesztem.